

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	40669
Az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	40669
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40669
Felszólalók:	
Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40673
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40676
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	40680
Mesterházy Attila (MSZP).....	40681
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	40682
A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	40685
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40685
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40686
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40687
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40688
Mesterházy Attila (MSZP).....	40689
A Magyarország és a Kínai Népköztársaság (Heilongjiang Tartomány Oktatási Minisztériuma) között a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem oktatási tevékenységének Magyarországon való támogatásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	40689
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40689
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40691
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40692
Rig Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40693
Mesterházy Attila (MSZP).....	40694
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	40695
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	40695
Mesterházy Attila (MSZP).....	40696
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	40696
Mesterházy Attila (MSZP).....	40697
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	40697
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	40698
Az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New-Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	40702
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40702
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40702
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40703
Rig Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40703
Mesterházy Attila (MSZP).....	40704
Rig Lajos (Jobbik).....	40706
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	40706
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	40708

Az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben az 1971. évi február 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	40708
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	40708
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40709
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40710
Rig Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40710
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40712
A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Kubai Köztársaság Kormánya között az egészségügyi együttműködés tárgyában Budapesten 1966. június 15. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1969. évi 16. törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	40712
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	40712
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40713
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40714
Rig Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40715
Mesterházy Attila (MSZP).....	40715
Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	40716
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	40716
Felszólalók:	
Dr. Kovács József , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40718
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40721
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	40723
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40726
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	40730
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40732
Egyes kulturális és sporttárgyú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	40734
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40734
Felszólalók:	
Törő Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40737
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40742
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	40742
Mesterházy Attila (MSZP).....	40746
Szilágyi György (Jobbik)	40746
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	40747
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40749
A Magyar Sport Napjáról, a Magyar Parasport Napjáról és a Magyar Diáksport Napjáról szóló határozati javaslat általános vitája.....	40749
Dúró Dóra (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője.....	40749
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	40755
Felszólalók:	
Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	40757
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	40759
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	40760
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40762

Dr. Varga László (MSZP).....	40767
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	40769
Szilágyi György (Jobbik).....	40771
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	40774
Dúró Dóra (Jobbik) előterjesztői válasza	40774
Napirend utáni felszólaló:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	40776
Az ülésnap bezárása	40778

Az ülésen jelen voltak:

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN
GUSZTÁV emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR.
SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
22. ülésnapja

2017. november 16-án, csütörtökön

(9.00 óra - Elnök: Sneider Tamás

Jegyzők: Gelencsér Attila és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 22. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik **az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18312. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Veresné Novák Katalin asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ma egy olyan fontos törvény tárgyalását kezdjük meg, amely a gyermeket nevelő családokat támogatja több szempontból is, illetve azokra a fiatalokra is kedvező intézkedéseket tesz, akik még gyermekvállalás előtt állnak, vagy éppen most fognak születni a gyermekeik.

Néhány pontot emelnék ki a törvényjavaslatból, amelyek véleményem szerint a legfontosabbak. Kezdjük egy olyannal, amely nem is a családügyi területhez tartozik elsősorban, hanem ez a szociális államtitkárság kezdeményezése volt, a tartós ápolást végzők időskori támogatásáról, mondhatnánk röviden azt is, a távit bevezetéséről szól.

Ez egy teljesen új típusú juttatás, egy új típusú lehetőség, és azokat a családokat, azokat a szülőket kívánjuk támogatni, akik tartósan beteg gyermeket ápolnak, akiknek eleve nehéz a helyzetük azért, mert gyermekük betegségtől szenved, és ez a családnak egy igen komoly terhet jelent minden értelemben, anyagi értelemben is és lelki értelemben is természetesen. Ezeket a családokat támogatjuk eleve azzal, hogy az ápolási díj két jogcíme, az alapösszegű és az emelt összegű ápolási díj mellé még 2014-ben bevezettük a kiemelt ápolási díjat is - és emellett az ápolási díj mértéke is mindig emelkedett, és fog ez 2018-ban is emelkedni, ahogy az elmúlt években történt -, 2018-ban a kiemelt ápolási díj további 5 százalékkal fog emelkedni, így valamennyi ellátásban részesülő személy anyagi értelemben nagyobb támogatást fog

kapni 2018-ban is. Azokra a családokra gondolunk tehát, ahol a gyermek tartósan beteg vagy fogyatékkal élő gyermek. És itt most kiemelten ennél az intézkedésnél, a tartós ápolást végzők időskori támogatásának a bevezetésénél kiemelten azokra a családokra figyelünk, és azokat a családokat szeretnénk megszólítani, ahol a szülők úgy nevelnek tartósan beteg gyermeket, hogy ezt a saját otthonukban teszik, erről a gyermekről a mindennapjaikban, hosszú időn keresztül gondoskodnak. Azokat szólítjuk meg, akik ezt az ápolást húsz éven keresztül végezték aktív vagy nem aktív időszakukban, és akik gyermekeikről ilyenformán is gondoskodva kevéssé tudtak részt venni a munkaerőpiacon, és így a bérük alacsonyabb lehetett, mint azoknak, akik aktívabban tudnak részt venni vagy aktívabban a munkaerőpiacon.

Ezért tehát a tartós ápolást végzők időskori támogatásával megnyílik az a lehetőség - hogyha elfogadják és támogatják ezt a törvényjavaslatot, amire ezúton is szeretném önöket kérni -, hogy úgy módosítsuk a szociális törvényt és majd ennek megfelelően olyan kormányrendeletet tudjunk alkotni, amely azoknak, akik legalább húsz évig saját háztartásukban a tartósan beteg gyermekükről gondoskodtak, egy 50 ezer forintos havi támogatást fognak kapni akkor, amikor már nyugdíjasok. Tehát a nyugdíjukhoz egy további 50 ezer forintos adó- és járulékmentes támogatást nyújtunk, ezzel is kompenzálva azt a bevételkiesést, amit ők meg kellett hogy éljenek a tartósan beteg gyermekük ápolása miatt.

Van még egy olyan lehetőség is, hogy azoknál, akik gyesben részesültek a fogyatékos vagy tartósan beteg gyermekük után, a gyes idejét is maximum tízéves időtartamban be lehet számítani a húszéves gondozási időszakba, tehát ez is bővíti a lehetőségek körét. Még annyi kritérium van, hogy ezeknél a családoknál azt a feltételt határoztuk meg, hogy az ellátás formája legalább egy évig emelt összegű vagy kiemelt ápolási díj legyen, ez csak annak a biztosítéka, hogy itt egy tartósan beteg gyermek ápolásáról van szó. Tehát egy húszéves ápolási időtartam a saját otthonban, és az, hogy legalább egy évig az ellátás formája emelt összegű vagy kiemelt ápolási díj legyen, illetve a gyes beszámítását tízéves időtartamra lehetővé tesszük.

A tartós ápolást végzők időskori támogatásának az összege tehát havi 50 ezer forint, amit járulékfizetési kötelezettség nem terhel. Attól függetlenül megkaphatják az érintettek, hogy jelenleg is még tart-e ennek a gyermeknek az aktív ápolása vagy sem, ha már ez befejeződött valamilyen oknál fogva, akkor is jogosulttá válnak erre a támogatásra, illetve, ha ők most is a nyugdíjuk mellett amúgy is ápolási díjat kapnak a gyermekükre való tekintettel, akkor is megkapják ezt az 50 ezer forintos támogatást. Ez tehát az egyik fontos pontja a törvényjavaslatunknak.

A másik fontos elem, amiről már volt szó korábban, és ha nem is itt, az Országház falain belül, de hallhattak bizonyára önök is róla, tudják ezt a terünetet, illetve javaslatunkat, elképzelésünket, és

erről is szól most a jelenlegi törvényjavaslatunk, hogy a hallgatói gyermekgondozási díj időtartamát emeljük meg kétszeresére. Itt a hallgatói vagy diplomásgyedről beszélünk. Miről is van szó?

2014 előtt, mielőtt bevezettük a gyed extrát, azok az egyetemi hallgatók, főiskolások vagy éppen frissen végzett diplomások, akik gyermeket vállaltak, nem voltak jogosultak egyáltalán a gyedre. Ez azt jelentette, hogy ezek a fiatal szülők csak gyesben részesülhettek, tekintettel arra, hogy nem volt olyan jövedelemszerzésük, ami megalapozta volna a gyedet, hiszen nekik korábbi munkaviszonyuk jellemzően nem volt, korábbi munkaviszonyból eredő jövedelmük jellemzően nem volt, ennek megfelelően az ez alapján megállapítható gyedre sem voltak jogosultak.

Ez változott meg a gyed extrával, 2014. január 1-jével vezettük be a gyed extrát, ami azt a lehetőséget teremtette meg a fiatal családalapítók számára, hogy függetlenül attól, hogy nem volt korábbi jogviszonyuk, függetlenül attól, hogy nem volt korábbi jövedelemszerzésük, jogosulttá váltak a hallgatói vagy a diplomásgyedre. A hallgatói vagy a diplomásgyedet egy éven keresztül tudták megkapni azok, akik hallgatók vagy éppen egy évvel vannak a diploma megszerzése után vagy az egyetem befejezése után. Ebben az időtartamban egyévnyi gyedre voltak jogosultak. Ezt hosszabbítanánk meg most ezzel a törvényjavaslattal két évre. Mondhatom azt is, hogy hozzáigazítjuk a gyed általános rendszeréhez. Ha támogatják ezt a törvényjavaslatot, és ha az Országgyűlés elfogadja ezt a törvénymódosítást, akkor a diplomásgyedet vagy a hallgatói gyedet nem egy évig, hanem két évig tudják kapni a fiatalok, akik családot alapítanak, gyermeket vállalnak. Azt hiszem, hogy ez egy nagyon komoly segítség, sokkal nagyobb mozgásteret tud adni a fiataloknak, vagy éppen a frissen diplomázottak számára is könnyebbé teszi a munkaerőpiacon való elhelyezkedést később, hiszen aztán emellett még munkát is tudnak vállalni a gyed extrának köszönhetően. Ez tehát a második pontos pontja a javaslatunknak.

A harmadik elem, amit kiemelnék, a Köldökszinór-programunkhoz kapcsolódik. Köldökszinór-programnak nevezzük azt a kezdeményezést, amellyel azokat is megszólítjuk, akik nem Magyarország közigazgatási határain belül vállalnak gyermeket, hanem minden olyan magyar gyermeknek a szüleit, akik a világ bármely pontján születnek Magyarország közigazgatási határain kívül. Szeretnénk erősíteni a magyar-magyar köldökszinórt, ezzel is szeretnénk kifejezni azt, hogy számunkra minden megszületett magyar élet kincs, minden megszületett magyar gyermek érték, éljenek bárhol is a szülők.

A magyar-magyar köldökszinór további erősítését szolgáló Köldökszinór-programnak egy fontos elemét tartalmazza ez a törvénymódosítási javaslat, ami az anyasági támogatás módosításáról szól 2018. január 1-jétől. Ez annyit jelentene - ha támogatják és elfogadja az Országgyűlés ezt a törvénymódosítást -

hogy kiterjesztjük az anyasági támogatást azokra is, akik nem Magyarország közigazgatási határain belül születnek, és innentől, 2018. január 1-jétől szülessen bárhol magyar gyermek, az egyszeri anyasági támogatást, ezt a 64 125 forintot, legalábbis ami 2018-ban aktuális lesz, azok is meg fogják kapni, akik nem rendelkeznek állandó magyarországi lakcímmel.

(9.10)

Az anyakönyvezési folyamatot majd az erre kijelölt magyarországi hatóság végzi el. Egyébként ez az anyakönyvezési folyamat ennek az igénynek a bejelentésével párhuzamosan el is tud indulni, aztán csak kell jelezni az igényüket.

Ezt a három pontot tartom a legfontosabbnak a mi törvénycsomagunkból, a törvénymódosítási javaslatainkból. Bízom benne, hogy mind a hármát támogatásra érdemesnek tartják, hiszen mind a három olyan előrelépést jelentene, amivel további támogatást tudunk nyújtani a gyermeket nevelő, gyermeket vállaló családoknak. Van még néhány technikai módosítás is a törvénycsomagunkban. Ezeket most részleteiben nem ismertetném.

Még talán egyetlen elemet emelnék ki ezek közül, az pedig a bölcsődei körzetekre vonatkozik. Ez egy olyan módosítás lenne a szabályozásban, ami arra vonatkozik, hogy jelenleg a hagyományos bölcsődéknél 15, a minibölcsődéknél 25 százalékban teszi lehetővé a jogszabály azt, hogy a körzeten kívüli gyermeket is felvegyék. Mi a rugalmasságot szeretnénk növelni azzal, hogy az általánosan 15 százalékos korlátot megemeljük 25 százalékra, illetve a minibölcsődék esetén 50 százalékra. Ez annyit jelent, hogy a jövőben a hagyományos bölcsődékbe 25, a minibölcsődékbe 50 százalékát vehetik fel a gyerekeknek körzeten kívülről. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy ezek a gyermekek élveznek előnyt. Ez csak annyit jelent, hogy amennyiben van még szabad férőhely a körzeten felvett gyermekek felvétele után, akkor ne legyen egy olyan törvényi korlát, ami akadályozza ezeket a gyermekeknek a felvételét. Ez egy nagyobb mozgásteret biztosít majd a bölcsődéknek.

Abban bízom, hogy azzal, hogy az idei évtől elindult az új bölcsődei rendszer, hogy most már négyféle bölcsődetípusból választhatnak a szülők, a hagyományos mellett a mini-, a családi és a munkahelyi bölcsődékből is, hogy folyamatosan bővítjük, fejlesztjük a bölcsődei férőhelyeket, hogy megemeljük a bölcsődei dolgozók bérét, beemeltük a felsőfokú végzettségű bölcsődei dolgozókat a pedagógus-életpályába, és azzal, hogy megemeljük a bölcsődék finanszírozását két és félszeresére 2017-ről 2018-ra, tehát a működésükhöz adott támogatás is növekszik, bízom benne, hogy tényleg minden család megkapja a szükséges támogatást ahhoz, hogy a szülők úgy tudjanak dolgozni, hogy közben kicsi gyermeket nevelnek, vagy a kicsi gyermeket tudják a munka mellett is nevelni. Ezeket tartom ezt kiemelő elemnek a törvénycsomagunkból, és kérem a képviselő hölgyek

és urak támogatását hozzá. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Kovács Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Azt gondolom, államtitkár asszony expozéjában megerősödött az a fajta szándék, amit évek óta tapasztalhattunk a polgári kormány oldaláról, hogy a család a legfontosabb intézménye, a legkisebb, de legfontosabb intézménye annak a társadalomnak, amit építünk. Mi megpróbáljuk átalakítani és azt a fajta társadalmi felelősséget erősíteni, ami a szülő-gyerek kapcsolatban, illetve azokban a nagyon finom gondozási egységekben is megjelenik, amit most itt az első adatban jeleztünk. Az emelt szintű ápolási díj finomításáról szólnánk, hiszen ahogy hallottuk, a 20 éves időtartamig ápolat fogyatékos, súlyos fogyatékos családtag, gyermek ápolása után a szülő még abban az esetben is, ha a gyermek már intézményi elhelyezést kapott, vagy ne adj' uramisten, elhunyt, a szülő akkor is jogosult 50 ezer forint támogatásra a saját jogon szerzett nyugdíj és egyéb támogatások mellett. Azért fontos ez, mert ezt a fajta keresetkiegészítést, ami egy nagyon súlyos helyzetű családtag gondozása miatt háttérbe szorult, azt gondolom, illik a társadalomnak, a kormánynak kompenzálni, illik megfizetni - csúnya szóval - azt a fajta munkát, amit már a mi kormányunk 2014 után járulékszerzési kötelezettséggel módosított törvény által biztosít a szülőknak.

Nagyon fontos, három dátumot azért kiemelnék. 1993 az az év, amikor még nem beszéltünk ápolási díjról, hanem gyakorlatilag családi segélyről, gyesről beszéltünk. Ezen gyesidőszak esetében legalább 10 év beszámolható annak a 20 évnek a terhére, ami alapján a távitra jogosultak lehetnek a szülők. Azt gondolom, a 2011-es törvénymódosítás, a 2014-es, ahol már az emelt szintű ápolási díj, illetve a kiemelt ápolási díj szerepel, hiszen legalább egy időszakban ennek a bizonyos távitra a kiszámításakor a gondozottak, az eltartott vagy gondozott gyermeknek, ápolat gyermeknek az életében súlyos állapotot kell bizonyítani. Ez a rászorultságot bizonyítja. 2018. január 1-jétől létező ápolási díjak három alapösszegeiről is hadd ejtsek szót, hiszen az alapápolási díj 2011-hez képest már 32 600 forint lesz, az emelt szintű ápolási díj 48 900 és az úgynevezett kiemelt ápolási díj, amit 2014. január 1-jétől vezetett be a kormány, 56 800 forint, tehát ezek az ápolási díjak, ha elérte a 20 éves ápolási időszakot a családtag, akkor jár az egyösszegű, 50 ezer forintos támogatás.

Azt gondolom, hogy fontos még itt a végrehajtásról megjegyezni, hogy a közigazgatási törvények módosításával, ahol a nyugdíjigénylés van, a járási hivataloknál kell azt a bürokratikus folyamatot elin-

dítani, ami ennek a juttatásnak az alapját fogja képezni, azokat a törvényi hátttereket megteremtve, amelyek a jogosultság megállapítására szükségesek.

A következő nagy téma a gyermekvédelmi törvény, a '97. évi XXXI. törvény módosítása. Itt is azt gondolom, az a fajta családpolitika, a társadalompolitikának a családra vonatkozó része a gyermekek védelméről, a gyámügyi szolgáltatásról szóló törvény módosításával finomodik, ahol az oktatásra vonatkozó törvény, a 2016. évi LXXX. törvény már foglalkozik a speciális igényű gyermekekkel. De ezt muszáj volt a gyermekvédelmi törvényben is átvezetni, hiszen két olyan feladatot olvasztott össze a pedagógiai szakszolgálat tekintetében, amely egyrészt gyógy-pedagógiai tanácsadásra, másrészt a fejlesztő nevelésre vonatkozik, ugyanakkor mindegyik a sajátos nevelési igénnyel, a korai fejlesztési gondozással külön fogalomként foglalkozik, de mégiscsak egységes szakmai irányelvek lefektetéséről szól.

Ahogy már államtitkár asszony is mondta, a bölcsődei szolgáltatás a 2017. évben finomodik, mégpedig a munkahelyi bölcsőde vonatkozásában a szakmaiságot érintően, a munkahelyen történő bölcsődei szolgáltatás kvázi kicsit kiszervezésének is tekinthető, viszont a kiszervezést végző intézménynek is a munkahelyi bölcsődei feladatoknak, illetve azok törvényi előírásainak meg kell hogy feleljen. Ez is az élethez való igazodása, azt gondolom, azoknak a szándékoknak, amik még egyszer mondom, a család körül írhatók le, mindenféleképpen olyan finomítás, amit az élet hoz. Ehhez próbálja meg az előterjesztő hozzáigazítani azt a dokumentációs háttteret, jogi hátttereket, amelyek erre vonatkoznak. Itt még beszélhetünk a minibölcsőde kapacitáskihasználásáról, hiszen a vidéken élő embereknek a városba történő bevitelére a 15 százalékos mozgáshatár elég kicsi. Ezért próbálunk meg segíteni, hogy ha van férőhely, szabad kapacitás, akkor a bürokratikus, más körzetből beiskolázottak, bebölcsődésítettek - hogy ilyen nagyon rossz kifejezéssel mondjam -, a bölcsődei szolgáltatást igénybe vevők körét szélesítsük, adjuk meg azoknak a szülőknak a lehetőséget is, akik esetleg a körzetközpont mellett működő, ott lévő kistélepülésekről próbálják bevinni a gyerekeket, így a férőhely-kapacitás maximális kihasználására is törekedünk egyszerre.

Az egészségbiztosítási ellátásról szóló '97. évi LXXXIII. törvény módosítása is napirenden van. Itt is egy nagyon fontos, az alapvető jogok biztosa által jelzett problémára próbált meg az előterjesztő reflektálni, hiszen eddig a csecsemőgondozási díjra az apa csak akkor volt jogosult, ha az édesanyja, a nő meghal, vagy az egészségi állapota miatt olyan helyzetbe kerül, hogy nem tudja ellátni ezt a feladatát. Most a törvény, ahogy hangsúlyoztam, az alapvető jogok biztosa ajánlására egy olyan lehetőséget ad, amikor az élethez igazítjuk megint; elhagyja a családot a nő, az anya, és az apára marad mindaz a feladat, amit az anyának kellene végeznie, és a csecsemőgondozási díj megfizetésével, azt gondolom, ezt a fajta társa-

dalmi felelősséget próbáljuk meg helyre tenni, próbálja meg az előterjesztő helyre tenni.

(9.20)

Aztán foglalkozik még, ahogy államtitkár asszony is mondta, a közigazgatási eljárásokkal, a járási hivatalok feladatával, ezen dokumentációs hátterek rendezésével.

A diplomágyedről azt gondolom, hogy a jelenlegi munkaerőpiaci hiány csökkentéséhez, a tanulni szándékozók számára az egy életen át való tanulás lehetőségéhez, ugyanakkor a gyermekvállalási kedv erősítéséhez a születendő gyermekek számának növelésével hozzá tud járulni a kormány, ha elfogadjuk ezt a törvényjavaslatot, hiszen egyről két évre emeli meg azoknak a szülőknek, azoknak a gyermekgondozási díjat igénybe vevőknek a lehetőségét, ami egy fiatal, a munkaerőpiacon elhelyezkedni készülő, de ugyanakkor még az iskoláit végző vagy már elvégző, de menet közben családot alapító fiatal hölgynek, családnak olyan lehetőség, amit mi büszkén szoktunk a társadalompolitikán, a családpolitikán belül hangsúlyozni, nevezetesen: annak a családtámogatási rendszernek a kiszélesítését, amely nem bünteti a fiatal anyákat azért, mert szülnék, vagy ne adj' isten, kettőt szülnék a hároméves kor betöltése előtt, hiszen az extrák felsorolásával a gyás és a gyed igénybevételének nem áll meg a jogosultsága az első és a második gyermek megszületésével, hanem hároméves koráig kicsúszik. Azt gondolom, hogy a kétéves bevezetéssel megint egy olyan löketet adhatunk a népesség emeléséhez, amely mindenféleképpen hozzájárulhat a magyar társadalom fejlődéséhez.

Foglalkozik még a törvényi előterjesztés az országos egészségügyi pénztár és a nyugdíjpénztár összeolvadása bürokratikus csökkentésének a lehetőségével, ahol a Kincstár lesz a jogutód, valamint azoknak az informatikai eszközöknek a beszerzésével, ami egyszerűsíti az állampolgárok feladatát mindazon juttatások igénybevételéhez, amelyek ezeken a pénztárakon keresztül valósulnak meg. A Kincstár lesz az állami forintok, az állami támogatások kifizetésének az a helye, ahol tudunk ellenőrizni, ahol utána tudunk nézni dolgoknak. Azt gondolom, hogy ehhez nagyon fontos volt a folyamatban lévő informatikai fejlesztések lezárása és ezeknek az intézményeknek az integrálása.

Csak néhány gondolat a családtámogatásról. Az előterjesztés az anyasági támogatást a külszolgálatot teljesítő, a kihelyezett vagy a külképviselet által foglalkoztatott házastárs esetére is vonatkoztatja, illetve olyan magyar állampolgárok anyasági támogatására, amely, ahogy államtitkár asszony fogalmazott, a magyar-magyar köldökszínór, a nemzeti egység formálásáról, megalakításáról szól. Ugyanakkor a törvény szól arról is, hogy azokban az államokban, mint Szlovákia és Ukrajna, ahol a kettős állampolgárságot nem ismerik el, hogyan tudjuk megoldani ezt a bürokratikus helyzetet.

Azt gondolom, hogy támogatásra méltó ez az előterjesztés, amely a családtámogatási rendszer finomításáról szól. Kérem a parlamentet, hogy támogassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Ha tüzetesebben megnézzük ezt a törvény módosítást, akkor nagyon jól láthatjuk, hogy milyen volt az elmúlt években a kormány családpolitikája: egy nagyon szűk rétegnek minél több támogatást odaadni, de nem gondoskodni és nem foglalkozni a többségi Magyarországgal.

Nagyon perverz ez a módosítás, államtitkár asszony. Ma Magyarországon körülbelül 200 ezerre tehető azok száma, akik fogyatékkal élnek. Lehet, hogy államtitkár asszony tud majd pontos adatot mondani, de mi nem tudjuk, hányra tehető azok száma, akik testvért, szülőt vagy nagyszülőt ápolnak otthon. Ennek a törvény módosításnak az egyik része arról szól, hogy az a nyugdíjas, aki húsz éven keresztül beteg gyermeket nevelt, havi 50 ezer forint plusz-ellátásban fog részesülni, és ezt az 50 ezer forintos ellátást fél évre visszamenőleg megkapja. Ez még dicsérendő is lehetne, államtitkár asszony, mert azt mondjuk, hogy ha az állam szolgáltatását átveszi a család, és levesz egy nagyon nagy terhet az állam nyakáról, akkor ezt honorálni kell.

Államtitkár asszony, én olvastam, hogy körülbelül ezer emberről beszélünk, ez körülbelül ezer embert érint. Mi lesz a többiekkel? Mi lesz azzal az emberrel, aki nem húsz évig ápolta a gyermeket, hanem csak 18 évig, vagy 19,5 évig, mert közben meghalt a gyermek? Mi van azokkal a szülőkkel, akik most ápolnak súlyosan fogyatékos vagy beteg gyermeket? Tíz éven keresztül ápolták, vagy most született gyermeke, és most lenne a legnagyobb segítség annak érdekében, hogy ne kelljen állami intézménybe adni a gyermeket, és otthon tudja ápolni.

Államtitkár asszony, nem azzal kellene foglalkozni, hogy hogyan tudjuk ezeket az embereket munkába segíteni. Nem azt mondom, hogy ne ők lássák el a beteget, hanem egy részidős munkába, négy órába vagy két órába az édesanyát, aki otthon ápolja a gyermekét, mert legtöbbször mentálisan nagyon nehéz ezeknek az embereknek, és pontosan jót tehetne, ha egy-két-három-négy óra hosszára ki tudna szakadni az otthoni légkörből, és el tudna menni dolgozni. Talán ezekkel kellene foglalkozni, államtitkár asszony. S mondom, nagyon-nagyon szűk réteget érint, államtitkár asszony, miközben országosan egy nagyon-nagyon kört érint ma Magyarországon, mint mondtam, nemcsak gyermekeket, hanem édesapát, édesanyát ápolnak, testvért

ápolnak, nagymamát, nagypapát. Nagyon-nagyon tág a kör ma Magyarországon azok között a családok között, akik leveszik az államról a terhet, és nagyon kevés ellátásban részesülnek ezek a családok.

Erre fogunk módosító indítványt beadni, államtitkár asszony. Kíváncsiak vagyunk, hogy mennyire lesznek családbarátok a Fidesz-KDNP-képviselők a Népjóléti bizottságban, látva az elmúlt évek tapasztalataiból, hogy a módosító indítványainkat megsza-vazzák, vagy nem szavazzák meg, hogy ne csak ez az ezer ember részesüljön a plusztámogatási rendszerből. Tudom, hogy az lesz a válasza államtitkár asszonynak, hogy Magyarország és a kormány gazdasági teljesítőképessége most teszi lehetővé, hogy ekkora támogatási formát adjanak ennek a szűk körnek. Államtitkár asszony, mindig ezt szokták mondani, ha valamelyik törvénymódosítást kritizáljuk, közben meg látjuk, hogy 303 milliárd forintot költöttek el taotámogatásokra, amit végül is csak úgy lehetett elérni, hogy megtudjuk, hogy ki kellett perelni. Van ebben a költségvetésben nagyon sok pénz, amit át lehetne csoportosítani igazán fontos dolgokra.

Diplomásgyed: nem tudok elmenni emellett, államtitkár asszony. A kommunikációban ez is egy nagyon pozitív, és lehet azt mondani, hogy nagyon pozitív intézkedés, csak tudja, államtitkár asszony, önöknek gyerek és gyerek között óriási különbség van, iszonyatosan nagy különbség. Ha egy családban diplomás nő szül gyermeket, lehet, hogy négyszer-öttször többet ér önöknek, mint ha egy középfokú végzettséggel rendelkező családba születik gyermek, és akkor a nyolc általánost még nem is említettem. Érti, államtitkár asszony! S mindenki nagyon jól tudja, hogy hamarabb tud egy diplomás a munkaerőpiacon elhelyezkedni, mennyivel könnyebben. Lehet azt mondani, hogy ezzel lehetne arra sarkallni a magyar állampolgárokat, hogy minél tovább tanuljanak, csak ez meg szembemegy az önök oktatáspolitikájával, hiszen azt látjuk, hogy arra törekednek, hogy a következő generáció tagjai közül minél kevesebben menjenek egyetemre. Most a miniszterelnöktől kezdve mindenki azt kommunikálja a kormányban, hogy nem kell diplomát szerezni, szakmát kell szerezni. Azt tudjuk, hogy lassan már nincs olyan ember az országban, aki jó szakmával rendelkezne, mert önök elkergették ezeket az embereket az országból. Igaz, hogy azt mondták, hogy kimentek úgymond világot látni, tapasztalatot szerezni, csak azt nem láttuk az utóbbi években, hogy haza is jöttek volna ezek az emberek.

Szóval, államtitkár asszony, a diplomásgyednek az egy évről két évre való emelése szintén egy nagyon perverz támogatás, ha úgy vesszük. Persze, lehet azt mondani, hogy támogatni kell, hogy minél több gyermek születhessen Magyarországon, csak akkor emlékeztetném - lehet, hogy nem tudom pontosan idézni - Harrach Péter szavaira. Harrach Péter azt sugallta egyszer egy nem parlamenti felszólalásában, egy beszédében, hogy önök minden pénzt odaadtak a diplomásoknak és a felső keresettel rendelkezőknek,

de nem születtek annyi gyereket, mint amennyit a kormány elvárt volna.

(9.30)

Államtitkár asszony, talán el kellene gondolkodni, hogy miért van ez, és ezeket az iszonyatos különbségeket meg lehetne szüntetni, amit gyermek és gyermek, család és család között önök preferálnak.

A bölcsődék, államtitkár asszony. Fogok kérdéseket feltenni. Szeretném megkérdezni, hogy hány munkahelyi bölcsőde jött létre, mióta a bölcsődei átalakítások megtörténtek. Itt meg kell jegyezni, hogy az új bölcsődei rendszer által létrehozott minibölcsőde intézményét csak 2018 végéig kötelező az önkormányzatoknak fenntartani, biztosítani. Államtitkár asszony, mi lesz 2018 után? Vagy megvárják azt, hogy hogyan sikerülnek a '18-as választások, és akkor majd meglátjuk, hogy utána támogatjuk vagy nem támogatjuk?

Államtitkár Asszony! Foglalkoznak-e azokkal az adatokkal, hogy a legújabb felmérések szerint körülbelül 800 falunk van, amelyek rövidesen el fognak néptelenedni. Ez egy nagyon komoly és igaz felmérés. 800 olyan település van, ahol rövidesen, néhány éven belül minden gyermek eltűnik. Nem lesz gyermek. Ez azt jelenti, hogy néhány tíz éven belül ez a 800 falu teljesen el fog öregedni vagy ki fog halni. Államtitkár asszony, van-e erre nagyon komoly programja a kormánynak, hogy hogyan fogja ezt a falurombolást megakadályozni? Vagy egyáltalán akar-nak-e önök ezzel foglalkozni?

És ha már a demográfiaival foglalkozunk, tudom, hogy el fogja mondani, hogy ebben sikereket értek el. Hát, én erre mindig azt szoktam mondani, államtitkár asszony, hogy nem volt átütő siker a demográfiai fordulat. Ugyebár, 2011-ben alig több mint 88 ezer gyermek született Magyarországon, majd egy icipicit tudtak javítani a családpolitikai intézkedésekkel, ami egy nagyon szűk kört érintett pozitívan. Tavaly 93 ezer gyermek született, és a most ismert adatok szerint úja 0,6 százalékos csökkenés indult el.

És államtitkár asszony is tudja nagyon jól, és ebben óvatos lennék, hogy nem lehet elérni sikereket a következő években. Ennek egyetlen oka van: azért, mert a '75-ös kiugró születésszám után - ha jól emlékszem, 194 ezer gyermek született -, utoljára '75-ben volt ilyen jó mutató, majd utána folyamatosan csökkent Magyarországon a születésszám. Még a válság kitörése előtt sikerült 196 ezer gyermeknek megszületnie, majd utána ez drasztikusan csökkent. Innentől fogva óvatosan bánnék azokkal a jóslatokkal, mert ezt nagyon könnyen nem lehet megfordítani, államtitkár asszony, mert mivelhogy drasztikusan csökken a gyermekszületésszám, ezért a szülőképes korú nők száma is drasztikusan csökken. Ráadásul a szülőképes korú nők körülbelül 10 százaléka külföldön van, és minden hatodik magyar gyermek már nem Magyarországon születik.

Az anyasági támogatás kiterjesztése a határon túlra. Én többször megkérdeztem államtitkár asszonytól, és megint fel fogom tenni a kérdést, hogy ugyanazok a feltételek fognak-e vonatkozni a kint szült magyar édesanyákra, mint Magyarországon. Mert ugyebár vannak feltételek, amiknek meg kell felelni, hányszor kell gyermekorvosnál, védőnői szolgálatnál megjelenniük a kismamáknak. Ezt be fogják-e vezetni, vagy különbséget tesznek magyar anya és magyar anya között? És ha bevezetik ugyanazokat a kritériumokat, hogyan fogják leellenőrizni, hogy ez megtörtént? Mert én nagyon fontosnak tartom, hogy ha támogatásban részesítünk valakit, nagyon fontos a támogatás, mert minden gyermeket támogatni kell, hogy ugyanazok a feltételek fognak-e vonatkozni mindenkire.

Államtitkár asszonytól tényleg komolyan kérdem, mert a módosító indítványunk nemcsak arra fog vonatkozni, hogy nemcsak ezt az ezer embert kell támogatni, akik beteg gyermeket neveltek, hanem vonatkozzon arra, aki beteg szülőt ápol, aki mondjuk, nem 20 éven keresztül ápolta, hanem rövidebb ideig mindenféle oknál fogva. És kezdeményezni fogjuk újra a családi pótlék megemelését, államtitkár asszony. Nem fogjuk abbahagyni, mert a családi pótlék a gyermek juttatása. Ezt mindig kihangsúlyozzuk. És a gyermekszegénység egyik olyan eszköze volt Magyarországon, ami nagyon fontos eszköz volt, mert a családi pótlék minden gyermeknek járt.

2008-ban lett utoljára emelve a családi pótlék, és jár a fogyatékos gyermeknek is, egy magasabb összeget kapnak ma Magyarországon a fogyatékkal élő gyermekek. És, államtitkár asszony, több mint 40 százalékát veszítette el reálértéken ez az összeg, amit minden magyar gyermek megkap Magyarországon, és nagyon fontos lenne, hogy végre belássa ez a kormány, hogy nem csak a családi adókedvezmény az, amivel a magyar családokat lehet támogatni, a családi pótlék az egyik legjobb eszköz erre, amit ugyebár jó néhány évtizeddel ezelőtt vezettek be Magyarországon.

Kíváncsian várjuk a bizottsági ülésen, bár szerettem, mint ahogy az utóbbi időben, mert körülbelül egy hónappal ezelőtt adtam be ezt a módosító indítványomat, természetesen leszavazták, mint ahogy az utóbbi években mindig. Államtitkár asszony, a családi adókedvezménnyel egyetlen „pici” probléma van - a picit idézőjelbe teszem, és cinikusan is mondom -: nem mindenki tudja igénybe venni. Ma az APEH által bejelentetett adatok alapján a bejelentett munkavállalók fele minimálbéren van bejelentve, államtitkár asszony. Minimálbéren.

Akkor ön is nagyon jól tudja, ha háromgyerekekről beszélünk, akkor államtitkár asszony is tudja, hogy hány százaléka inaktív a három gyermeket nevelő édesanyák közül. Államtitkár asszony, itt el kell mondani, hogy önök voltak azok, akik 2010-ben az első lépésükben a minimálbért megadóztatták.

Azt gondolom, hogy lehet nagyon jó intézkedéseket hozni, csak, államtitkár asszony, ne ezer em-

bert érintsen! Tudom, hogy milyen választ fogok kapni, csak sokkal-sokkal több ember van nagyon nehéz helyzetben. Ha Magyarországon arról beszélünk, hogy mekkora terhet tud levenni arról a családról, aki nem intézménybe adja a gyermekét... És nem akarok most kitérni Magyarországon az intézményi ellátórendszerre, hogy az ombudsman hányszor hívta fel a minisztérium figyelmét, hogy milyen súlyos hiba van magában a szociális ellátórendszerben, és magukra a fogyatékkal élőkre, akik az intézményrendszeren belül vannak. Órákon keresztül tudnánk erről beszélni, államtitkár asszony! Meg kéne azokat az embereket becsülni, akik nem adják be állami intézetbe a gyermekeiket, édesanyjukat, édesapjukat, testvérüket.

Azt gondolom, nem lehet ezer embert kiragadni a rendszerből, hanem egységesen kell megpróbálni a kormányzatnak arra törekedni, hogy minél hamarabb rendezze ezeknek az embereknek a státuszát, hogy munkaviszony legyen, és megfelelő ellátásban részesüljenek.

Államtitkár asszony! Önök szinte semmit nem csináltak ezzel kapcsolatban 8 éven keresztül. Szinte semmit. És nem lehet idejönni úgy a parlamentbe, hogy most azt mondják, hogy ezer embernek adunk egy jelentős támogatást, a többiekkel meg továbbra sem foglalkozunk.

Remélem, hogy a módosító indítványainkat pozitívan fogják megítélni, és végre itt a ciklus befejezése előtt elérjük azt, hogy belátják, lehetne módosító indítványokkal javítani a törvényeket. Én is arra kérem, hogy támogassák a módosító indítványainkat. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak most a végére is értünk. Kétperces felszólalásra van lehetőség. Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett kétpercesre, legalábbis gombot nyomott itt nálam. *(Dr. Legény Zsolt közbeszól.)* A vezérszónoki után. Vége a vezérszónokinak, ezt mondtam az előbb, úgyhogy öné a szó, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr, és elnézését kérek. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két dologra szeretnék még külön kitérni. Ez az előttünk lévő, mondhatjuk úgy, hogy salátatörvény, hiszen elég sok mindent módosít, módosítja többek között a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló '97. évi XXXI. törvényt, a Gyvt.-t, és ennek módosítására szeretnék rávilágítani.

Ugye, az új bölcsődei rendszert érintően megemeli azon gyerekek arányát, akiket más településről is elláthatnak. Eddig, azaz jelenleg a települési önkormányzat által fenntartott bölcsőde a férőhelyének legfeljebb 15 százalékáig az ellátási területén kívül lakóhellyel vagy ennek hiányában tartózkodási hellyel rendelkező gyermek ellátását is biztosíthatja, feltéve, hogy a területén lakóhellyel rendelkező gyerekek ellátását biztosítani tudja. Ezt úgy módosítja a

törvény, hogy a jövőben ezt a 15 százalékot 25 százalékra emelné fel.

A gyakorlatban értjük, hogy ez természetesen könnyítést jelentene, meg segítene a bölcsődei ellátáson, azonban, mondjuk úgy, hogy lehetőséget vagy felületet adna a szegregáció növelésére is.

(9.40)

Azért ezt mindenképpen meg kellett hogy említsem. Illetőleg a törvényjavaslattal kapcsolatban egy kritikát még szeretnék megfogalmazni. Az anyasági támogatás kiterjesztésében azt látjuk, hogy annyira nem jól működött a kormányzat, hogy olyan rendelkezéseket módosít, amit már ennek érdekében idén elfogadtak, és még hatályba sem lépett, tehát hatálybalépés előtt módosítanak. Sajnos nem először fordult elő már ezen a héten sem, hogy olyan törvényekről beszélgetünk, amikor is olyan módosításokat kellett eszközölni, amik még eddig nem léptek hatályba. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most akkor a további felzárkózások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is hadd gratuláljak államtitkár asszonynak az alelnökké történő megválasztásához.

Másodszorban a törvénnyel kapcsolatban azt szeretném én is megerősíteni, amit Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony elmondott, hogy ez egy támogatásra méltó javaslat. Az MSZP-frakció első nekifutásra néhány módosító indítvánnyal élni fog, de ezen túlmenően, hogyha ezekben esetleg meg tudnánk egyezni, akkor egészen biztosan mi is tudnánk támogatni a törvényt.

De mégiscsak hadd jegyezzem azt meg, hogy látzik, hogy a választások közeledténél már van pozitív hozadéka, hiszen mind a nyugdíjasok, mind a törvényjavaslat tárgyát képező emelés kapcsán valamilyenfajta pozitívum lecsapódik ebből a választásból, hiszen érdekes módon ezek a javaslatok most kerülnek az asztalra, miközben ezeket a problémákat évek óta, sok esetben évtizedek óta a szakma és az érintettek folyamatosan a parlament és a képviselők asztalára helyezik. De legyünk ebben pozitívak és optimisták - jobb későn, mint soha!

Az egy másik probléma, hogy van egy-két olyan passzusa ennek a törvénytervezetnek, ami, ha jól emlékszem, nem is olyan régen módosított, megváltoztatott törvényi passzusokat is módosít, amelyek még életbe sem léptek vagy alkalmazásra sem kerültek. Tehát ebből csak azt szeretném kihozni, hogy bizony talán nem kellően átgondolt ez a munka sok esetben, tehát mintha nem előrelátóan vagy hosszú távra terveznének ezekben a kérdésekben.

Alapvetően három kérdés miatt kértem szót, amire talán államtitkár asszony majd tud válaszolni. Az első kérdés, hogy miért nem a különböző típusú ápolási díjak összegét emelik inkább, mi szükség van egy új ellátásnak a bevezetésére. A másik, hogy miért pont húsz év az előírt idő. A harmadik pedig, hogy a többi ellátást, köztük a szintén alacsony összegű, időskorúak járadékában részesülők ellátását miért nem emelik. És ehhez ugye hozzá lehetne még tenni azokat, amiről Borbély Ildikó is az imént beszélt.

A kérdéseken túl még egy általános megjegyzésem hadd legyen, hogy takarékosan bánjunk az idővel is. A Költségvetési bizottságban azt nem nagyon tudtuk megbeszélni miniszter úrral, de alapvetően az egy jelentős kérdés, hogy a kormány miért költ kevesebbet a GDP-hez mérten a jóléti kiadásokra. Tehát látszanak ezek a kezdeményezések, amiket valószínűleg inkább a választások inspirálnak, mint a keresztényi hitben való meggyőződése a kormánynak, de mégiscsak úgy van, hogy a következő évben kevesebbet költünk a GDP-hez mérten jóléti kiadásokra, miközben mást sem hallunk, mint hogy milyen jól teljesít a gazdaság, milyen erős Magyarország, és számunkra úgy tűnik, hogy ennek a növekedésnek a hasznából nem egyenlően részesülnek a magyar választópolgárok. Ráadásul nem is igazságosan részesülnek, hiszen, ahogy Ildikó fogalmazott, ez egy perverz társadalompolitika, amit önök követnek, hiszen a jobb módúaknak még több segítséget adnak, akiknek meg nagyobb a szükségük, azoknak meg kevesebb támogatást és lehetőséget adnak.

Itt is van egy olyan konkrét javaslat, ami egy évről két évre emeli a szolgáltatás összegét a diplomások körében, miközben az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkező emberek tipikusan adott esetben nehezebb életkörülmények között élnek vagy több gonddalal is küzdhetnek. Tehát magyarul én arra szeretném csak felhívni a figyelmet, hogy ezen a társadalompolitikán egészen biztosan változtatni kellene. Úgy látjuk, hogy az elmúlt 8 évben önök ezt a politikát követték, ezért nem látok semmilyen garanciát arra, hogy ez a következő hetekben, hónapokban vagy években változna a Fidesz megközelítésében. Éppen ezért azt gondolom, hogy ezen a perverz társadalompolitikán egy módon lehet változtatni: hogyha új baloldali kormánya lesz az országnak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Az előterjesztőnek megadom a lehetőséget, hogy válaszoljon az elhangzottakra. Ön é a szó, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Előre elnézést is kérek, mert én még akkor akartam hozzászólni, csak

vártam, hogy lesz-e még a többi frakció részéről hozzászólás, mert nem szerettem volna visszaélni azzal, hogy én a végszóban vagy a zárszóban mondom el a válaszomat is, hogy tudjanak még reagálni a képviselők, de egy másodperccel - ezek szerint - lecsúsztam már erről, úgyhogy ezért elnézést kérek; szerettem volna időben reagálni az önök felvetéseire.

Köszönöm Mesterházy Attila képviselő úrnak, hogy egyértelművé tette, hogy az MSZP hajlandó támogatni ezt a törvényjavaslatot, mert képviselő asszony szavaiból én éppen az ellenkező következtetést véltem levonni, és pont azt állapítottam meg, hogy végül is nem lenne meglepő, ha megint azt tapasztalnánk, hogy egy olyan javaslatot nem támogatnak, ami a családok jólétének növelését szolgálja. Képviselő asszony is utalt erre, amit egyszerűen nem tudok értelmezni. Ha van egy olyan javaslat, ami senkinek nem teszi a helyzetét rosszabbá, ellenben egy jelentős csoportnak jobbat teszi, ez miért olyan, amit nem lehet támogatni, ezt nagyon nehezen tudom megérteni, de végül is azért nem szokatlan az önök logikájában.

Ami szintén nem szokatlan, az az, hogy a mi kormányzásunk által megteremtett gazdasági mozgástérből fakadó forrásokat önök szívesen elkölteneék. Erre volt lehetőségük. Ezzel a lehetőséggel akkor nemhogy nem éltek, hanem adósságba taszították az országot. Tehát én azt gondolom, hogy jól kell gazdálkodni, és utána ennek a jó gazdálkodásnak a következtében megteremtett gazdasági mozgásteret valóban jól kell tudni kihasználni. Ebben minden javaslatot természetesen szívesen veszünk, minden konstruktív javaslatot nagyon szívesen veszünk.

Azt is elmondta képviselő asszony, gyakorlatilag kimondta azt, hogy nincs értelme azzal foglalkozni, hogy fogy a magyar népesség. Szerintem ez egy elég defetista hozzáállás. Azt mondta, hogy úgyis bármit teszünk, ezen már nem tudunk javítani. Énszerintem azért sajnálatos ez a hozzáállás, nem érdemes így hozzáállni, szerintem ez nem vezet előre az országot. Én azt gondolom, igenis azt kell mondani, hogy tudunk ezen a helyzeten változtatni, és meg kell találni ennek a módját. Én azt javaslom, hogy ezt a küzdelmet ne adjuk fel, és örülök, ha ebben a támogatásukra is számíthatunk. Még képviselő asszony szavaira reagálva: hogy a családi adókedvezménnyel milyen baj van. Valóban dolgozni kell hozzá, ez így van, de azért én ezt nem tekintem olyan komoly problémának. Tehát szerintem jó az, ha olyan támogatások vannak, amelyek arra sarkallják az embereket, hogy munkát vállaljanak, és az ilyen típusú támogatásokat tudjuk növelni. Ez valóban filozófiájában más, mint amit önök követtek, követnek, de mi ezt a filozófiát fogjuk a jövőben is követni.

Ami a konkrét törvényjavaslatot illeti, itt azért nagyon sok félreértés van a fejekben, úgy látom, de szívesen igyekszem ezeket megvilágítani, hogy hogyan is működnek ezek a családtámogatások.

Az egyik félreértés többük szájából is elhangzott. Azt hiszem, mind a két képviselő úr említette azt,

hogy még be nem vezetett dolgokon fogunk már most módosítani, az előtt módosítanánk valamin, hogy még egyáltalán hatályba lépett volna. Egyetlen ilyen pontja sincsen ennek a javaslatcsomagnak. Nem tudom, hogy mire gondolnak, egyáltalán fogalmam sincsen. Valóban változtatunk az anyasági támogatás szabályozásán, tekintettel arra, hogy egy új típusát vezetjük be. Ez normálisan úgy működik, hogy a vonatkozó törvényt módosítani kell. Ebben azért sok újdonság nincsen. Most is ilyesmiről van szó. Nem tudom, egyszerűen nem is értem, hogy mire gondolnak, amikor azt mondják, hogy egy be nem vezetett rendszeren szeretnénk módosítani. Ilyen nincsen, új elemek vannak.

Ahogy azt sem értem, hogy miért mondják azt, hogy most kapjuk ezeket elő. Ezek természetesen egyáltalán nem most előrántott javaslatok. Ezeket a javaslatokat önök is régóta ismerik. Most szeretnénk ezeket törvénybe foglalni. Szervesen illeszkednek abba a demográfiai politikába, amit folytatunk, illetve abba a családpolitikába, amit folytatunk. Tehát ezeket a félreértéseket szerintem jó tisztázni, illetve érdemes elolvasni részletesen az előterjesztést.

Még egy fontos félreértést érzékelek az önök által mondottak alapján, hogy talán nem tudják, mi az a diplomágyed, és talán nem ismerik a 2014 előtti rendszert, még a saját kormányzásuk idején lévő rendszert sem, hiszen az arról szólt, hogy nem tesz különbséget, vagy pont ellenkezőleg: tulajdonképpen akkor tettünk különbséget továbbtanuló és nem továbbtanuló fiatalok között.

(9.50)

Hiszen akkor még, az önök kormányzása idején úgy működött a rendszer, hogy büntették azokat, akik tanultak, büntették azokat, akik egyetemre jártak, hiszen őket éppen azért, mert nem tudtak még dolgozni, mert nem volt diploma a zsebükben, éppen ezért nem támogatták azzal, hogy gyedet kaphatnának, csak a gyest, az éppen most 28 500 forintot voltak jogosultak megkapni.

Aki dolgozik, aki nem egyetemre jár, hanem éppen dolgozik, az természetesen a fizetése után megkapja a csedet, megkapja a gyedet, és adott esetben megkapja majd a gyest is a harmadik évben. Tehát ez is egy alapvető félreértés. Szerintem érdemes még áttanulmányozniuk ezeket a szabályozásokat, illetve a családpolitika különböző elemeit. A gyed extra pusztán arról szól, illetve a hallgatói gyed része és annak a kiterjesztése pusztán arról szól, hogy további egy évvel támogatjuk azokat, akik az egyetemi, főiskolai évek alatt vállalnak gyermeket, vagy közvetlenül az egyetem, főiskola elvégzése után. Én nagyon számítok ebben a tekintetben is a támogatásukra.

Azt még a kérdéseikre reagálva elmondanám, hogy nem kizárólagosak azok a dolgok természetesen, amiket teszünk, tehát ahogy említettem is, a tartós ápolási díjat is emelni fogjuk a következő év-

ben is, tehát ezek a dolgok nem egymást kizáró módon, hanem párhuzamosan történnek meg.

És hogy miért 20 évben határoztuk meg, képviselő úr még ezt a kérdést is feltette. Azért, mert egy szabályozást kell hozni; hogyha erre vonatkozó konstruktív javaslataik vannak, hogy ez ne 20 legyen, hanem 19 vagy 21, természetesen meg fogjuk fontolni, de az a filozófiája ennek a javaslatnak, hogy azokat a családokat támogatjuk ezzel az új támogatási formával, akik tartósan otthonukban gondoskodtak ezekről a gyermekekről, tehát ezért határoztunk meg egy hosszabb időszakot.

Volt még képviselő asszony szavaiban megint egy olyan, ami a megítélésem szerint félreértésre ad okot, hogy mi van, ha meghal közben a gyermek és ezért nem jön ki a 20 év. Ez benne van a javaslatban is, hogy természetesen ilyenkor ugyanúgy jogosultak lesznek erre a támogatásra. Ha tehát a gyermek korábban bármikor meghal, akkor ők jogosultak lesznek erre a támogatásra ennek ellenére. Ez tehát nem befolyásolja a dolgot.

Én abban bízom, hogy tudjuk tisztázni a félreértéseket, tudják önök is, a kérdéseket fel tudják tenni. Még egyszer elnézést kérek, hogy nem tudtam a vita megfelelő szakaszában becsatlakozni, csak nem tudtam, hogy a többi frakció hozzá kíván-e még szólni, és bízom abban, hogy mindenki támogatni fogja azokat a javaslatainkat, amelyek ismét a családok támogatásáról szólnak, illetve a magyar-magyar köldökzsinór megerősítéséről szólnak.

Szeretném, ha ez egy olyan konszenzus lenne, amivel azt tudnánk jelezni, hogy a magyar emberek, a magyar családok számíthatnak a támogatásunkra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18306. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Magyar Levente úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Egy rendkívül érdekesítő előterjesztés következik. Jelen törvénytervezet célja a Magyarország Kormánya és Mongólia kormánya között a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló jegyző-

könyv kötelező hatályának elismerésére való felhatalmazás megadása és egyúttal annak kihirdetése.

A Magyar Köztársaság és egyes volt szocialista országok között a szerződéses kapcsolatok felülvizsgálatáról szóló 2053/2003. (III. 27.) kormányhatározat alapján a Külgazdasági és Külügyminisztérium feladata Magyarország volt szocialista országokkal kötött nemzetközi szerződéseinek áttekintése és a hatályban tartandó megállapodások beazonosítása.

Figyelemmel arra, hogy a kormány a keleti nyitás politikájának részeként törekszik a magyar-mongol kapcsolatrendszer sokoldalú fejlesztésére, az említett kormányhatározat alapján 2013-ban megkezdődtek Magyarország és Mongólia között a tárgyalások a két ország nemzetközi szerződéses kapcsolatainak felülvizsgálata tárgyában, annak megállapítása végett, hogy a felek mely megállapodásokat kívánják hatályban tartani és melyeket nem.

A felülvizsgálat eredményeként Ulánbátorban 2016. január 25-én került aláírásra a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló jegyzőkönyv, amely rendezi a mind ez idáig Mongóliával kötött nemzetközi szerződéseink hatályát. A jegyzőkönyv szövegének végleges megállapítására az Nszt. 5. § (2) bekezdése szerint szükséges felhatalmazást adni, ezt a 8/2016. (I. 22.) miniszterelnöki határozat biztosította. A jegyzőkönyv értelmében 11 kétoldalú egyezmény marad hatályban hazánk és Mongólia között, a többi hatályát veszti.

A jegyzőkönyvet kihirdető törvény rendelkezik a jegyzőkönyv hatálybalépésével egyidejűleg hatályukat veszítő nemzetközi szerződéseket kihirdető jogszabályok deregulálásáról is. A mongol fél már tájékoztatta hazánkat, hogy a jegyzőkönyv hatálybalépéséhez szükséges eljárást lefolytatta. A magyar kihirdető törvény elfogadása után kerülhet sor a jegyzőkönyv hatályba léptetésére. Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt-nak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyarország és az egyes volt szocialista országok közötti nemzetközi szerződések felülvizsgálata sorába tartozik a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú megállapodások áttekintése is, ahogy ezt itt államtitkár úr is jelezte. Ennek keretében 11 megállapodás hatályban tartásáról született döntés, 5 megállapodás pedig hatályát veszti.

Örvendek, hogy évekkal ezelőtt Mongóliában is bekövetkezett a rendszerváltás, és a szocialista vagy úgynevezett szocialista berendezkedés után a demokrácia útjára lépett ez a Belső-Ázsiában találha-

tó ország is, amelyet két meghatározó hatalom, Oroszország és Kína határol. Emiatt is szükség volt az országaink között meglévő nemzetközi szerződések felülvizsgálatára, az elavultnak számító megállapodások hatályon kívül helyezésére. Az erre vonatkozó jegyzőkönyv aláírására a magyar miniszterelnök 2016. januári ulánbátori látogatása keretében került sor.

A kormány keleti nyitás politikájába illeszkedik a magyar-mongol kapcsolatok fejlesztése, amit az is bizonyít, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr ez év augusztusában Budapesten fogadta Mongólia elnökét. A tárgyalások során egyetértettek abban, hogy a kétoldalú gazdasági kapcsolatokat a vízgazdálkodás, az élelmiszeripar, az informatika és az állategészségügy területén lehet még szorosabbá tenni. A magyar-mongol gazdasági és kulturális együttműködés nagy múltra tekint vissza. A gazdasági kapcsolatok további fejlesztését jól szolgálja a kötött segélyhitelkonstrukció is.

Azt, hogy a magyar kormány számára fontos a magyar-mongol kapcsolatok fejlesztése, az is mutatja, hogy gyakoriak a felső szintű találkozók a két ország között, így 2017 májusában is megbeszélést folytatott Orbán Viktor miniszterelnök mongol partnerével a Pekingben megtartott One Belt One Road - egy övezet, egy út - nemzetközi fórumon, amely az euroázsiai együttműködés infrastruktúráját teremti meg.

Magyarország továbbá támogatja Mongólia stratégiai együttműködését az Európai Unióval, hiszen a világ leggyorsabban fejlődő térségével, az ázsiai, délkelet-ázsiai térséggel a lehető legszorosabb kapcsolatokat kell fenntartania mind Magyarországnak, mind véleményünk szerint az Európai Uniónak is.

A törvény becikkelyezését támogatja a Fidesz és a KDNP frakciója. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Legény Zsoltnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előrebocsátom, hogy az MSZP frakciója támogatni fogja az előttünk fekvő javaslatot, már csak azért is, mert ennek lényege az lenne, hogy a Magyar Köztársaság és egyes volt szocialista országok között a szerződéses kapcsolatok felülvizsgálatáról szóló 2053/2003. számú kormányhatározat alapján a szerződés-felülvizsgálati eljárással nem érintett volt szocialista államokkal 1990 előtt kötött nemzetközi szerződések felülvizsgálatra kerüljenek.

(10.00)

Ezen kormányhatározat alapján 2013-ban kezdődtek meg Magyarország és Mongólia között a tár-

gyalások a két ország nemzetközi szerződéses kapcsolatainak felülvizsgálata tárgyában és annak megállapítása végett, hogy a felek mely megállapodásokat kívánják hatályban tartani és melyeket nem, és a tárgyalások eredményeképpen 11 megállapodás hatályban tartásáról döntöttek a felek.

Az öt cikkből álló jegyzőkönyv a Magyarország és Mongólia között 2016-ig megkötött valamennyi kétoldalú nemzetközi szerződés hatályát és jogi sorát rendezi. Azt szeretném kiemelni, hogy a jegyzőkönyv kizárólag nemzetközi szerződésekre vonatkozik, a magyar-mongol tárcaközi intézményközi megállapodások nem képezték ennek tárgyát, és ez alapján most öt nemzetközi szerződés veszti majd hatályát. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bana Tibornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú nemzetközi szerződések hatályának rendezéséről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről címet viselő törvényjavaslat fekszik előttünk, amellyel kapcsolatban érdemes azt elmondani, hogy ennek célja a 2016-ban Ulánbátorban aláírt jegyzőkönyv kihirdetése.

Ennek alapját a 2053/2003-as kormányhatározat adja, amely szerint szükséges felülvizsgálni a volt szocialista országokkal kötött megállapodásokat. Mongóliával 2013-ban kezdődtek meg az ez irányú tárgyalások, amelyeket a tavalyi év során sikerült lezárni. A jegyzőkönyv tartalmazza azokat a megállapodásokat, amelyek továbbra is érvényben maradtak, viszont azok esetében, amelyek megszűnnek, nincs részletezve, hogy ennek mi is a pontos háttere. Egy bővebb kifejtés bekerülhetett volna az előttünk fekvő javaslatba.

Tisztelt Országgyűlés! Bár Mongólia fejlettségi szintjében egy különleges ország, hiszen a fővároson kívül gyakorlatilag csak állattartással foglalkozik a lakosság - néhány évvel ezelőtt volt szerencsém ott járni -, és még azt is elmondhatjuk, hogy Ulánbátor is kettős képet mutat, hiszen a felhőkarcolók mellett a külvárosban a jurták világával találkozhatunk, de azt mindenképpen érdemes kiemelni a belső-ázsiai állam vonatkozásában, hogy egy ásványkincsekben rendkívül gazdag és kulturális szempontból is vonzó célpont.

Azt is el kell ismerni, hogy az Ulánbátorban működő kereskedőház egyike azon kevés ilyen intézménynek, amelyek sikereket tudtak elérni. A Jobbik fontosnak tartja azt, hogy ebben a vonatkozásban további előrelépések történjenek, és nemcsak kulturális, hanem gazdasági és egyéb vonatkozásokban is szorosabbra fűzzük a kapcsolatainkat Mongóliával. És mivel alapvetően egy technikai jellegű törvényja-

vaslatról van szó, amely megerősítheti a két ország közötti kapcsolatokat, a Jobbik képviselőcsoportja támogatja azt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden, Legény Zsolt képviselő úr is mondta, az MSZP természetesen támogatja ezt a módosítást. Igazából az államtitkár úr figyelmét arra szeretném felhívni, egy kérés és talán egy tanács: az egyik az, hogy érdemes lenne áttekinteni a Külügyi bizottságban ezeket a szerződéseket, hogy hogyan állnak, hiszen több ilyen reláció is van.

A másik pont szintén ezzel kapcsolatos, hogy sokszor ezt mindig csak negatívumként említjük, hogy volt szocialista országok, de ebből azért talán komparatív előnye is származhat Magyarországnak a gazdasági kapcsolatok építése szempontjából. Tehát ahogy itt jobbikos képviselőtársam is mondta, érdemes volna kiaknázni, kihasználni azokat az előnyöket, amik abból fakadnak, hogy korábban akár sok állami vezető, jelenlegi állami vezető Magyarországon tanult, sokan magyar nyelven is kiválóan beszélnek. Tehát azt a fajta lobbiterképet vagy kapcsolati térképet fel kellene állítani, amin keresztül, pont a félig-meddig közös múlt kapcsán esetleg a mában és a jövőben lehetne előnyt kovácsolni a magyar gazdaság számára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Magyar Levente államtitkár urat, kíván-e felszólalni a vita végén, bár igazából nem volt vita. *(Magyar Levente: Köszönöm, nem.)* Köszönöm. Az államtitkár úr jelezte, hogy nem kíván. A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország és a Kínai Népköztársaság (Heilongjiang Tartomány Oktatási Minisztériuma) között a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem oktatási tevékenységének Magyarországon való támogatásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18304. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Palkovics László úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ked-

ves Képviselő Hölgyek és Urak! Köszöntöm Önöket a Magyarország és a Kínai Népköztársaság Heilongjiang tartomány oktatási minisztériuma között létrejött megállapodás kihirdetéséről szóló T/18304. számú törvényjavaslat általános vitája alkalmából. Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban ismertessem az Országgyűlés plénuma előtt a törvényjavaslat főbb elemeit.

Ez a javaslat a Kínában Heilongjiang tartományban működő Hagyományos Kínai Orvostudományi Egyetem Magyarországon a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán engedéllyel működő kihelyezett BSc-szintű képzést nyújtó külföldi felsőoktatási intézmény további magyarországi működéséhez szükséges jogi alapot adó, vagyis a magyarországi működés elvi támogatásáról szóló megállapodás kihirdetéséről és annak kötelező hatálya elismeréséről szól.

Ezt a megállapodást 2017. október 30-án magyar részről Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr, Heilongjiang tartomány oktatási hivatala részéről pedig annak az elnöke, Xu Mei írta alá. A jelen törvényjavaslat célja a megállapodás kihirdetése.

A megállapodás megkötését az Oktatási Hivatal 2016-ban lefolytatott vizsgálatai, illetve ennek a következményei indokolják. A 2011-es felsőoktatási törvény módosításánál meghatározásra került, hogy öt éven belül, 2011-hez képest öt éven belül át kell tekinteni a külföldi intézmények magyarországi működését. Ez az áttekintés 2016-ban megtörtént, és ez több olyan szabálytalanságot tárt fel, ami aztán ahhoz vezetett, hogy ezt a törvényt módosítottuk.

A törvény módosítása kimondja, hogy az Európai Unió, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívüli székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató külföldi felsőoktatási intézmények esetében Magyarország Kormánya és az intézmény székhelye szerinti állam kormánya között nemzetközi szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról.

A törvény ezen rendelkezése három ország összesen öt felsőoktatási intézményét érinti - ez hat volt, de az egyik ország visszalépett, illetve nem kívánta tovább működtetni a magyarországi képzést. Ezek közül az egyik a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem Magyarországi Tagozata. Ezen módosításnak megfelelően szükségessé vált nemzetközi szerződés megkötése a Kínai Népköztársaság tartományi oktatási minisztériumával. Itt a miniszterelnök úr, illetve a kínai miniszterelnök elvi megállapodást kötött az oktatási együttműködések folytatásáról. Kínában is tartományi ügy a felsőoktatás kérdése, ezért vált szükségessé, hogy a tartományi oktatási minisztériummal kellett lefolytatnunk a tárgyalásokat, illetve aztán vele kötöttük meg a megállapodást.

A törvénytervezetben szereplő megállapodás támogatja a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem Semmelweis Egyetem Egészségtudományi

Karán folyó hagyományos kínai orvoslással kapcsolatos oktatási és képzési tevékenységét. Megállapítja, hogy a kínai egyetem kiadhat diplomát azon hallgatóknak, akik elvégeztek minden szükséges kurzust és megfelelnek a végzési kritériumoknak.

Megállapítja annak lehetőségét is, hogy a kínai egyetem diplomát is kiadhat azon hallgatóknak, akik megfeleltek az egyetemi diploma megszerzéséhez szükséges kritériumoknak, azonban erre csak az erre ráépített mesterképzést követően kerülhet sor, amely képzettséget az érintettek csak Kínában szerezhettek meg. A dokumentumban a felek szakmai kapcsolat tartó pontokat jelöltek ki, amelyek közös felelősséget vállalnak a megállapodás betartásáért. Elsősorban egyébként ezen a képzésen részt vevő hallgatók jövőbeni érdekeit kívánjuk erőteljesebben képviselni a két ország között létrejött megállapodással.

A jelen törvénytervezet hatálybalépésével a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem magyarországi működésének feltételei rendezésre kerülnek. Én kérem a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy szavazatukkal támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A hagyományos kínai orvoslás igen nagy népszerűségnek örvend Magyarországon. Ezért mindent megteszünk annak érdekében, hogy a több ezer évre visszatekintő hagyományos kínai gyógyászat iránt érdeklődőknek lehetőségük legyen tanulmányokat folytatni ezen a területen.

(10.10)

A Heilongjiang Hagyományos Kínai Orvostudományi Egyetem és a Semmelweis Egyetem között létrejött megállapodás értelmében már folyik képzés az Egészségtudományi Karon. A Magyarországon oktatott tantárgyak két csoportba sorolhatók, a nyugati orvoslás témakörébe tartozó tantárgyak és a hagyományos kínai orvosláshoz kapcsolódóak. A hagyományos kínai orvoslási tárgyakat Magyarországon élő és dolgozó, kínai szakemberek oktatják, akiknek részvételét a Heilongjiang Egyetem jóváhagyta. Az utóbbi években hozzájuk csatlakoztak olyan fiatal magyar szakemberek, akik Kínában szerzték meg szaktudásukat és végzettségüket.

A Semmelweis Egyetem nemzetközi oktatási-kutatási együttműködései rendkívül sokrétűek, az utóbbi években pedig különösen dinamikusan fejlődtek kínai kapcsolatai. 2011 óta folyik az Egészségtudományi Karon a Heilongjiang Egyetem kihelyezett

képzésének keretében hagyományos kínai gyógyászzal kapcsolatos oktatás. A képzési együttműködési program teljes összhangban van a kormány törekvésével, amely szerint a keleti kapcsolatok, azon belül a hagyományos kínai gyógyászat terén mutató tapasztalatok sok tekintetben hasznosíthatók a magyar társadalom számára is.

A két neves egyetem együttműködésével új modellt hoztak léte a nemzetközi oktatás számára. A kínai és magyar szakemberek az orvostudomány területén is együtt tudnak működni, és a hagyományos orvoslás mellett egymás kultúráját is jobban megismerik.

A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény 2017. évi módosítása értelmében az Európán kívüli székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató külföldi felsőoktatási intézmények esetében a magyar kormány és a székhely szerinti állam közt nemzeti felsőoktatásról szóló szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról. Az ennek a feltételnek való megfelelést célozza a jelen törvényjavaslat. S csak halkam jegyezném meg, hogy lám, lám, van lehetőség a fent említett felsőoktatási törvénynek való megfelelésre, az nem tartalmaz semmilyen irreális vagy betarthatatlan követelményt vagy előírást, gondolok itt arra, hogy egy tartománnyal kötött megállapodás is megfelel a törvénynek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Legény Zsoltnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor én folytatnám onnan, ahol Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársam, a Fidesz vezérszónoka abbahagyta. Előre mondom, hogy alapjában véve nem értünk egyet az egész koncepcióval, amely alapján ez az előterjesztés most itt van előttünk. A 2017. évi XXV. törvénnyel módosított, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 76. § (1) bekezdés a) pontja értelmében - ahogyan azt mondta Csenger-Zalán képviselőtársam is - az Európai Unió, illetve az Európai Gazdasági Térségen kívül székhellyel rendelkező és Magyarországon oktatási tevékenységet folytató, külföldi felsőoktatási intézmények esetében Magyarország Kormánya és a székhely szerinti állam közt nemzeti felsőoktatásról szóló szerződés megkötése szükséges a magyarországi működés elvi támogatásáról. Erre az elmúlt 20-25 - akárhány - évben nem volt semmi szükség, egészen addig, amíg a Fidesz és Orbán Viktor nem indított személyesen hadjáratot a CEU ellen. Az egész innen indul el, és ezért mondom azt, hogy az egész elvvel és az egész rendszerrel nem tudunk így egyetérteni.

Egyébként az előbb említett törvény fenti rendelkezése három állam összesen öt felsőoktatási

intézményét érinti, Kína és Thaiföld esetében egy-egy, az Egyesült Államok esetében pedig három intézményről van szó, ez a három a Boston University, a Central European University - a CEU - és a McDaniel College. Nem olyan régen volt itt a Ház falai között a McDaniel College-dzsal kapcsolatos előterjesztés, azt sem támogatta egyébként a Magyar Szocialista Párt frakciója. Ez a nemzetközi megállapodás egy kényszermegállapodás akar lenni, amelynek a megkötésére csak azért volt szükség, mivel a Fidesz a Soros-hadjárat részeként úgy döntött, hogy ellehetetleníti, megszünteti vagy legalábbis kiúzi az országból a Közép-európai Egyetemet. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy Lázár János egy kormányinfón úgy nyilatkozott a témával kapcsolatban, hogy itt mi békében megvoltunk egymás mellett, a CEU és a Fidesz-kormány az elmúlt években, a változás ebben akkor állt be, amikor Soros György egy programot hirdetett arra nézve, hogy az európai határokat meg kell nyitni, és évente egymillió bevándorlót kell Európába behívni.

A Fidesz CEU elleni támadása és a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény idézett módosítása sajnos másik öt felsőoktatási intézmény működését is érintette, többek között a Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem is. A Heilongjiang Kínai Orvostudományi Egyetem egy ártatlan elszenvedője lett ennek az akciónak, amely egyébként szerintem csak egy újabb sötét fejezet Orbán Viktor illiberális rezsimjének fejlődésében. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint Lázár János ismételt, aki egy márciusi kormányinfón pedig még arról beszélt, hogy a magát liberális egyetemként hirdető McDaniel College minden magyar szabálynak megfelelt. Tehát az addigi szabályoknak megfelelték, önök hoztak egy olyan törvényt, amely alapján nem felelnek meg most már csak akkor, ha különböző nemzetközi vagy tartományi megegyezéseket kötnek. Ezzel egyébként valószínűleg azt akarták elérni, hogy - hát hogy is mondjam - Washingtonban figyeljenek fel azért Magyarországra. Akkor voltak olyan interpretációk is, amelyek alapján ezzel szerette volna Orbán Viktor a Donald Trumppal történő személyes találkozóját kivívni, de hát azért én ilyen magasságokba természetesen nem mennék. Összességében azt állítjuk és azt mondjuk, hogy ez a javaslat, amely most itt van a Ház előtt, csupán egy kényszer-megállapodás kellett hogy legyen, merthogy önök politikai motivációval, politikai érdekek alapján olyan dolgokat próbálnak rákényszeríteni oktatási intézményekre, amelyre egyébként nem lenne szükség. Tehát még egyszer mondom, az egésszel elvi alapokon nem tudunk egyetérteni. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Rig Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

RIG LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-

telt Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, a törvényjavaslat a lex CEU miatt, az abban foglaltak, a törvénynek való megfelelés miatt került a tisztelt Ház elé. Azt gondolom, hogy ha egy ilyen oktatási intézet megfelel ezeknek a törvényi körülményeknek, van létjogosultsága Magyarországon, hiszen a kínai orvoslás, ahogy a fideszes vezérszónok szavaiból is elhangzott, több ezer évre tekint vissza, és már Magyarországon is alkalmazzák akár egészségügyi intézményekben, akár rekreációs központban, elég ha a legnépszerűbbet, az akupunktúrás kezeléseket vesszük, amelyek ízületi fájdalmak, megbetegedések, illetve szív- és érrendszeri megbetegedéseknél is használják, azt gondolom, ez minden egyes ország számára egy kiemelt szempont, hogyha más kultúrájú nemzetek orvoslását, orvostudományát a saját őshazában is oktatják, Magyarország tekintetében is fontos lehet ez, így a Jobbik frakciója természetesen támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. További felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP részéről. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igazából Legény Zsolt a témával kapcsolatban elmondta az MSZP-frakció álláspontját; mi nem fogjuk támogatni, ahogy ezt ő is mondta. Én inkább akkor egy mondat erejéig még annyival egészíteném ki képviselőtársam gondolatát, hogy államtitkár úr, szerintem vissza kellene vonni ezt a felsőoktatásitörvény-módosítást, hiszen látható módon az elhangzott hozzászólásokból is az derül ki, hogy ezen egyetemek egyébként békében és nyugodtan, mindenki meglegedésére folytatták itt a tevékenységüket Magyarországon, tehát az érintett öt egyetem semmilyen szabályt nem sértett, semmilyen csalást nem követtek el, hiába beszélt erről a miniszterelnök úr több rádióinterjújában is. Hoztak egy olyan törvényt, ami tulajdonképpen egy újabb akadályt gördít ezen egyetemeknek a működése elé, de valóban ez nem szól másról, mint egy politikai kampányról, és ehhez ácsolnak különböző, kisebb-nagyobb sámlikat itt a parlamentben. Éppen ezért, ebből kifolyólag érdemesebb lenne, ha az egész akadályt generáló törvényt vagy törvényt módosítást vonnák vissza, mert akkor nem kellene ennyi embernek utazni, tárgyalni, egy csomó pénzt és időt elkölteni arra, hogy teljesen felesleges nemzetközi szerződéseket kössenek olyan célból, ami az önök pártpolitikai kampányát szolgálja a 2018-as választások kapcsán. Köszönöm szépen, elnök úr.

(10.20)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett kétperces hozzászólásra. Öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést kérek, hogy egy nemzetközi szerződés kapcsán még ismételten szólásra emelkedtem, egy lényeges dolgot elfelejtettem megemlíteni a vezérszónoklatban, és szeretném, ha a jegyzőkönyv számára meg az önök számára is azért még egyszer elmondanánk, bár szerintem teljesen tisztában vannak vele.

Úgy tudnám ezt mondani, hogy nem jött be az az elképzelés, amit gondoltak, mert azért ennek a felsőoktatási törvénynek a módosítása nem más, mint Soros György meg az alapítványa elleni állami támadás, és annak ellenére üzennek hadat a Közép-európai Egyetemnek és ezzel együtt négy vagy öt másik intézménynek is, hogy a Soros Alapítvány segítségével tanult külföldön Orbán Viktor, Szájer József, Németh Zsolt, Deutsch Tamás, Kovács Zoltán vagy éppen, mondjuk, Kövér László, aki a közép-európai mozgalmakat kutathatta.

Önök többször mondták már, hogy ez régen volt, de azért azt is hozzá kell hogy tegyük, hogy Berzétei Ákos, a Külgazdasági és Külügyminisztérium jogi és koordinációs ügyekért felelős helyettes államtitkára például tavaly kezdte meg a tanulmányait a CEU Business Schooljában. Köszönöm, ennyit szerettem volna még elmondani, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Most Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem kívántam kétpercben hozzászólni, csak Legény Zsolt képviselőtársam jelezte, hogy elfelejtett elmondani valamit, amit, úgy tűnik, éppen most kapott iPaden, mert onnan sikerült felolvasnia azt, amit elfelejtett, de ez részletkérdés.

Amit fontosnak tartanék mindenképpen elmondani: éppen azt mutatja ez az előttünk fekvő megállapodás, hogy igenis meg lehet felelni annak a bizonyos felsőoktatási törvénynek is. Arra a felsőoktatási törvényre éppen azért volt szükség, hogy azok a semmiféle igazi színvonalat nem képviselő oktatási formák, amelyeknek semmi helye nincsen Magyarországon, ne kerüljenek ide. Rögtön és hangsúlyozottan mondom, nem a CEU, mert a CEU egy színvonal, de majd talán az államtitkár úr kisegít abban, hogy bizony vannak olyan felsőoktatási képzések, amelyek ennek az új törvénynek nem is kívántak már megfelelni, már nem adták be, egyszerűen azért, mert, nem akarnék ilyet mondani, talán burmai vagy valamilyen hasonló, távol-keleti helyről jött felsőoktatási képzés nem is indult el.

Én értem azt, hogy vannak olyan törekvések, hogy a lehető legkülönbözőbb ilyen látszatpapírokkal is lehessen operálni, hogy mindenféle látszati diplomát is lehessen szerezni. Én azt is tudom, hogy a Szocialista Pártnak komoly guineai kapcsolatai vannak például (*Mesterházy Attila: Mondjad, milyen!*), de nem gondolnám azt, hogy feltétlenül az ilyen abszolút színvonalatlan képzésekkel és így kiadott dip-

lomákkal kellene a magyar diplomák színvonalát csökkenteni vagy veszélyeztetni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úr jelentkezett normál hozzászólásra. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Én se akartam volna szólni, de Csenger-Zalán képviselőtársam annyi sok butaságot beszélt, hogy az mégiscsak arra ösztökéli az embert, hogy hozzászóljon ehhez a vitához.

Tehát ön azt mondja, hogy Magyarországon mindenki összevissza tudott egyetemi rangot kapni, intézménydiplomához jutni egészen addig, amíg ezt a törvényt nem hozták meg? Hát, nem mondja komolyan, hogy azóta, amióta ez a felsőoktatási törvény van, azóta nem lehet foxi-maxi diplomákat kiadni Magyarországon, meg mindenféle buta képzést! Hát, akkor Sümegen milyen képzés volt, amit még a Magyar Nemzeti Bank is támogatott, aztán utána föl kellett szántani az egész intézményt meg visszavonni a pénzt?!

Legalább akkor beszéljünk már őszintén! Arról szól a történet, hogy önök Sorossal szemben kampányolnak, mert ez egy jó kampányfogás, lehet burkoltan zsidózni ennek kapcsán, lehet szélsőjobboldali szavazókat szerezni, és ez beleillik az önök állandó harcába valaki ellen, erről szól ez a törvény módosítás, pártpolitikai célokat szolgál, semmi köze nincsen a kínai orvosláshoz meg a McDaniel College-hoz meg a CEU-hoz. Az már csak egy pluszpofátlanság, hogy magukat finanszírozta Soros György, amikor megalakult a Fidesz, önt nem, mert ön az MDF-ből ült át a Fideszbe. De azoknak, akik a Fideszben keveregtek a legelején, maguknak az alap-infrastruktúrájukat Soros György adta oda, amikor elkezdtek politizálni, most arról nem is beszélve, hogy hány ember ott tanult Soros György pénzén meg tanul jelenleg is.

Én kértem Soros-ösztöndíjat, kérem, én nem kaptam, mégis azt mondom, hogy ez, amit maguk csinálnak, azért ez egy pofátlanság ebben a történetben! És akkor azt mondani, hogy kérem, itt meg lehet felelni a feltételeknek! Persze, hogy meg lehet felelni a feltételeknek, egy nem tud neki megfelelni, a CEU, az összes többi meg tud felelni, ez a célja az egész törvény módosításnak. Csak legalább ne félrebeszéljünk már ebben a kérdésben! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most Csenger-Zalán Zsolt képviselő urat illeti meg a szó két percben.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden. Itt Mesterházy Attila képviselőtársam azt mondta, hogy egyedül a CEU nem tud megfelelni. Szerintem a CEU is meg tud felelni neki abban a pillanatban, ha egyáltalán az Egyesült Államokban valamiféle oktatást elkezd végezni. Ott a CEU-nál éppen a legnagyobb probléma

pontosan az volt, hogy egy olyan, Amerikában akkreditált oktatásról van szó, amely sehol másutt nem oktatott, csak itt, Magyarországon. Azt hiszem, az mindenféleképpen feltétel kell legyen, hogy Magyarországon csak olyan külföldi képzések jelenhessenek meg, amelyek valóban külföldön képzéssel rendelkeznek, ne legyen ez egyfajta kiskapu.

Egy percig nem mondtam azt egyébként, hogy Magyarországon ne lettek volna vagy ne lehettek volna ettől eltekintve esetlegesen olyan képzések, amelyeknek a színvonala megkérdőjelezhető, de az a magyar akkreditációs rendszernek a hibája, amit ki lehet küszöbölni, lehet orvosolni. Ha mindenféle külföldi akkreditációt automatikusan befogadunk, akkor a magyar hatóságoknak, a magyar akkreditálóknak erre semmiféle egyéb ráhatása nem lehetne. Ezt célozta meg ez a felsőoktatási törvény. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A diskurzus tovább folytatódik. Két percben Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Akkor már csak egy kérdésem van ezek után: 1998 és 2002 között miért nem hoztak hasonló intézkedéseket, vagy éppen 2010 és 2017 között miért nem hoztak hasonló intézkedéseket? Tehát ha ennek ilyen mély szakmai indoka van, ezek az egyetemek persze különböző időszakokban alakultak Magyarországon, de gondolom, akkor ez az első Orbán-kormány idején is problémát okozott maguknak, meg 2017 előtt is problémát okozott maguknak 2010-től kezdődően, ráadásul akkor kétharmados többségük volt, még alkotmányt is módosítottak, nemhogy egy ilyen óriási problémával ne tudták volna felvenni a küzdelmet, mint amire utalt a képviselőtársam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót ismételtén, mert az előbb Csenger-Zalán képviselőtársam úgy próbálta ezt a dolgot beállítani, mintha én iPaden most kaptam volna meg azoknak a listáját, akiket felsoroltam, hogy a Fidesz felső vezérkarából kik szerepeltek Soros-ösztöndíjon. Nem, képviselő úr, ez úgy szokott kinézni, hogy én általában mindig iPaden szoktam a törvényjavaslatokat nézni, és nem szoktam itt ilyen papírpaksamétával jelen lenni. Szóval, még mielőtt azt próbálta volna itt sugallni, hogy én is valamilyen Soros-katonaként most kaptam meg hirtelen nemzetközi összeesküvés-elmélet keretében azt, hogy még mi az, amit mondjak el. Nem!

Nem ez történt, csupán annyi, hogy ténylegesen kifejtettem a vezérszónoki felszólalásomból, hogy felsoroljam a jegyzőkönyv és az önök számára ismételtén azokat, akiket önök már többször hallottak,

akik egyébként az önök mostani pártjának a mostani vezetéséből meg a régebbi vezetéséből is ösztöndíjjal vagy akármilyen módon is Soroshoz köthetően tudtak tanulmányokat folytatni.

Egyébként pedig még egyszer összességében szeretném azért azt leszögezni, hogy ez a felsőoktatási törvény-módosítás, amit önök behoztak egyébként akkor a Házhoz, kifejezetten politikailag motivált, politikai célokat akarnak ezzel teljesíteni, méghozzá azt, hogy el akarják lehetetleníteni a CEU-t, és emellett egyébként aki még, mondjuk úgy, ezen a térfélen játszik vagy szerepel, több olyan egyetem, amely egyébként Magyarországon is folytathatna képzést, az is gyakorlatilag belekerült a pofozóládába, és ezért kell hogy most itt ezekről a dolgokról beszéljünk. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Palkovics László államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

(10.30)

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Hölgyek és Urak! Röviden ehhez a vitához szeretnék hozzászólni, illetve néhány gondolattal lezárni.

Mielőtt azonban rátérnék az itt felvetett pontokra, azért szeretnék valamit mondani. Magyarországon 68 felsőoktatási intézmény működik, ebből 27 állami felsőoktatási intézmény, a maradék pedig vagy egyházi, vagy pedig magán-felsőoktatási intézmény. Ezen túl jelen pillanatban 22 külföldi felsőoktatási intézménynek van engedélye arra, hogy Magyarországon képzést folytasson. Azt is hozzá kell tennem ehhez, hogy ez a 22 felsőoktatási intézmény a saját akkreditációját hozta Magyarországra. Tehát nem arról van szó, hogy a magyar kormány tartalmilag bármit is kezdene ezekkel, itt annak az országnak az elismert akkreditációs rendszeréből származó engedélyekkel, tartalmi ügyekkel működnek ezek az intézmények.

Tehát én azt gondolom, hogy Magyarországon akár nehéz lenne felsőoktatási képzést indítani akár magyar jogi személynek, akár egy külföldi intézménynek, akár az, hogy bármilyen módon ezt tartalmilag bárki befolyásolná, ezt nehéz állítani. Olyannyira nehéz, hogy ha elolvassák a Velencei Bizottság egyébként, én azt gondolom, teljes mértékben objektív és fair jelentését, pontosan ezeket tartalmazza. Én ott voltam a Velencei Bizottság ülésén, amikor a jelentést elfogadták, ott különböző politikai felvetésekkel szemben maga a Velencei Bizottság védte meg egyébként a magyarországi felsőoktatási rendszer autonómiáját azzal, hogy miről beszélünk, semmi baj nincs ezzel, hiszen a külföldi akkreditációt

Magyarországon elfogadják, tehát tartalmilag senki nem szól ebbe bele. Tehát én azt gondolom, hogy ilyen értelemben - ez a jelentés is azt tartalmazza, az Alaptörvény garantálja - Magyarországon a felsőoktatási rendszer autonómiáját semmilyen módon sem ez a törvénymódosítás, sem semmi más nem érinti.

Itt elhangzott Sümeg. Én azt gondolom, az, hogy Magyarországon ma létezhetnek olyan képzések, amit ha a helyi közösség igényel, egy ilyenfajta felsőoktatási képzést azért, mert szüksége van a gazdaságának, a társadalmának a működtetéséhez ott képzésre, azt gondolom, hogy ez egy pozitív dolog, a közösségi felsőoktatási képző központok rendszere ilyen. Én azt gondolom, hogy ez egy kifejezetten pozitív eredménye annak a 2014-es felsőoktatási stratégiának, ami létrejött. Nyilvánvalóan itt a közösségnek és az adott intézménynek egymásra kell találni abban, hogy ezt a képzést jól tudják működtetni. Önök említették Sümeget, nyilván egy meghatározott egyetemre gondoltak, miután ezt Sümeg megszüntette, és egy másik egyetemmel kötött hasonló megállapodást. (*Dr. Legény Zsolt közbeszól.*) Azért szüntette meg, mert úgy gondolták, hogy a feltételek nem adóttak. Ez az intézménynek és az adott önkormányzatnak döntése (*Rig Lajos: Költségvetési család!*), hogy ő ezt megszüntette. Én azt gondolom, bölcssek voltak a sümegiek, hogy ezt így tették, és egy másik felsőoktatási intézménnyel kezdték el ezt az együttműködést. Bízunk abban, hogy ez jól fog működni. Tehát én ezt inkább pozitívként tekinteném, hogy ez a rendszer ma Magyarországon létezik.

Amit fontos megemlíteni, hogy miért volt szükség erre a törvénymódosításra 2016-ban, '17-ben, és miért 2017-ben. Viszonylag egyszerű: 2011-ben született meg az új nemzeti felsőoktatási törvény, ami azt mondta, hogy öt éven belül felül kell vizsgálni az új definíció szerint az intézmények működését, nemcsak a külföldi felsőoktatási intézmények működését, hanem minden másinak a felülvizsgálata is egyébként zajlik. Amikor 2016 második felében ez megtörtént, akkor azt láttuk, hogy az akkor még 26 külföldi felsőoktatási intézmény nem mindegyike működik úgy, mint egy felsőoktatási intézmény, vagy azért, mert egyáltalán nem is kezdte el a tevékenységét, vagy azért, mert a saját országában nem felsőoktatási tevékenységet végez, vagy azért, mert az a tevékenység, amit Magyarországon végzett, az nem felsőoktatási diplomához vezetett. Itt ugyan mindig a CEU-ról beszélünk, de egy sor másik egyetem volt, amelyek ezeknek a feltételeknek nem felelt meg. Meg volt egy sor másik egyetem, amely egyébként megfelelt. Mindenfajta hiba nélkül tudta ezeket teljesíteni egy másik egyetem, a McDaniel College. Tehát valószínűleg ezek sem voltak teljesíthetetlen feltételek. Ennek ellenére egyértelműsíteni szeretnénk volna azt, hogy mit jelent egy külföldi felsőoktatási intézmény egy és egy szempont miatt, ez a hallgató szempontja.

Az, hogy miért van különbség a törvényben az EGT-n belüli egyetemek és az EGT-n kívüli egyetemek között, ennek egy viszonylag egyszerű indoka

van: az EGT-n belüli egyetemek ugyanahhoz az Európai Felsőoktatási Térhez tartoznak, pontosan értjük a működésüket, a bolognai rendszert mindenki ugyanúgy vezette be, ezeknek az országoknak a minisztereivel, havi-kéthavi rendszerességgel találkozunk. Tehát vannak közös ügyeink, ahol, ha egyébként a hallgatók érdekét sértő bármilyen kérdés felmerül, nagyon gyorsan tudjuk rendezni. Ez sajnálatos módon nem igaz az EGT-n kívüli országok egyetemére, hiszen egy távoli ország egyeteme megjelenik Magyarországon, képzést folytat, ezt valamilyen formában az itt, Magyarországon tanuló hallgatók érdekeinek a védelmében rendezni kell.

Mi történik akkor, ha mondjuk, az az egyetem, amelyik egy külföldi országban működik, megszűnik, vagy eleve nem is volt, akkor ki fog azokkal a hallgatókkal foglalkozni itt Magyarországon, akik egyébként az itteni intézménybe járnak? Az ügy azért konkrét, mert amikor pont a Maryland állambeli kérdést tárgyaltuk akkor pontosan egy másik Maryland állambeli egyetemnek a képzése szűnt meg a Fülöp-szigeteken, és ott álltak, hogy nem tudták, mit csináljanak a hallgatókkal, a hallgatók pedig egy nem létező intézmény nem létező képzésében vettek abban a pillanatban részt. Ezért ez is indokolja azt, hogy valamilyen formában kell egy ilyen szerződést kötni.

Én azt gondolom, hogy ezeknek a szerződéseknek a megkötése még az Egyesült Államokkal sem volt problémás. Ugye, föderális berendezkedésű országok esetén - az Egyesült Államok is idetartozik, Kína is - az oktatásért a tartományok felelősek. Tehát a központi kormánnyal egy előzetes megállapodást ír elő a törvény, ez megtörtént mind a két országban, megtörtént az Egyesült Államok oktatási minisztériumával is egy levélváltás keretén belül, és megtörtént a Kínai Népköztársasággal is, és utána pedig ennek a feltételeit az adott tartománnyal rendeztük, ez a két szerződés. Ebben nemhogy problémát nem láttak a partnereink, hanem azt mondták, hogy akkor rendeztük ezt a viszonyt, innentől kezdődően az összes többi intézmény abból az országból nyugodtan működhet. Ez igaz persze magyar intézményekre is, hiszen ők is ilyen módon működhetnek, ha annak az országnak a jogrendje egyébként megengedi, hogy működjenek.

Az, hogy ez mennyire az adott tagországnak az ügye, ez Európában látszik, az európai uniós országoknak körülbelül a fele nem nagyon tudja értelmezni a külföldi egyetemet, vagy ha a külföldi egyetem működik, akkor Angliában például csak angol egyetemmel együtt lehet kiadni diplomát. Van egy sor ország Európában, ahol egyébként nem is ismerik ezt a fogalmat, Németországban a 15 tartomány közül háromban létezik egyáltalán külföldi felsőoktatási intézmény mint fogalom. Ha már a CEU-ról beszélünk, a CEU például ebben a formában nem kapna működési engedélyt.

Egy kérdés ilyenkor mindig felmerül, hogy akkor Magyarország ezt miért alakította ki. Azért, mert

én azt gondolom, hogy azon, amit elmondtam, lát-szik, az oktatási rendszerünk szabályozása elegendő-en szabad, elegendően nyitott ahhoz, hogy ha valaki valós tevékenységet kíván Magyarországon folytatni, akkor ezt tehesse meg.

Kérdés, hogy miért ragaszkodunk ahhoz, hogy annak az egyetemnek, amely Magyarországon képzést akar folytatni, külföldi intézményként megint csak, a saját akkreditációját idehozva, a saját szabályait, a saját embereit itt megjelenítve... - azért gondoljuk ezt így, mert én úgy gondolom, hogy a felső-oktatási intézményi tudástranszfer azt jelenti, hogy valahonnét szolgáltatás, tudás transzferál valahova. Na most, ahol egyébként nincs semmilyen aktivitása, akkor mi is az, amit ő idehoz? Vagy ha itt akar egy intézményt működtetni, akkor működtesse ezt egyébként egy Magyarországon bejegyzett magán-egyetemként, egyházi egyetemként, mint ahogy egyébként történik is ez a CEU esetében. Ugye, következetesen CEU-ról beszélünk, de itt az egyetem nem a CEU, hiszen az nem létezik, az egyetem az a Közép-európai Egyetem. Ez a Közép-európai Egyetem az, amelynek az épületét, az oktatóit akkreditálták. És erre mutat egyébként az amerikai akkreditáció, és ez az intézmény, amely elvégzi azt a fajta oktatást, azt a fajta képzést, amit egyébként a CEU aztán Amerikában egy amerikai diplomával honorál.

Kérdezhetnék persze önök azt is, hogy mi azzal a baj, hogy a CEU kiad egy amerikai diplomát. Azzal semmi baj nincs - most a New York-i CEU-ról beszélünk -, ha ez lenne csak az indoka annak, hogy ezt a sajátos konstrukciót működtetni kell, van példa arra Európában, Bulgáriában van olyan egyetem, amely egyébként az Open Society Foundations támogatásával működik, egy bolgár magánintézmény, és egyébként amerikai diplomát ad ki anélkül, hogy bármifajta amerikai léte, amerikai bejegyzett jogi személy lenne. Tehát ez a probléma is megoldható. Tehát én azt gondolom, hogy nem szükséges amiatt aggódni, hogy ez egy CEU-ellenes törvény volt.

De egyébként a kampusz létrehozását illetően elhangzottak különböző kritikák, hogy rövid az idő - meghosszabbítottuk egy évvel a törvény hatálybalépésének az időpontját 2019. január 1-jéig. Mindenkinek van ideje arra, akinek nincs a saját országában saját oktatási tevékenysége, nem kampusza, oktatási tevékenysége, hogy ezt létrehozza. Én azt gondolom, azzal, hogy megkezdődtek ezek a tárgyalások New York állam és Magyarország között, aminek az egyik eleme valóban a CEU amerikai képzésének a létrehozása, elismertük azt, hogy az az egyetem, amelyik tudást visz át egy másik országba, annak legyen már a saját országában is ilyenfajta tudása. Ez a törvény csak ennyit ír le, ilyen értelemben ez egy technikai típusú ügy, úgyhogy köszönöm, hogyha támogatják. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18299. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

(10.40)

DR. ÓNODI-SZÜCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem rövid lenni és nem húzni az önök idejét, hiszen három olyan javaslat van egymás után sorrendben, amely egy szerződés, egy nemzetközi szerződés kihirdetése miatt van önök előtt, hiszen a magyar jogrendben csak törvényi úton lehet őket hatályba léptetni. Az első a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt egységes kábítószer-egyezmény kihirdetéséről szóló 1965. évi 4. számú törvényerejű rendelet kapcsán van önök előtt. Az ENSZ Kábítószer Bizottsága hozott egy döntést, amelynek értelmében az U-47700 és a butyrfentanyl kerül be ennek az egyezménynek az 1. és 4. jegyzékébe, ezért vagyok most itt önök előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt-nak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kábítószeres és pszichotrop anyagok szabályozása három nemzetközi ENSZ-egyezményen alapul, az 1961. évi egységes kábítószer-egyezményen, az 1971. évi pszichotrop anyagokról szóló bécsi egyezményen, amelynek a módosítása most van napirenden, valamint a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi bécsi egyezményen, amely az ilyen szerek előállítását, gyártását és a használt vegyi anyagokkal végezhető egyes tevékenységek szabályozását írja elő.

A kábítószeres és a pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása mind pusztítóbb, a világ számos részén a piac gyermekeket is tiltottkábítószer-fogyasztóvá tesz, ami mérhetetlenül súlyos veszélyt jelent, ezért itt is kiemelném azt a tényt, hogy Magyarországon is szükség volt a 18 év alattiak számára bővíteni az addiktológiai rehabilitációs szolgáltatások körét. A szakma részéről merült fel, hogy nyíljon meg a lehetőség a gyermek és ifjúsági addiktológiai rehabilitációs ellátásra is. Ennek keretében jött létre Szatyma-

zon, Budapesten és Ráckeresztúron összesen 50 férőhelyes serdülőkori addiktológiai rehabilitációs ellátás, amelyet évente 60 millió forinttal támogat a szociális és egészségügyi tárca.

Bár ahogy elhangzott, a törvényjavaslat tételében az U-47700 hatóanyag és a butyrfentanyl vegyületnek a legszigorúbban ellenőrzött kábítószeres listájára való felvételéről szól, illetve az egyezmény kiegészítéséről és becikkelyezéséről, mégis fontosnak tartom, fontosnak tartottam, hogy a gyermek és ifjúsági kábítószer-használat elleni küzdelemre minden fórumon, így itt is felhívjuk a figyelmet. A Fidesz támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Legény Zsoltnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Így, iPadról szeretném ismételtelen az álláspontunkat rögzíteni. 1961. március 30-án kelt New Yorkban az egységes kábítószer-egyezmény, akkor alkották meg, ezt Magyarországon az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel hirdették ki. Ez alapján egyébként az ENSZ Kábítószer Bizottsága 2017. március 16-án fogadta el a 60/2. és a 60/3. számú határozatát, amely alapján az U-47700-at és a butyrfentanylt felveszi az egységes kábítószer-egyezmény 1. jegyzékébe.

Fenti anyagok Magyarországon a hatályos jogszabályok szigorúbb ellenőrzést lehetővé tevő jegyzékén nem szerepelnek, az egységes kábítószer-egyezmény jegyzékeire történő felvétellel nemzetközileg is a legszigorúbban ellenőrzött kategóriába kerültek át. Értelemszerűen a Magyar Szocialista Párt is támogatja ezt a javaslatot, hiszen a kábítószer elleni küzdelmet és harcot nagyon-nagyon fontosnak és kiemeltnek tekintjük. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Rig Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

RIG LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Azt gondolom, nem ez az első és nem is ez lesz az utolsó olyan fentanylszármazék, amely itt a tisztelt Ház elé kerül és tiltólistára kerül. A fentanylnak sok alfaja van, sokan nem tudják, hogy maga a fentanyl a morfiumnál ezerszer erősebb kábító-, fájdalomcsillapító, ópiátartalmú szer. Elsődleges használata általában műtéti érzéstelenítés, fájdalomcsillapítás, illetve tumoros fájdalomcsillapítások okán került előtérbe, és egy nagyon hasznos szer, azt gondolom, az orvoslásban.

Maga a butyrfentanyl egy amerikai eset alapján került ide Magyarországra, és bízom abban, hogy csak az eset miatt és papírformában kerül ide, és a későbbiekben majd a kábítószer-élvezők nem használják ezt az igen veszélyes szert. Ott két ember beazonosítatlan eredetű halála okán került kivizsgálásra az ő haláluk oka, és akkor a szervezetben találták meg ezt a fentanylszármazékot, amely fentanylnak, mint említettem, többfajta alfaja van. Ezt szigorúan ellenőrzik is mind a műtéti eljárások során, mind a sürgősségi ellátásban, hiszen most már egyre többet hallunk arról is, hogy mentőgépjárműveket törnek fel, és a mentőben, az esetkocsikban is ezt a fajta fentanylt találhatják, illetve a felszerelés tartalmazza, ami még ennél a szernél még százszor erősebb.

Azt gondolom, hogy a későbbiekben is foglalkoznunk kell ezzel, és el kell gondolkodni azon, hogy kormányrendeleti szintről miniszteri rendeleti szintre levinni, hiszen így meggyorsíthatnánk mindazoknak a szereknek a listára vételét, amely még sajnos előttünk van akár a következő előterjesztésben is. A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom frakciója támogatni fogja ezt.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mesterházy Attila képviselő úr jelezte felszólalási szándékát. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Ház! Ha már itt kábítószerokról van szó a Házban, akkor azért érdemes egy pillanatra megemlékezni arról, hogy ez a kormány nem túl sok mindent tesz a kábítószer-probléma visszaszorítása ellen vagy visszaszorításáért, hiszen korábban, egyébként helyes módon, az első Orbán-kormány idején egy komplett államtitkárságot hoztak létre, amelyik az Ifjúsági és Sportminisztérium keretében foglalkozott ezzel a drogprevenció kérdésével. Nagyon sok komoly szakértőt foglalkoztatott akkor ez a minisztérium, elkészítette 2000-ben - ami talán azóta, azt hiszem, az első komolyabb drogstratégia - a drogprevenció stratégiát Magyarországon. Egyébként ennek a programnak a tartalmát és az egész munkafolyamatot egy társadalmi-szakmai konszenzus is övezte. Tehát magyarul, ami ebben a stratégiában megfogalmazásra került, az egészen biztosan egy széles körű szakmapolitikai, talán mondhatni, társadalmi egyetértést is jelentett.

Egyébként ezt a stratégiát az azt követő szocialista kormány is magára nézve kötelezőnek vagy elfogadhatónak tartotta, hiszen maga a stratégia tízéves távlatban határozta meg ennek a problémának a kezelését, amit szerintem helyesen is tett, és magában a minisztériumban is számos olyan akció indult állami költségvetési finanszírozással, ami egyrészt a prevenciót helyezte a középpontba, másrészt pedig az ártalomcsökkentéssel is foglalkozott kiemelten, a tűcsereprogramoktól kezdve nagyon sok civil szervezet kapott támogatást és segítséget.

Most a kormány a legújabb stratégiájában, ha jól emlékszem, 2020-ra drogmentes Magyarországot ígért - de majd kijavít államtitkár úr, ha nem jól fogalmazok -, ez akkor azt jelenti, hogy most már csak három év van vissza addig, vagy talán kettő, hogy Magyarország drogmentes ország legyen. Szerintem ez egy helyes, de maradjunk annyiban, hogy nagyon ambiciózus cél volt a kormány részéről, hiszen mindannyian annak örülnénk, ha Magyarországon nem lennének drogok, de valószínűleg ez az idillikus helyzet nem fog még a következő 20 évben sem előállni sajnos, éppen ezért valami alternatív sikerkritériumot is magunk elé kell hogy tűzzünk.

Az egyik egészen biztosan a prevenció kérdése, a megelőzés kérdése, az ártalomcsökkentés kérdése, és itt, azt gondolom, hogy a kormány többet tehetne annak érdekében, hogy a civil szervezetek nagyobb teret kapjanak, hiszen a kábítószer-terület egy olyan terület, ahol azok, akik elszenvedői, akik fogyasztói ezeknek a drogoknak, bizony ők segítségre szorulók, és ott a bizalmi szál mindig erősebb a civil szervezetek irányában, mint bármilyen állami szerv irányában. És az is látszik, azt hiszem, 1999-ben fogadtak el egy nagyon szigorú büntető törvénykönyv-módosítást, ami talán Európa legszigorúbb ilyen típusú szabályozása volt akkoriban, ez semmilyen eredményt nem hozott akkor sem, és az a politika, amit önök folytatnak jelen pillanatban a kábítószerpolitika területén, az egészen biztosan egy zsákutcába vezető út.

(10.50)

Maga a téma sincs helyén kezelve, maga a téma sem kap kellő figyelmet, finanszírozást, forrást a magyar költségvetésből, a jó szakembereket jelentős részben elüldözték, és a civil szervezetekkel is megromlott az államigazgatás kapcsolata, sőt számos fideszes polgármester kimondottan üldözi ezeket a civil szervezeteket, miközben kiemelt szerepük volt és kellene hogy legyen ma is ezen a területen.

De ha a másik oldalról a felderítést nézzük, ami a rendőrségnek volna a feladata, ott is azt látjuk, hogy ha elmennek a magyar rendőrök egy külföldi konferenciára és megkérdezik tőlük, hogy Magyarországon hány rendőr foglalkozik kábítószer-felderítéssel, akkor általában azt szokták mondani, hogy egy nullát biztosan elfelejtettek hozzátenni, hogy hány fő foglalkozik ezzel. Ilyen értelemben a hangzatos politikai, pártpolitikai célokat nem követi a konkrét gyakorlat, magyarul: a felderítés, a rendőri munka tekintetében is jelentős lemaradás van európai vagy világ-összehasonlításban.

Tehát mi azt gondoljuk, hogy jobb lenne visszaterelni a korábbi - és direkt így fogalmazok -, az Ifjúsági és Sportminisztérium idejében folytatott, a Deutsch Tamás által vezetett politikához, mert az már egy jobb helyzetet eredményezne, mint azt, amit ma önök produkálnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Rig Lajos képviselő úr. Öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért ne keverjük össze a drogokat és a pszichotrop anyagokat. Magyarországon a kemény drogok használói még, hála a jóistennek, nagyon kevés arányban jelentkezik, viszont a pszichotrop anyagok és elsősorban a dizájn drogok, ami a következő előterjesztés tárgya, egyre népszerűbbek a fiatalok körében. És ott volt a lehetőség, Mesterházy képviselő úr, az önök frakciójának, a Fidesz-frakciónak és a KDNP-frakciónak is részt venni a múlt héten egy ötpárti egyeztetésen, amely erről szólt.

Nem elsősorban jogi szabályozásról van szó, hanem társadalmi-politikai szabályozásról. Zacher Gábor volt az előadó, aki megdöbbentő számadatokat mondott, és azt mondta, hogy főleg a fiatalság körében tapasztalható a dizájn drogok használata. Ha azt mondjuk, hogy kormányfelelősség, akkor azt gondolom, hogy először minden frakció nézzen magába, megtett-e mindent azért, hogy ezt a problémát megoldjuk, amely Magyarországot, a magyar fiatalokat sújtja. Ott nem politikáról kellett volna beszélni, hanem egy ösztársadalmi problémáról és arról, hogy ezt hogyan oldjuk meg. Az ön választókerületében, az önök választókerületeiben nagyon sokszor fordul elő olyan, hogy fényes nappal fiatalok kábultan, düledezve és nem alkohol befolyása alatt vannak, hanem a dizájn drogok hatásától megszédülve vándorolnak utcáról utcára. Ez elsősorban társadalmi-politikai probléma.

Milyen társadalmi-politikai problémára milyen megoldásokat tudnak javasolni? Erről lehetett volna szót ejteni azon az ötpárti egyeztetésen, ahova se a Fidesz, se a KDNP, se a szocialisták nem jöttek el. Két párt vett ezen részt. Azt gondolom, hogy ennek még lesz folytatása, elsősorban ha meghallgatják a javaslatomat. A saját választókerületükbe el kell hívni azt a szakembert, aki megfelelő felvilágosítást tud adni a fiataloknak, a civileknek, a felnőtteknek, a szülőknek. Köszönöm szépen, de ezt majd a következőkben bővebben kifejtem.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Lukács László György képviselő úr jelentkezett normál felszólalásra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán annyiban érdemes folytatni a megkezdett kört, s talán mindannyiunk felelősségét is feltüntetni, hogy bár valóban a kormánynak van egy drogstratégiája, amit 2013-ban fogadott el, és valóban úgy van, Mesterházy képviselőtársam, hogy 2020-ra egy kábítószermentes Magyarországot tűztek ki célul, de úgy tűnik - bár még van idő -, hogy ez elbukott. Ez egyébként jól látszik abból, hogy milyen költségveté-

si források állnak rendelkezésre. Amíg 2004-ben erre a célra közel 1,3 milliárd forint állt rendelkezésre, 2013-ban 300 millió, majd 2014-ben közel 400 millió, és azóta sem sikerült ezt nagyobb pénzekkel megfejteni; de államtitkár úr talán majd kijavít. Ez az egyik. Tehát költségvetési forrás nélkül nagyon nehéz ez ellen tudatosan harcolni.

A másik probléma: gyakorlatilag az állam a felvilágosító és a drogprevenációs szerepéből az iskolákban teljes egészében kivonult, mindaközben, hogy az állam fenntartásba vette ezeket az iskolákat. Tehát nagyjából meg lett volna a lehetőség mind logisztikailag, mind szervezeti egységesen, hogy egy hatékony drogprevenációs és kábítószermentes tevékenységet végezzen az állam az iskolákban. És, tisztelt képviselőtársaim, lehet, hogy ezt önök eltérően ítélik meg, de egyes visszajelzések szerint tudják, kik nyomultak be ebbe a résbe drogprevenációs tevékenységet folytatni? Hát, az a szcientológia, az a szcientológus egyház, azok a szcientológusok nyomultak be, akik több alkalommal is az adatkezeléseik, a pszichiátriai betegekkel kapcsolatos eltérő véleményeik, valamint az egyes betegségek megközelítésével kapcsolatos eltérő véleményük miatt nem kevés társadalmi feszültséggel néznek szembe.

Olyan helyzetbe jutott ez a drogprevenációs stratégia, amivel nemcsak a kormánynak, de nekünk, képviselőknél is felelősségünk lehet, hiszen azoknak a törvényeknek, amelyeket, alkotunk, alkalmasnak kell lenniük arra és tudniuk kell kezelniük azokat a szociológiai problémákat, amelyek a drogfogyasztás mögött állnak.

Már régóta ostorozzuk azt is, hogy a drogfogyasztásnak a könnyű drogokkal kapcsolatos területét jobban vissza kellene szorítani, és egy sokkal rugalmasabb, gyorsabban reagáló szabályozást, tiltást kellene megvalósítani. 2015 óta minden egyes alkalommal az év végén, amikor bejött az egészségügyi salátatörvény, elmondtuk, hogy az a bizonyos jegyzék nagyon jó, hogy gyarapszik új anyagokkal, de mégis folyamatos küzdelemben vagyunk, és mindig csak utólag, a fejlesztők nyomában, utána járva tudunk csak cselekedni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Túl azon, hogy a kormány betlizett a 2013-ban meghirdetett drogstratégiájával, mégis nagyon fontos lenne, hogy a kormány is felüljön helyesen erre a lóra, és képviselőtársaim is az Országgyűlésben akár egyéni képviselői indítványokkal olyan irányba lökjék ezt az ügyet, amely segíteni tud. Ilyen kezdeményezés volt a Jobbik ötpárti javaslata. Arra hívtunk mindenkit és arra hívtunk ezután is mindenkit, hiszen ezt folytatni fogjuk, amelyben közös felelősségünk, ötpárti felelősségünk van, hiszen ezzel a szociológiai problémával nemcsak most, hanem az elkövetkezendő tíz-húsz évben is szembe fogunk nézni, ha nem lépünk fel

hatékonyan, és mindenkinek, függetlenül attól, hogy lesz-e addigra Fidesz, MSZP vagy Jobbik, a további életét befolyásolni fogja, így ez közös felelősségünk most.

Így tisztelt képviselőtársaimat is arra bátorítom, mi meg fogjuk kísérelni, hogy további ötpárti egyeztetések legyenek. Kérem, vegyenek részt ebben, és indítsuk el megint azt a folyamatot, ami néhányszor már szárba szökkenett, de mindig elhalt. Ismételni tudom, közös felelősségünk, hogy a drogstratégia területén valóban zéró tolerancia és egy drogmentes Magyarország legyen a szemünk előtt, és ezt kövessük mindvégig. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat és megkérdem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Mivel további felszólalásra senki sem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv: Egy percben.)* Államtitkár úré a szó.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azért érezhető, hogy kampány közeledik, mert ugyan a témába vághat az, amiről beszélgetünk, de alapvetően egy szerződést kellene hatályba léptetni. Ezért azt szeretném kérni, hogy ha lehet, ha nem akarjuk egymás idejét sok mindennel rabolni, akkor ragaszkodjunk a témához, hiszen lesz még másik két hasonló javaslatunk, amelyek során majd ugyanezt el fogják tudni mondani.

Ez egy nagyon egyszerű törvényjavaslat, egy szerződést szeretnénk hatályba léptetni, és ehhez kérem az önök támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben az 1971. évi február 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18300. számon ismerhető meg a Ház informatikai hálózatán.

Elsőként megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Most se leszek túlságosan komplikált. A címben felsorolt jogszabály kapcsán nyolc új anyag kerül be a pszichotróp anyagok közé. E miatt a módosítás miatt

megint csak törvényt kell módosítanunk, hiszen a szerződés úgy tud hatályba lépni Magyarországon, ha erről törvény rendelkezik. Ehhez kérem a támogató-sukat. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr. Ön é a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselő-csoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy képviselőtársaim itt érintették az egész témakört, én is ehhez néhány adalékot adnék. Furcsa dolog a statisztika, de végül is a statisztikák azért azt mutatják, hogy a fiatalok körében csökkent a szerhasználat, a középiskolásoknál például 30 százalékkal. Ugyanakkor emelkedik sajnos azok száma, akik kipróbálták az úgynevezett szintetikus drogokat. Tehát abban egyetértünk, hogy sajnos a veszélyesebb szerek irányába mozdult el a dolog, még akkor is, ha az egyéb szereknél ez csökkent.

A kormány 4,7 millió forintot biztosított például a telepi droghasználat feltérképezésére, kifejezetten a szegregált körzetekben és területeken élők droghasználatának kutatására. Még mindig keveset lehet tudni arról sajnos, hogy egy-egy ilyen izolált településrészen milyenek a drogfogyasztási szokások, és milyen szereket használnak. Ezek felderítése, megismerése éppen azért fontos, hogy a megfelelő preventív lépéseket meg lehessen tenni.

2010 és '14 között 1,5 milliárd forintot fordított a kormányzat, a központi költségvetés drogpreven-cióra, és a 2015-18 közötti időszakra további 2,4 milliárd forint jut erre a célra. A kormány elkötelezett az addiktológia területének folyamatos fejlesztése mellett. Az alapvető cél, hogy azok, akik még nem próbálták ki a drogot vagy akár a pszichotrop anyagokat, ne is tegyék ezt meg. Ezen túlmenően értelem-szerűen szükséges erősíteni az olyan közösségi tevékenységeket, amelyek a megelőzést szolgálják, ahogy ezt képviselőtársam is említette.

Említette itt Zacher Gábor nevét, akit meghívott a választókerületébe. Hadd mondjam el, hogy Zacher Gábor a korábbi választókerületemben gyakorlatilag a szomszédom volt, nagyon sokat találkoztam ott vele, és nagyon sok drogpreven-ció előadásán találkoztam vele. A jelenlegi választókerületemben is nem egy ilyen előadást tartott. Én is nagyon hasznosnak tartom ezt, és képviselőtársaimnak javasolom én is, hogy ezt az utat, ezt a módszert érdemes ki-próbálni. A Fidesz támogatja a törvény elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény

Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Akkor most ismételten iPadról szeretném ismertetni a Magyar Szocialista Párt vezérszónoklatát. Ahogyan az előző javaslattal kapcsolatosan említettem, az Egyesült Nemzetek Kábítószer Bizottsága 2017. március 16-án ülésezett, és ott több határozatot is elfogadott, többek között a 60/4. és a 60/11. számút is, amely jelen előterjesztés alapját adja. Ezen két határozatával több anyagot is a pszichotrop anyagokról szóló '71. évi egyezmény II. jegyzékébe felvett. Ezek közül Magyarországon az etilon és az XLR-11 elnevezésű anyag kivételével azok a vegyületek szerepelnek a kábítószerek és pszichotrop anyagok felsorolásáról szóló 66/2012. kormányrendelet pszichotrop anyagok I. jegyzékén.

Értelemszerűen a Magyar Szocialista Párt ezt az előterjesztést is támogatja, hiszen ahogyan említettem, a drog és a kábítószer elleni harc fontos és kiemelt terület. Mindent meg kell tennünk azért, hogy ez a veszély a lehető legkisebb mértékben leselkedjen mind Magyarországra, mind a magyar társadalomra. Tehát támogatjuk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Rig Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

RIG LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Akkor folytassuk a pszichotrop szerekekkel. A szintetikus kannabinoid-származékokról, és a metamfetaminszármazékokról van szó, amelyek most tiltólistára fognak kerülni. Ezek a herbál és egyéb ragadványnevekkel rendelkező szintetikus származékok, amelyekből, ha jól tudom, 120 van jelen pillanatban tiltólistán, hiszen 120 alfaja van. Budapesten például utcánként változik, ahogy ezek a drogárusok változtatják az összetételét, úgy a nevét is változtatják, diós, kék, nem tudom, még milyen ragadványnevek vannak.

Ennek az a veszélye, hogy ezek a dizájn drogok általában a mélyszegénységben, szegénységben élők között a legelterjedtebbek, magyarul, a dolgozói szegénységben és mélyszegénységben élők. A KSH adatai szerint két és fél millió ember, 28 százaléka dizájn drog-fogyasztó. Ez borzasztóan magas szám. Amikor megkérdezik a kábítószer- vagy dizájn drog-fogyasztókat, hogy miért fogyasztják ezeket a szereket, azt mondják, hogy azért, mert akkor leg-
alább boldog vagyok.

És itt van a társadalompolitikai probléma, hogy miért keresik ezt. Tehát ha otthon azt látja, hogy apu nincs otthon, anyu a tévé előtt sorozatokat néz, valami boldogságot keres. Ezt kell nekünk megakadályozni, hiszen ezeknek a fogyasztói értéke általában 200-300 forint. Az, hogy elterelésre küldjük ezeket a fiatalokat,

nem megoldás. Elterelésre akkor van szükség, ha egy 20 gramm mennyiségű anyagot találnak nála. Ebből a 20 grammból rengeteg szintetikus szert elő lehet állítani. Tehát 10 mikrogramm egy adagja ennek, 10 mikrogramm 200 forint. Na most, ha kiszámoljuk, hogy 20 grammból mekkora mennyiséget lehet előállítani, az nagyon nagy mennyiség.

Amit képviselő úr is elmondott, Zacher Gábor ennek a tudója. Azt gondolom, ő a szakma legnagyobb képviselője is, de ő az, aki napi szinten látja ezeknek a szereknek az áldozatait, ha lehet így fogalmazni. Hiszen nemcsak egészségkárosító hatása van, hanem, ha nem figyelünk oda, szerény véleményem szerint ennek halálos áldozatai lehetnek. Hiszen beazonosíthatatlan származási helyről jönnek. És a legszörnyűbb ebben, hogy a posta a legnagyobb díler, hiszen interneten, külföldről, bárholnan beszerezhetőek jelen pillanatban ezek a szerek.

Csak egyfajta molekulát, molekula kötődését változtatják meg, és máris legalizálják. Az, hogy a rendőrség megpróbálja ezeket felderíteni, felgöngyölíteni, beviszik, de a drogfogyasztó, illetve az árus is előbb kint van az utcán, mint ahogy a jegyzőkönyvet megírnák. Azt gondolom, közös felelőssége van minden egyes pártnak, és a felelősség abban mutatkozik meg, ha olyan drogpolitikát folytatunk. És itt a jogi szabályozás nem mindig elég. A jogi szabályozás nem fogja megszüntetni a drogfogyasztást és a pszichotrop anyagok fogyasztását, akárhogy szigorítjuk.

A legszembetűnőbb példa erre a Fülöp-szigetek, ott halálbüntetés jár a drogfogyasztásért és árusításért; a Kínai Népköztársaságban 25 év kényszermunka. És mégis, a Fülöp-szigetek lakóinak 8 százaléka drogfogyasztó. Tehát itt az már bebizonyosodott, hogy a jogi szabályozás szigorítása ezt nem fogja megakadályozni.

Mi akadályozhatja meg? Ugye, elmondtam azt a bődületes számot, hogy a mélyszegénységben élők 28 százaléka ezeket a szintetikus szereket használja. Ha a társadalmi felzárkóztatás olyan ütemben menne, ahogy nem megy most Magyarországon, akkor ezeknek a száma csökkenne. Ezt támasztotta alá Zacher Gábor is az előadásában. Azt gondolom, hogy 2010-ben, amikor megszűnt a preventív oktatás a drogokról és pszichotrop anyagokról, akkor volt egy nagy boom, és akkor keresték a fiatalok ezeket a mérgeket.

A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom mindig támogatni fogja ezeknek a szereknek a tiltólistára kerülését. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Ónodi-Szűcs államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Még csak én nem mondtam be, hogy ismerem Zacher Gábort. Ismerem én is Zacher Gábort, úgyhogy én is ezzel kezdem a mondókámat. Egy kiváló szakemberről van szó, de nem ezért kértem szót, hanem azért, hogy néhány adatot és számot a helyére tegyek. A drogellenes stratégia 2013 óta van érvényben Magyarországon, azt gondolom, mindenki számára ismert.

(11.10)

Kérdezték a számokat tőlem, úgyhogy mondanék számokat. Tehát 2017-ben a költségvetésben 318 millió forint volt ilyen prevenció célra, '18-ban 518 millió forint volt ilyen célra. Azt még hadd tegyem hozzá, hogy a stratégiában arra törekednénk, hogy mind kereslet, mind pedig kínálat oldalon tudjunk beavatkozni, és a stratégia 27 pontot jelöl meg, ahol nekünk ezt meg kellene tenni.

Hogy mondjak még két számot, csak azért, hogy ez is tisztába legyen téve, az EFOP 1.8.7-16-os programban 3 milliárd forint áll rendelkezésre prevenció célokra, az EFOP 1.8.9-17-ben, amelynek az a neve, hogy „Legyen más a szenvedélyed!”, ebben pedig 1,9 milliárd forint áll rendelkezésre ezen időszak alatt is. Úgy gondolom, hogy a kormány ezt komolyan veszi, és tényleg azt gondolom egyébként, hogy ebben mindannyiunknak van tennivalója. Köszönöm a figyelmüket, és kérem, hogy támogatassák a törvényt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Magyar Népköztársaság Kormánya és a Kubai Köztársaság Kormánya között az egészségügyi együttműködés tárgyában Budapesten 1966. június 15. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1969. évi 16. törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18303. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként most is megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! Oné a szó.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ismét nem szeretném sokáig feltartani a Házat a jogszabállyal. Egy '66-os szerződés végét kell tulajdonképpen a Háznak szentesítenie.

2012. szeptember 21-én a magyar fél jegyzékben jelezte a kubai fél számára, hogy miután a szerződés tartalma nem valósult meg, ezért szeretnénk közös

megegyezőssel ezt megszüntetni. Ehhez képest közel 5 hónappal később, 2013 januárjában a kubai fél jelezte szintén szóbeli jegyzékben, hogy úgy értelmezi az előző iratát a magyar kormány, hogy egyoldalúan mondja fel a szerződést, és 2015 márciusában pedig a magyar fél szintén szóbeli jegyzékben ezt tudomásul vette, úgyhogy nincs más hátra, mint hogy a tisztelt Ház a törvény erejénél fogva kivezesse ezt az egyezményt az érvényesek köréből.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa ezt a kivezetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is mondta, az 1966-ban Budapesten aláírt magyar-kubai egészségügyi együttműködési egyezmény, amelyet törvényerejű rendelet hirdetett ki, mára gyakorlatilag aktualitását veszítette, hiszen a mai magyar jog a hasonló kérdéseket nem állampolgársági, hanem biztosítási elvre épülő szabályok alapján kezeli, ezért az egyezmény a felek egyetértésével 2014. március 18-án megszűnt. Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy ne lenne együttműködés az egészségügy területén a két ország között, intézmények közötti együttműködési megállapodások aláírására került sor az elmúlt időszakban.

Kedves Képviselőtársaim! Azért engedjék meg, hogy a Külügyi bizottság alelnökeként néhány gondolatot még a kubai relációhoz hozzátegyek. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter épp a napokban tett látogatást a Kubai Köztársaságban, ahol hét együttműködési megállapodást írtak alá kubai és magyar vállalatok az üzleti fórum keretében.

A kubai gazdaság a modernizáció irányába halad, ami komoly lehetőségeket nyújt a magyar vállalatok számára. Az egyre nyitottabbá váló piacon megvethetik a lábukat a magyar vállalatok, ha időben cselekszenek. A kubai modernizációban való részvételt illetően Magyarország számára az is előnyt jelent, hogy az Európai Unió nem tart fenn szankciókat Kubával szemben, egyúttal a legnagyobb befektetője és kereskedelmi partnere a közép-amerikai országnak. Magyarország EU-tagként előnyös helyzetben van a hazai vállalatok gazdasági érdekeinek előmozdítása szempontjából.

A magyar vállalatoknak azonban időben kell megjeleníteniük a kubai piacon, hogy a megnyíló és modernizálódó gazdaságban jelentős piaci részesedésekre telessenek szert. Jelenleg öt olyan terület van, ahol a kubai igények és a magyar kapacitások, képességek találkozhatnak. Az egyik a vízipar, tekintettel arra, hogy a kubai gazdasági teljesítményt

nagyban meghatározza a turizmus alakulása, amelylyel a mostani infrastruktúra egyelőre kevésbé tud lépést tartani. A magyar vízipari tudásnak, technológiának, infrastruktúra-fejlesztésnek komoly kereslete van Kubában is.

A másik lehetséges együttműködési terület a mezőgazdaság, illetve az élelmiszeripar, ugyanis a kubai termelési technológiák erőteljes fejlesztésre szorulnak.

A következő terület az egészségügyi kutatás-fejlesztés, Kuba erre is nagy hangsúlyt fektet, és keresi az európai együttműködési lehetőségeket. A megújuló energiaforrások felhasználásában szintén jelentős lehetőségek vannak Kubában a magyar vállalatok és a magyar technológia iránt. Végezetül, Kubában aláírásra került a módosított gazdasági együttműködési megállapodás, amely szabályozza az együttműködést valamennyi ágazatban.

Nos, képviselőtársaim, ez azt húzza alá, hogy az, hogy most megszűnik egy idejétmúlt, mára aktualitását veszített törvény, az nem jelenti azt, hogy Magyarország és Kuba között a kapcsolatok ne fejlődjenek dinamikusabban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és a Fidesz támogatja értelem szerűen a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor ismételtén iPadról szeretném a Magyar Szocialista Párt vezérszónoki hozzászólását elmondani.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat - amely mindössze két paragrafusból áll - értelmében hatályát veszti a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Kubai Köztársaság Kormánya között az egészségügyi együttműködés tárgyában még Budapesten, 1966-ban megkötött egyezmény kihirdetéséről szóló '69. évi 16. számú törvényerejű rendelet. Államtitkár úr az expozéjában említette, hogy a magyar fél ezt még 2012-ben kezdeményezte, hogy közös megállapodás útján szüntessük meg ezt a megállapodást, indokként azt hozták fel akkor, hogy az egyezmény alapvető célját képező egyik egészségügyi együttműködés hosszú időn keresztül nem valósult meg.

Ennek az egyébként a Kubai Köztársasággal kötött megállapodásnak több cikke volt, és az 5. cikk értelmében az egyik szerződő félnek az átmenetileg a másik egyezményes államban tartózkodó állampolgárai térítésmentes egészségügyi sürgősségi ellátásban részesültek volna.

Tekintettel arra, hogy a felek között ez az egyezmény megszüntetésére vonatkozó szándékegyezőség létrejött, az egyezmény hatálya a nemzetközi jog szabályai szerint megszűnt, ezért az egyezményt

kihirdető törvényerejű rendelet hatályon kívül helyezése szükséges.

Ezt mi természetesen értjük és el is fogadnánk, azonban kérdés számunkra, hogy ahogyan említettem az előbb, az egyezmény 5. cikke értelmében mindkét fél ingyenes egészségügyi ellátásba részesíti a másik fél heveny megbetegedésben szenvedő vagy halaszthatatlan orvosi beavatkozást igénylő állampolgárait, akik ideiglenesen a területükön tartózkodnak. Tehát kérdésként azért felmerül, hogy ezt követően mi lenne ezekkel a betegekkel, akik értelemszerűen elsősorban is turistaként vagy üzleti úton tartózkodnának a másik államban. Szóval, azért az egy kérdésként merül fel, hogy mi lesz majd ezeknek az embereknek a sorsa. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Rig Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

RIG LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A felszólalásom nem fog megérni egy havannát, hiszen nem fog addig tartani. Azt gondolom, hogy mivel az elmúlt időszakban és eddig sem tudták tartalommal megtölteni ezt az egyezményt, és mindkét fél kérte megszüntetését, ezért egy dolga van a parlamentnek, hogy ezt támogassa.

Az meg, hogy az ideiglenesen külföldön tartózkodó magyar állampolgárok sürgősségi ellátása hogyan valósul meg, mindenkinek, aki turistaként érkezik, akár Kubába, akár más államba, azt gondolom, hogy felelősségteljesen utasbiztosítást, felelősségbiztosítást kell kötnie, és akkor bármilyen ellátásra jogosult, és azt a biztosítója téríteni fogja.

Támogatni fogja a Jobbik Magyarországért Mozgalom. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, várok, de be is volt írásban jelentkezve Mesterházy Attila képviselő úr. Ennek megfelelően meg is adom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bocsánat, nem tudtam, hogy le vagyok-e adva írásbeli hozzászólóként. Azzal egyet értek, ami itt elhangzott, jobbikos képviselőtársamat annyiban kijavítanám, hogy ha minden igaz, a kubai fél nem értett egyet ezzel, legalábbis ha jól értettem az indoklást, akkor ezt egy egyoldalú felmondásként értelmezte a kubai fél, tehát nem kérte mind a két ország ennek az egyezménynek a felmondását, de ez egy részletkérdés. Összességében valóban manapság már megoldják a biztosítók ezt a problémát.

Egy kérdésem lenne. Van még ilyen szerződése Magyarországnak a Szovjetunióval, szintén a hatvanas évekből datálva. Ha jól emlékszem, ez a nyugdíjasokkal kapcsolatos kérdés. Ha ilyen lendületben van a kormány, azt mikor kívánja megoldani, vagy tervezi-e a megoldását annak, hogy egy 1966-ban vagy '67-ben vagy '63-ban aláírt, a Szovjetunióval kötött megállapodás kapcsán a nyugellátásokról szóló együttműködés tekintetében tervez-e a kormány bármilyen változtatást ebben a nemzetközi szerződésben, vagy csak kimondottan ez egy kubai kérdésre szorítókozó álláspontja a kormánynak, hogy ilyen kétoldalú szerződéseket nem kíván napirendre tűzni? Éppen a napokban hallgattuk meg a Külügyi bizottságban egyébként az új kubai nagykövetet, akkor egészen biztosan ezzel a csomaggal érkezik majd ki a jövő évben Kubába. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Ónodi-Szűcs államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18319. számon érhető el mindenki számára a Ház informatikai hálózatán.

Elsőként megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy salátatörvénnyel vagyok önök előtt itt, mint ahogy szoktam majdnem minden negyedévben vagy fél évben önök elé kerülni. Ha megengedik, én most nem foglalkoznék azokkal a jogszabályozásokkal, amelyek az Ákr. módosulása miatt technikai jellegűek. Ezekkel nem húznám az önök idejét.

Azonban amiről szeretnék az expozéban említést tenni, azt három csomag köré tudnám csoportosítani. Az első csoportban azokat szeretném megemlíteni, amelyek az állampolgárok és az intézményrendszer ügyintézését könnyítenék meg. Ebből is a legelső arról szólna, hogy amennyiben a keresőképesség igazolása kapcsán a kereső kicsúszik az ötnapos határidőből, akkor ezután nem kell majd egyből összehívni az orvosszakértői feladatkörben eljáró járási hivatalok fővárosi bizottságát, hanem 30 napon belül még lesz lehetőség arra, hogy csak egy

orvos szakértő ezt az igazolást kiállíthassa. Ezzel szeretnénk az ügyintézés felgyorsítani és a munkaterhelést csökkenteni.

Szintén egy ügyintézési könnyítést jelentene az, hogy a szakmai kollégium nukleáris medicina tagozata kérésére a radiofarmakonoknál, amely egy speciális gyógyszerkör, nem szükséges tulajdonképpen innentől kezdve a termékre nézve forgalomba hozatali engedélyt kérnie a gyártóknak. Ezek egyedi gyógyszerek, ennek nem látjuk egyébként sok értelmét.

Ugyancsak az ügyintézés könnyítené meg, hogy ha a gyógyszerészek a patikájukat esetleg fel akarják újítani, vagy bármilyen egyéb vis maior helyzet áll elő, akkor a patikus önmaga kérheti a működésének a felfüggesztését. Erre korábban csak a hatóságnak volt lehetősége.

Hadd álljak meg itt egy pillanatra, mert azt gondolom, a Gyógyszerészeti Kamarával és a gyógyszerész-társadalommal az elmúlt időszakban egy nagyon hatékony együttműködést tudtunk kialakítani. Ennek következménye ez a rendelet, ez a törvénymódosítás is. Azt gondolom, igen nagy siker, hogy 2017. január 1-jétől már minden patikában, minden Magyarországon működő patikában 50 százalékot meghaladó mértékű a magyar gyógyszerészeti tulajdonhányad. Nagyon messziről kellett visszajönnünk, nagyon nagy csatát kellett vívni, de ezt a sikert mindenképpen annak köszönhetjük, hogy a szakmával együttműködve tudtuk kialakítani az álláspontunkat.

A második csomag pedig, amiről szeretnék említést tenni, azok a jogszabály-módosítások, amelyek a betegek biztonságát, az ellátás biztonságát hivatottak javítani. Ezek közé tartozik az is, hogy az adatkezelésben az elektronikus egészségügyi tér elindult. Ennek kapcsán egy-két finomítást helyeztünk el azért, hogy csak az, és csakis az tudjon hozzáférni adatokhoz, akinek erre indokolt esetben szüksége van.

Ugyancsak a betegek biztonságát, az ellátás biztonságát hivatott védelmezni az, hogy korábban a szabályozás nem teljesen volt egyértelmű. Ha valakinek a bent tartózkodása során esetleg el kellett rendelni valamilyen korlátozó intézkedést, akkor korábban nem volt világos, hogy ezt hány órán belül kellett orvossal igazolni. A szabályozás most szeretne egyértelmű lenni. Kettő órán belül kell majd az orvosnak igazolni bármi ilyenfajta intézkedést. Azt gondolom, nem kell mondanom, hogy ez miért fontos ma.

Ugyancsak a betegek biztonságát hivatott szolgálni az, ha valakinek több szakvizsgálata van, vagy többféle módra van szakképesítése, akkor most már nem elegendő csak az elsőre megszerezni az alkalmaságot, hanem minden további szakvizsgánál ezt igazolni kell.

Ugyancsak a betegbiztonságot szolgálja az is, hogy szeretnénk az OGYÉI hatáskörét bővíteni azért, hogy mind a hamisított gyógyszerek, mind pedig a hamis gyógyszerek export-importja kapcsán fel tudjon lépni, és ennek kapcsán szeretnénk megadni azt a jogosítványt, hogy az OGYÉI betekinthes-

sen a vámtitkok közé is, mert enélkül egy eljárást nagyon nehéz végigvinni. Gyakran akad el az OGYÉI amiatt, hogy ugyan a gyanú megvan, de nem tud beletekinteni ezekbe a vámtitkokba. Szeretném hangsúlyozni, hogy kellő mértékben szeretnénk csak ezt a jogosítványt odaadni, semmilyen egyéb felhatalmazást nem szeretnénk egyébként, ami csak arra lenne alkalmas, hogy esetleg vegzálhasson az OGYÉI bárkit is Magyarországon. Csak kellő gyanúval és kellő mértékig tudja majd ezt használni az OGYÉI.

Nagyon fontos az, hogy miután lementek az intézményi integrációk, a tájszámkezelés szempontjából az EMMI-nek szüksége van arra a felhatalmazásra, hogy mind a megtérítési eljárások során, mind pedig az egyéb, az E-alap felhasználása, ellenőrzési tevékenysége során a tájszámokat tudja kezelni. Ehhez kérünk a törvényben felhatalmazást.

Hadd térjek ki a legutolsó csomagra, ami, azt gondolom, nemcsak gesztus, hanem egy kötelező eleme a mostani salátatörvényeknek! A külföldön dolgozó és a diplomáciai testületekben részt vevő kollégák számára eddig arra volt lehetőség, hogy aki esetleg megbetegedett, akkor a külföldi kezelésének 85 százalékát a magyar állam térítette, vagy ha esetleg haza akart térni, akkor a hazai gyógykezelés költsége és a szállítás oda-vissza költsége, ha nem haladta meg ezt a bizonyos mértéket, akkor ezt tudta választani a diplomáciai testületben dolgozó kollégánk. Ezt szeretnénk kiterjeszteni minden katonának, aki szintén külszolgálatot teljesít, ezzel is honorálva az ő munkájukat.

Arra szeretném kérni önöket, hogy támogassák az általunk beterjesztett módosításokat. Hangsúlyozom, ez vagy a bürokráciát csökkenti, vagy a betegek biztonságát növeli, vagy a külföldön dolgozó katonák lehetőségeit tágítja ki. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kovács József képviselőtársunk. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalásban szeretnék csak és kizárólag a most előttünk lévő törvényjavaslatra koncentrálni, tekintettel arra is, hogy a mostani általános vita tárgya egy salátatörvény.

(11.30)

Ilyen átfogó egészségügyi módosításokat tartalmazó törvény általában minden tavaszi és őszi ülészakában a parlament elé kerül, és annak ellenére, hogy több törvény módosítására tesz javaslatot, szá-

mos területen tartalmaz pontosítást, nagyon fontos kérdések szerepelnek benne.

Ez a javaslat összesen kilenc egészségügyi tárgyú és további egyéb, az egészségüggyel összefüggő törvények módosítását kezdeményezi. Megnyitja az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvényt, amelynek módosítási javaslata az általános közigazgatási rendtartáshoz kapcsolódó fogalom pontosítást tartalmaz, másrészt a felhatalmazó rendelkezésben lehetővé teszi, hogy a HM-hez tartozó közegészségügyi szervek közigazgatási hatósági eljárásával kapcsolatos, az Ákr.-tól eltérő szabályokat kormányrendeletben lehessen rögzíteni.

A tervezet az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény módosításával pontosítja a szabályozást a kezelőorvos általi adatkezelés tekintetében, így a kezelőorvos nem továbbíthatja, illetve nem használhatja fel az adatokat más célra, mint amit a törvény számára az egészségügyi adatok kezelésével kapcsolatban lehetővé tesz.

A törvény 22. §-a az Emberi Erőforrások Minisztériumába a háttérintézmények átszervezése kapcsán bekerülő feladatok vonatkozásában teremti meg az EMMI számára a tajsám és a hozzá kapcsolódó egészségügyi adatok kezelésének és továbbításának a lehetőségét.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvénynek az úgynevezett jóhírnév-igazolás iránti kérelemmel kapcsolatos jogtechnikai jellegű módosítására azért van szükség, mivel a törvény jelenleg nem létező rendelkezésre utal vissza. A módosítással egyértelművé válik az is, hogy a pszichiátriai betegek esetén a korlátozó intézkedések orvos általi jóváhagyásának két órán belül kell megtörténnie, mint ahogy államtitkár úr ezt már az előbb említette.

Nagyon fontos az pontosítás is, hogy minden olyan egészségügyi szakképesítés tekintetében fennáll a továbbképzési kötelezettség teljesítésének kötelezettsége, amellyel az egészségügyi dolgozó az elmúlt nyolc évben nem vett részt a betegellátásban, azaz, ha egy másik egészségügyi szakképesítéssel az egészségügyi dolgozó már szerepel a működési nyilvántartásban, az nem ad felhatalmazást arra, hogy a nem gyakorolt, nyilvántartásba vételhez szükséges továbbképzés teljesítése nélkül vegyen részt a betegellátásban.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény új bekezdéssel való kiegészítése megteremti annak lehetőségét, hogy a biztosított keresőképtelenségét - amennyiben kicsúszik a nagyon rövid - a kornapos napos időszakból, ez is elhangzott már - a kormányhivatal szakértő főorvosa 30 napig visszamenőlegesen igazolhassa.

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítása révén, a hamisított gyógyszerek legális ellátási láncba kerülésének megakadályozásával összefüggésben lehetővé válik, hogy a kötelezettséget nem

teljesítő gyógyszergyártókkal szemben a hatóság, az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet megkapja azokat a jogosítványokat, amelyek más eljárásokban már rendelkezésére állnak, például forgalmazás felfüggesztése.

Az iparimák-szalmával foglalkozó vállalkozások számának növekedése indokolja, hogy a hatóság, amely a kábítószerrel kapcsolatos nemzetközi egyezményeken alapuló kötelezettségek ellenőrzéséért és felügyeletéért felelős, tudja, hogy az országban pontosan mely vállalkozások és milyen résztevékenységeket végeznek ezzel az anyaggal. Ez pedig csak a bejelentés kötelezővé tételével és a nyilvántartás vezetésével teljesíthető. Fontos külön kitérni a fémzárolásra is, mivel ezáltal azonosítható és kereshető vissza az, hogy pontosan milyen mákanyagot vetettek el. Ennek követe a kormányhivatal ellenőrzéseinek eredményességét is nagymértékben segíti.

Az egyértelmű joggyakorlás érdekében szükséges az a jogszabály-pontosítás, amelynek eredményeképpen a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerrel való folyamatos ellátásról a forgalomba hozatali engedély jogosultja, ennek hiányában a forgalmazó köteles gondoskodni.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása révén a működtető kérelmére - és nem szankcionálási célzattal - megvalósul a felfüggesztés lehetőségének megteremtése, amelynek időtartama legfeljebb egy év. Ha egy év elteltével nem jelenti be az újbóli működtetést, a létesítési engedélye visszavonásra kerül.

A jelenlegi rendelkezések értelmében, amennyiben egy településen egy magasabb szintű szolgáltatást nyújtó közforgalmú gyógyszertár kezd meg működését, a fiókgyógyszertár engedélyét vissza kell vonni. A kormány felhatalmazást kap arra, hogy meghatározza kormányrendeletben a településrészen vagy településen létesíteni kívánt fiókgyógyszertár létesítésére irányuló pályázati eljárás szempontjait.

Egyéb, az egészségüggyel összefüggő törvények módosítása kapcsán megemlíteném, hogy a baleseti megtérítési eljárások, valamint az egészségbiztosítási szakmai ellenőrzések országos koordinálásának szakterülete az OEP jogutódjaként az EMMI-be került, így a megtérítési eljárásokhoz kapcsolódó feladatok ellátása érdekében szükséges a minisztérium részére tajsám kezelését lehetővé tenni. A rendelkezés kiegészül továbbá azzal, hogy a továbbítás célja lehet az egészségügyi szolgáltatás teljesítésének, igénybevételének ellenőrzése, valamint az ellenőrzés koordinációja is.

Az előttünk lévő, úgynevezett salátatörvény-javaslat tehát több törvény megnyitásával számos területen fogalmaz meg pontosításokat, és támaszkodik a gyakorlati tapasztalatokra is. Talán azt is mondhatjuk, hogy a salátatörvények igazából véve legtöbbször technikai, jogharmonizációs jellegű módosításokat tartalmaznak, ugyanakkor láthatjuk,

hogy a most tárgyalt módosítások, azon túl, hogy lényegesek, az ellátás és az egészségügyi ellátórendszer biztonságos működését és a betegek javát is szolgálják.

Mindezek alapján a Fidesz-frakció a javaslatot támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Több hozzászóló is itt az imént úgy illette ezt a törvényt, mint egy salátatörvényt, nagyon sokféle ágat-bogát szabályozza az egészségügyi rendszerünknek és a különböző egészségbiztosítási tárgyú törvényeknek. Államtitkár úr szóba hozta az ellátásbiztonság kérdését. Akkor innét hadd induljak ki! Egyszerűen nem értem azt, hogy ha Önök ellátásbiztonságról beszélnek, akkor miért nem biztosítják, egy nagyon konkrét példát szeretnék mondani, a rákos betegeknek a gyógyulásához szükséges gyógyszereket és szükséges forrásokat.

Magyarországon a második halálozási ok a szív- és érrendszerbeli, keringési betegségek után a rákos megbetegedés, ráadásul, ha megnézzük a hazai és nemzetközi statisztikákat, akkor azt látjuk, hogy Magyarországon az 1990-es évek óta nem csökkent a rákban elhalálozott betegek száma. Ez 30-33 ezer ember, de mindenféleképpen 30 ezer fölötti létszámot jelent. Csak hogy el tudjuk helyezni, ez nagyjából Szekszárd nagyságrendű városnak az eltűnését jelenti lakosságszámán minden egyes évben.

Ehhez képest, ha megnézzük az amerikai egészségügyi rendszert, ami az egyik legdrágább egészségügyi rendszer a világon, akkor szinte végigmehetünk az összes vezető halálozási okon, mármint rákos megbetegedésen keresztül, legyen szó adott esetben tüdőrákról, vastagbélrákról, prosztatáról vagy éppen mellrákról, és azt látjuk, hogy az Egyesült Államokban sikerült az elmúlt 10-15-20 évben sok esetben 30 százalékkal, 40-nél vagy akár 50 százalékkal, tehát a felére csökkenteni a rákos megbetegedések miatti elhalálozásoknak a számát.

(11.40)

Eközben Magyarországon semmi változás nem történt. Ha valahol valamelyik rákos megbetegedésben ugyanannyian halnak meg, mint 1994-95-ben, akkor az már majdnem eredményként értelmezhető.

Teljesen világos és érthető, hogy mi ennek az oka. Az egyik ok az, hogy a megelőzésben, tehát a szűréssel kapcsolatos költségeket és lehetőségeket bővítik, illetőleg egyre hatékonyabb gyógyellátás jelenik meg ezen a területen is, hál' istennek. Magyarul a korai felismerése a betegségnek és a hatékony

gyógymód nagymértékben csökkenti az ilyen megbetegedések és sajnálatos halálesetek számát. Emellett természetesen a különböző tájékoztató kampányok, amelyek az egészséges életmódra és a kockázati tényezőkre hívják fel a figyelmet, mind-mind hozzájárulnak ehhez.

Kérdezem én, hogy amikor maguk ellátásbiztonságról beszélnek, akkor ezeket a kérdéseket miért nem tűzik napirendre. Miért nem biztosítják az ehhez szükséges forrásokat? 74 év fölötti betegnek már nem akarnak adni semmilyen ellátást, mert ő már túl öreg ahhoz, hogy kapjon ellátást, ha rákos megbetegedésben szenved? Az, hogy egy rákos beteg, akinek nem sok van már hátra, az életminőségének a javításához nem akarnak hozzájárulni azért, mert ez túl sok pénzbe kerül a költségvetés számára?

Vagy azt mondják, hogy olyan gyógymódokat lehet csak igénybe venni, amelyek költséghatékonyak? A világ teljesen más irányba megy, államtitkár úr! Ahogy az imént is mondtam, a világ abba az irányba halad, hogy minél hatékonyabb, személyre szabott gyógyellátást adjanak ezeknek a betegeknek.

Egyszerűen megdöbbenve állok, és azért vagyok a hatása alatt, mert a héten volt költségvetési bizottsági ülésünk, ahol Szakács László képviselőtársammal beterveztünk egy ehhez kötődő módosítási javaslatot - és a múlt héten is -, és a Fidesz-frakció mindenféle vita nélkül söpörte le ezeket a kezdeményezéseket.

Itt beszéltünk a kábítószer-prevenzióról, meg egyebekről a mai vitában, hogy ez milyen összetársadalmi érdek. Kérem, a rákos megbetegedés talán az egyik legnagyobb probléma Magyarországon az egészségügy területén. És ha ennyi milliárd forint van, mást sem hallunk, amikor a Költségvetési bizottságban, a Gazdasági bizottságban hallgatjuk az Önök képviselőit, hogy micsoda fantasztikusan jól teljesít az ország, milyen erős Magyarország, hogy végre van mindenre pénz, mert bezzeg a szocialista kormányok idejében ez nem így volt, de most Önök ezt rendbe rakták, akkor pont a rákos betegek vagy a hospice-szolgáltatásra nincs pénz Magyarországon?! Egy stadion kerülhet kétszer annyiba?! De egy 65 év vagy 74 év fölötti beteg már ne kapjon gyógyellátást?! Aki ezt az állatságot kitalálta...! Mi lenne, ha ilyen helyzetbe kerülne az ő családja?! Akkor hogyan oldaná meg ezt a problémát?! Akkor is ez egy helyes döntés lenne?! Ha már megérte ezt a szép kort, akkor most már így járt?! Vagy ha valakinek a szülei, nagyszülei ilyen helyzetbe kerülnek, és elköltik az egész családi házuk értékét arra, mert 40 millióba is kerülhet egy ilyen ellátás, és ebben nem segít az állami egészségügy?! Kérem, hát szégyelljék magukat! Erre kellene költeni a forrásokat, nem pedig a stadionokra meg a plakátokra, meg az én nem tudom, micsodára!

És én értem, hogy maguk majd fölállnak, és elmondják a végén, államtitkár úr, hogy nem erről szólt a törvény. Engem nem érdekel, hogy nem erről szólt a törvény! Minden egyes alkalommal, amikor

lehetőség van ehhez hozzászólni a parlamentben, akkor mi el fogjuk mondani, hogy tessék biztosítani a tisztességes, személyre szabott ellátást a rákos betegeknek! Tessék pénzt költeni a prevencióra! Tessék pénzt költeni a korai felismerésre! Mert ez a helyes! Nem azért, mert maguk fideszesek, mi meg MSZP-sek vagyunk, vagy ki miben hisz, hanem mert ezt követeli meg az összes képviselőtől a tisztesség. És ha más nem, akkor gondoljon bele az ismerőse helyzetébe! Remélem, a családjában nem volt ilyen probléma! Több pénzt erre, államtitkár úr! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A salátatörvény, amely előttünk fekszik, tíz törvény módosítására tesz javaslatot. Engedjék meg, hogy én se térjek ki mindegyikre részletesen, hiszen számos olyan javaslatrész található a törvényjavaslatban, amelyek technikai jellegű pontosítást tartalmaznak. Néhány fontosabb módosításra szeretném felhívni a figyelmüket ebben a hozzászólásban.

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény módosítására kerül sor. A tervezet pontosítja a szabályozást a kezelőorvos általi adatkezelés tekintetében arra az esetre, ha az egészségbiztosítási szerv elektronikus lekérdezés útján biztosítja a kezelőorvos számára a beteg egészségügyi ellátással kapcsolatos adatait, azaz a kezelőorvos ez esetben sem továbbíthatja, illetve használhatja fel ezen adatokat más célra, mint amit a törvény számára az egészségügyi adatok kezelésével kapcsolatban lehetővé tesz.

A törvény az Emberi Erőforrások Minisztériumába a háttérintézmények átszervezése kapcsán bekerülő feladatok vonatkozásában teremti meg a tájszám és a hozzá kapcsolódó egészségügyi adatok kezelésének és azok továbbításának lehetőségét. A házi orvosi indikátorrendszer hatékony működtetéséhez, a természetbeni ellátások hatékony finanszírozásához szükséges a törvény kiegészítése, tekintettel arra, hogy ezen adatok hiányában egyes indikátorok teljesítése nem mérhető megfelelően.

A második ilyen fontos módosítási csomag a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló '97. évi LXXXIII. törvényt érinti a tartós külszolgálatot teljesítő katonák és a velük külföldön tartózkodó közeli hozzátartozóik ellátásával kapcsolatos szabályozás, miszerint az indokoltan igénybe vett egészségügyi ellátás külföldön felmerült és igazolt költségének 85 százalékát az egészségbiztosító megtéríti. De ha a Magyarországon történő egészségügyi ellátás, a haza- és visszaszállítás vagy az utazás együttes költsége nem éri el a külföldi kezelés költségének 85 százalé-

kát, az egészségbiztosító az utazás, illetve a haza- és visszaszállítás költségét teljes egészében megtéríti.

A törvény kiegészítése megteremti annak lehetőségét, hogy a biztosított keresőképtelenségét a kormányhivatal szakértő főorvosa 30 napig visszamenőlegesen igazolhassa. Ezen módosítással lényegesen csökkenhet az orvos szakértői feladatkörben eljáró járási hivatalok főorvosi bizottságai adminisztratív jellegű terhelése.

A következő ilyen módosítási csomag az egészségügyről szóló '97. évi CLIV. törvény módosítása. A jó hírnév igazolása iránti kérelemmel kapcsolatos jogtechnikai jellegű módosítás elvégzése is szükséges, mivel a törvény jelenleg nem létező rendelkezésre utal vissza, ahogy már ezt hallottuk.

Az alapvető jogok biztosa az általa lefolytatott ellenőrzés során tapasztaltak alapján megállapította, hogy a törvény 10. § (4)-(5) bekezdései általánosan rendelkeznek a betegeket érintő korlátozó intézkedésekről, amely szerint állandó orvosi felügyelet hiányában ideiglenesen szakápoló is elrendelheti a korlátozást. A korlátozásról a kezelőorvost haladéktalanul értesíteni kell, akinek azt 16 órán belül írásban jóvá kell hagynia. A korlátozásról az orvost haladéktalanul értesíteni kell, akinek 2 órán belül azt jóvá kell hagynia; a jelenlegi szabályozás alapján nem egyértelmű, hogy pszichiátriai betegek esetében, amennyiben az orvos nem elérhető, a korlátozó intézkedést az orvosnak 2 vagy 16 órán belül kell jóvá hagynia.

A biztonságos betegellátást szolgáló javaslat azt a sűrűn előforduló élethelyzetet tisztázza, amikor egy, a működési nyilvántartásban egyébként szereplő egészségügyi dolgozó a működési nyilvántartásba szeretné kérni a felvételét egy olyan szakképesítéssel, amellyel az elmúlt 8 évben nem vett részt a betegellátásban. Tehát ha pontosításra kerül, hogy minden olyan egészségügyi szakképesítés tekintetében fennáll a továbbképzési kötelezettség teljesítésének kötelezettsége, amellyel az egészségügyi dolgozó az elmúlt 8 évben nem vett részt a betegellátásban, azaz ha egy másik egészségügyi szakképesítéssel az egészségügyi dolgozó már szerepel a nyilvántartásban, az nem ad felhatalmazást arra, hogy a nem gyakorolt, nyilvántartásba vételhez szükséges továbbképzés teljesítése nélkül vegyen részt a betegellátásban.

A következő ilyen módosítási csomag a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény módosítása.

(11.50)

A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvénynek, valamint az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvénynek a vámtitok megismerhetőségéről szóló részének együttes módosítása lehetővé teszi a járási hivatalok számára, hogy a kémiai biztonsággal kapcsolatos ellenőrzéseik során hozzáférhessenek a harmadik országból importált, illetve az oda exportált termékekkel kapcsolatos vámtitkoknak minősülő adatokhoz. A módosítás

elősegítené az uniós rendeletek megfelelő végrehajtásának az ellenőrzését, illetve a hatóságok közötti együttműködést.

Az ötödik ilyen fontos, részemről kiemelendő módosítási csomag az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítása. A hamisított gyógyszerek legális ellátási láncba kerülésének megakadályozását hivatott szolgálni a Bizottság gyógyszereken elhelyezendő biztonsági elemekre vonatkozó felhatalmazáson alapuló rendelete.

A törvény módosításával lehetővé válik, hogy a kötelezettséget nem teljesítő gyógyszergyártókkal szemben a hatóság, az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet megkapja azokat a jogosítványokat, amelyek más eljárásokban már a rendelkezésére állnak, mint például a forgalmazás felfüggesztése. Képviselőtársam előttem, Kovács József képviselőtársam már kitért az ipari mákra vonatkozó rendelkezések változására. Ezt nem szeretném ismételni.

Új rendelkezés a betegellátás érdekében, hogy lehetővé váljon a radiofarmakonoknak, különösen a PET-radiógyógyszerek előállítása és alkalmazása anélkül, hogy a gyártóknak erre a termékekre forgalomba hozatali engedélyt kellene szerezniük és fenntartaniuk. Ezeket a radiógyógyszereket legtöbbször a kezelés helyszínén állítják elő, továbbá rövid felezési idejük miatt hagyományosan nem forgalmazhatóak, valamint engedélyezett termékek hiányában nem tudják biztosítani a betegek számára a legmegfelelőbb készítményeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül van még egy fontos módosítás ebben a salátatörvényben, ahogy többen már neveztük ezt a törvénycsomagot. A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati-segédesszék-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvénynek a módosítása, amely jogalkalmazást segítő rendelkezés, és az érintettek nézve pozitív változást jelent.

A gyógyszerterek működtetése során sok esetben tapasztalta a hatóság, hogy a gyógyszerár épületének korszerűsítése, átépítése következtében, illetőleg esetlegesen a bérleti szerződés felmondása és az áthelyezés tényleges megvalósulása közötti időtartam alatt a gyógyszerár működtetése több hónapig ellehetetlenül. A megfelelő épület, berendezés hiányában a működtetés sem biztosítható. Szükséges tehát a működtető kérelmére és nem szankcionálási célzattal megvalósuló felfüggesztés lehetőségének a megteremtése, amelynek időtartama legfeljebb egy év. Ha egy év elteltével nem jelenti be az újbóli működtetést, a létesítési engedély visszavonásra kerül; illetve a kormány felhatalmazást kap arra, hogy meghatározza kormányrendeletben a településrészen vagy a településen létesíteni kívánt fiókgyógyszertár létesítésére irányuló pályázati eljárás szempontjait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztett törvényjavaslatot, törvénycsomagot a KDNP támogatja, és erre kérjük a többi frakciót is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalásban pár olyan pontot, illetve pár olyan kérdést gyűjtöttem ki, ahol talán felmerülhet az, hogy egy kis magyarázatra szorul az indokoláson túl, hogy végül is mi a jogalkotó szándéka, és ezeket próbálom elmondani. Próbálok egyébként tartózkodni azoktól az akár más, politikai jellegű vagy politikai vitára okot adó körülményektől, amelyek egyébként jó lenne, ha elhangoznának, hiszen mindannyiunknak fontos terepe a Ház, hogy megvitassuk a közös ügyeinket, esetleg az egészségügyben a jelenlegi kormány politikai kritikáját vagy politikai ügyekben az egyes döntéseit firtassuk, vitassuk. De az a helyzet, hogy talán ez a törvényjavaslat nem ennek a terepe, ezt más politikai fórumokra kell hogy meghagyjuk.

Annyi pontosítást azonban majd mindenképpen tennék, ami itt Mesterházy Attila felszólalásával kapcsolatosan elhangzott. Képviselőtársunk azt mondta el, hogy lényegében a rákhalálozási statisztikák az 1990-es évek óta változatlanok, és ő úgy mondta, hogy körülbelül 33 ezer ember, 30 ezer ember halálozik el ebben a betegségben. Az a helyzet - és ezt nem a kormány védelmében mondom, hanem a statisztikai adatok helyretételével -, hogy igaza van, nem jók a számok, és nem jó a helyzet, azonban annál egy kicsivel jobb, mint amit mondott. Viszont az igaz, hogy 1990 óta Magyarország tudta a legkevésbé csökkenteni a rákhalálozás mutatószámait. Százezer lakosra vetítve a ráta 330-ról indult rendszerváltáskor. Egyébként ugyanitt indult el Csehország is, ugyanezekkel az adatokkal, és míg Magyarországnak érdemben nem sikerült ezt nagyon leszorítania, 280-ra, azaz 28 ezer főre sikerült leszorítania, ezzel szemben Csehországnak szintén a 330-as értékről 220-ra sikerül leszorítania a rákos halálozást.

Ez mutatja, hogy nem biztos, hogy jó úton járunk nemcsak diagnosztikában, hanem terápiás területen is. Magyarországnak talán az egyik legnagyobb elmaradása ebben van. Egyébként a rákos megbetegedések kiváltó okai a számtalan környezeti hatás, gyakorlatilag fel tudnánk 10-15 olyan hatást és olyan körülményt, indikátort sorolni, amellyel meg lehet határozni, hogy mi is a probléma; Magyarország mindenesetre vesztesre áll.

De hogy rátérjünk arra, és ez csak egy statisztikai pontosítás lett volna, hiszen nagyon fontos, hogy beszéljünk az ügyről. Most Legény Zsolt képviselő-társamhoz beszélek, aki Mesterházy képviselő úr képviselőjében is talán itt van, de szívesen megismétlem máskor is. Fontos ezzel a kérdéssel foglalkozni, valóban egyébként aktuálpolitikailag is fontos, de mégsem ez alá a kérdéskör alá tartozik, attól függetlenül, hogy az ex tempore gyógyszerek, illetve készítmények kérdésével azért foglalkozik a törvényjavaslat, de mégsem ezen a szinten, hogy e mögött hatalmas nagy OECD-statisztikára vagy a magyar kormányhoz az eddigi munkájára vagy a mindenkori kormányok munkájára alapozó vitát tudjunk folytatni, így hát inkább térjünk vissza magához a törvényjavaslathoz.

Összességében, amely pontokat fontos kiemelni, az rögtön az első, az EESZT-vel kapcsolatos praktikus igazítás, ami egy limitálást, egy szűkítést jelent, hogy ki és milyen módon tekinthet be és ezt adhatja tovább és milyen felhatalmazottsággal kezelheti azokat az adatokat, amelyek betegekhez tartoznak. Talán azért is szerencsés, hogy van most egy újabb szigorítás benne, mert banki szempontból is ötös biztonságúnak mondják magát a rendszert, bár azért itt tennék egy zárójelet, talán államtitkár úr nálam is jobban ért ezekhez; azért jó, hogy nem éppen csak egy tokent adtak az aláírókártyához.

Tehát a banki biztonságot azért sokfelől lehet szerintem támadni ebben a kérdésben, de egy biztos, ha van gyenge végpontja talán ennek a rendszernek, az pontosan a házi orvosok, illetve a házi orvosoknál az informatikai rendszerek biztonsága. Azt azért nagyon könnyen látjuk, hogy a házi orvos nemcsak a saját betegeknek az adataihoz fér hozzá, ha jól értem a rendszer működését, hanem bárkinek, akinek a tájszámát ismeri.

Tehát bármilyen fajta - és akkor csak egy nagyon egyszerű példát mondok - adatlopás kivitelezhető azon keresztül, hogy egyes házi orvosok biztonsági rését kihasználva valaki, ha nem is egy masszív adatlopással, tehát nem százazres számban visz el egy perc, két perc alatt adatokat, hanem kitartóan, hosszú távon, hosszabb idő alatt él vissza ezekkel az adatokkal. Nos, lehet, hogy egyébként ez a jogszabályi módosítás vagy limitálás talán egy kicsit egyszerűbbé teszi vagy egy kicsit védhetőbbé teszi az álláspontot.

Államtitkár úr, én nyilván nem értek annyira ehhez, a bizalom természetesen megvan az államtitkársággal, illetve az ÁEK-kel szemben, bár azt szokták mondani, hogy most már inkább a Belügyminisztériumnak kell ebben az esetben a felelősségét vagy a figyelmét felkelteni egy-egy ilyen kérdéssel, hiszen gyakorlatilag most már ő ennek a gazdája. De egy biztos, azért erőltetem és azért is gondolom, hogy az EESZT-vel kapcsolatosan mindig fogalmazzunk világosan és járjuk körbe jól a témát, mert ezt egyszer lehet elrontani, a bizalmat, ami a lakosságban, ami a használókban megvan.

Ha rossz lábbal indulunk neki, ha rosszul kezdik el az elejét, és a kormány rosszul indul neki, akkor óriási bizonytalanság, óriási bizalmatlanság lesz, és mindazt a pozitív lehetőséget és kitérés lehetőséget, ami az EESZT-ben rejlik, egyszerre fogjuk lerontani, és utána nem fogjuk tudni helyrehozni ezeket a problémákat. Ezért is fontos, hogy az EESZT-vel foglalkozzunk. Kérem az államtitkár urat, hogy ezt ne politikai támadásként, ezt jobbitó szándékú kritikai észrevételként vegyék, mert ezek a kritikai észrevételek nem a politikusok fejéből szökkennek ki, hanem a szakma szokta a politikusok elé hozni, akik vagy nem boldogulnak, vagy nem tudnak a kormányval valamilyen szinten kapcsolatot tartani, ezért megkeresik a saját formájukat arra, hogy elmondják a problémáikat, és ezek praktikusán innen érkeznek.

(12.00)

Ami a másik kritika, és ez egy régebbi kritika, szintén van ezzel kapcsolatosan átvezető rendelkezés, az a bürokráciacsökkentés és az egészségügyi háttérintézmények átvezetése. Most is lehet látni, ebben a salátatörvényben is megint benne vannak azok a kiigazító rendelkezések, amik a NEAK, OEP átszervezésével kapcsolatosak. Ez megint jól mutatja, hogy sikerült, illetve sikerül úgy hozzájárulni egy struktúrához, egyébként szerintem működőképes struktúrához, ami egy halom más jogszabály-alkotási feladatot hoz, és teljesen feleslegesen terheli például az államtitkárság munkáját, teljesen feleslegesen terheli a NEAK munkáját, pláne úgy, hogy egyébként ott talán most már viszonylag kevesen dolgoznak, sokan sajnos elmentek a volt OEP-től. Tehát teljesen feleslegesen állunk itt, és sikerült létrehozni mindezek mellé egy olyan ÁEK-et, ahol talán most már alig van híja, hogy ezren dolgozzanak.

Nem biztos, hogy ez volt a helyes út, és nem biztos, hogy a bürokráciacsökkentésben a helyes útra lépett a kormány. Ennek ellenére a Jobbik egyébként ezen átalakítási javaslatok nagy részét támogatta, már amennyiben egyébként a mindenkori kormány szervezetalapítási jogába beleszólhat egy ellenzéki párt. De ez csak egyetlenegy kritikai észrevétel, hogy milyen helyzetet sikerült idehozni.

Azt nem tudom megítélni, hogy mennyire fontos és jó az orvosi igazolások visszamenőleges kiállítás, ebben lényegében hitelezem a bizalmat. Logikus természetesen, hogyha öt nap után rögtön egy orvosi bizottságot kell összehívni, egy komoly munkára és ennél magasabb szintű munkára alkotott grémiumot kell ilyen banális kérdésben összehívni, az természetesen egy működésképtelen vagy nehezen működő rendszert jelent. Tehát ha megoldás erre a jelenleg meglévő módosítás, hogy itt 30 napra visszamenőleg igazolhatóan, keresőképtelenséget igazoló kormányhivatali szakértő főorvos járjon el, akkor aláírjuk és ez természetesen támogatható. Ha ezt az élet szülte, akkor ám, legyen így. Ilyen visszajelzés nyilván nem érkezik az ellenzéki pártokhoz, de a kormány látja

esetleg ezeket a problémákat, hogy hol lehet megoldani őket.

A másik állandó probléma, és megint találkozzunk vele, a pszichiátriai ellátás kérdése. Ebben a jogszabályban is van egy olyan rész, ami az alapvető jogok biztosának jelentése és az általa felvetett kifogások miatt módosul. Szinte minden évben visszatérünk oda, hogy a pszichiátriai ellátásban mind az ellátási oldalon, mind a jogok gyakorlásában állandó kritikát, állandó problémát látunk.

Itt talán az egyetlen helyes megoldás lenne, és ez szintén jobbító szándékú kritika, hogy ideje lenne teljes egészében áttekinteni a pszichiátriai ellátás terápiás lehetőségeit, az intézményi lehetőségeit, megteremteni ennek a jogszabályi háttérét, és megteremteni mellé a kezelésekkel teljes egészében összefüggő és a jogrendszerbe, a jogok és a kötelezettségek rendszerébe illeszkedő szabályozásokat. Mert most azt látjuk, hogy ami egyébként az orvosoknál a saját kötelességük és felelősségük és a saját jogaik és kötelezettségeik, az sokszor összeütközésben van a betegek jogaival, illetve a betegeknek az alkotmányban, illetve más sarkalatos törvényekben biztosított jogai kiteljesedésével. Ezt valahol egységbe kellene hozni, hogy ne az legyen, hogy egy széttervezett, teljesen particionált és egyébként sokszor rossz gyakorlatot megtestesítő pszichiátriai kezelés van, hanem legyen egy egységes, egy modern, egy tényleg hatékonyan üzemeltethető pszichiátriai ellátás, ahol nem az órákat, a napokat kell nézni, nem egymásnak kell felhatalmazásokat adni, hanem mindenkinek teljesen egyszerű és világos felhatalmazása van, kötelezettsége van és joga van.

Tehát egy kódexszerű hozzáállás kellene az egész pszichiátriai ellátáshoz, már csak azért is, mert egy dologban biztosak vagyunk: a pszichiátrián folyamatosan növekvő teher van, pontosan azért, mert egy halom határterület kezd bekerülni a pszichiátria és a pszichiátriai ellátás körébe. A pszichiátriai orvosok területén is nagy gondban vagyunk, mert gyakorlatilag nagyon kevés van belőlük, nagyon szerteágazó tevékenységet kellene végezniük. Általános, teljes tudást igénylő szakember talán nem is létezik, tehát le kell specializálódni ezekben a szakmákban is.

És ha azt látjuk, hogy a jogszabályi környezet kapcsán - pláne úgy, hogy kiemelt figyelemmel vannak a hatóságok a betegjogok érvényesülésére ezen a területen - ez a terület egy rossz jogszabályi környezetben vergődik, akkor semmi más nem lesz belőle, mint egy teljesen diszfunkcionális pszichiátriai ellátás, ami, én úgy gondolom, az egyik legrosszabb mutatóval rendelkezik Magyarországon, mert a pszichiátriai ellátás eredményei, a hozzáférhetőség európai szinten minden esetben talán nálunk a legrosszabb. Ha valahol, akkor ezen biztos javítani kell egy hatékony jogszabály-változtatással, és ez már nemcsak az államtitkárság felelőssége, hanem ez például az Igazságügyi Minisztérium felelőssége. Ezen lehetne javítani.

Ami pedig talán az utolsó olyan pont, amit, úgy érzem, az államtitkár úr is azért említett meg az

OGYÉI jogköreivel kapcsolatban, mert korábban heves kritikuskai voltunk az OGYÉI jogkörszélesítésének, ami a perszekutórius, tehát a nyomozati cselekményi lehetőségeit jelentette, ezzel kapcsolatban az álláspontunk nem változott, tehát továbbra is úgy látjuk, hogy vannak olyan hatóságok, amelyek ezeket a munkákat, ezeket a tevékenységeket ellenőrizni tudnák, mind a bírósági, mind pedig a bűnüldözési és nyomozati szerveknél erre megfelelő lehetőségek voltak.

Ettől függetlenül nem ez az akadály, vagy egyáltalán nincs ilyen akadály, hogy ezt a jogszabályt elfogadjuk. Az meg megfordult a fejében, hogy egy általános politikai vitát csináljunk belőle, és beszéljünk a mostani törvényjavaslat okán akár az EESZT problémáiról, akár az elfuserált közbeszerzésekről az ÁEK-nél, ami aggodalommal tölti el az államtitkár urat, vagy akár tényleg a daganatos terápiáknál a terápia szűkülése miatt, de úgy gondolom, ez most nem az a fórum. Bár lenne rá lehetőség, hogy ezeket többször, szélesebb körben megvitassuk, de ezt most hagyjuk meg azoknak a politikai műfajoknak, amelyek minden hétfőn vagy a kora délutáni, vagy a késő délutáni órákban meg szoktak itt történni.

Úgy gondolom, hogy a kormány állandó kritikuskaként, illetve egészségügyi politikájával egyet nem értőként ettől függetlenül ezt a törvényjavaslatot nagy valószínűséggel el tudjuk fogadni, hiszen olyan kiigazításokat tartalmaz, amik nagyjából a lakosság mindennapi igényeiben merültek fel és azért szükséges kiigazítani, hogy az egészségügy még a jelenlegi állapotában is zökkenőmentesen vagy sokkal hatékonyabban tudjon működni. Úgyhogy köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen. Az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászólásomat nem Soroséktól kaptam iPaden, de attól függetlenül természetesen ezt is iPadről fogom ismertetni. *(Bányai Gábor közbeszól.)*

Az előttünk fekvő törvényjavaslat jól mutatja az egészségügyi jogalkotás fideszes csődjét. Kisebbségben azért, mert olyan hibák kijavítására kerül sor, amelyek már 11 hónappal ezelőtt is hibásan voltak jelen a magyar jogrendszerben, nagyobb részben viszont azért, mert a javaslat nem egyértelmű, túlságosan tág felhatalmazó rendelkezéseket tartalmaz, amely értelmében a kormány a rendeletével akár bármilyen hatósági eljárást szabályozhat, amennyiben az adott szerv egyébként járványügyi feladatokat is ellát.

Emellett a minisztériumnak az egészségügyi adatok vonatkozásában adatkezelőként való megne-

vezése is elképesztően visszás. Olyan jogi helyzetet teremt, amelynek következtében az egészségügyi adatokhoz a minisztériumon belül bárki hozzáférhet, ráadásul a gazdaságos gyógyszer-, gyógyászatsegéd-eszköz- és gyógyászati ellátás rendelési szabályainak a betartásának a vizsgálata érdekében erre akár jog-alapot is teremthet az államtitkárságok számára, hogy úgy is hozzáférjenek az adatokhoz, hogy azokat egyébként nem az ellátás érdekében kezelik.

A javaslat azonban ennél is tovább megy, és a gyógyszerbeszerzések elmúlt hét évben bemutatott csődjének beismerő vallomásaként fekszik előttünk. Egyrészt a gyógyszerbeszerzések felelősségét, úgy tűnik, teljes egészében a gyógyszerek gyártóira és forgalmazóira próbálja rátolni, másrészt olyan feltételeket ír elő számukra, amelyeket figyelembe kell venniük, ami számtalan kérdést felvet.

Kötele-e a gyógyszerforgalmazó biztosítani azt, hogy a gyógyszerkereslet hirtelen megnövekedése esetén is állami megkeresés nélkül biztosítsa a beteg által kért gyógyszer mennyiséget? Emellett az a tény, hogy előírja a kormány annak a kötelezettségét, hogy a gyártóknak be kell jelenteniük, amennyiben nem képesek a folyamatos ellátást biztosítani, arra enged következtetni, hogy a kormánynak egész eddig fogalma sem volt arról, hogy az állampolgárokhoz pontosan mennyi gyógyszert tud egy adott időszakban eljuttatni.

(12.10)

A Fidesz-kormány újra bebizonyította ezzel a javaslatlaltal, hogy a saját koncepciójához is képtelen magát tartani. A kormányhivatalok létrehozásának egyik legnagyobb indokaként azt mondták, hogy a mindennapi igazgatási feladatokat a minisztériumi kormányzati szintről lejjebb próbálják tolni a területi államigazgatási szervekhez, azonban az OEP-nek az EMMI-be történő integrálásával egyértelművé vált, hogy ezeket a terveket ezen a területen áthúzzák.

A jelen javaslat ezt a paradigmaváltást csak tovább erősíti akkor, amikor mindennapi adatkezelési feladatok vonatkozásában a minisztériumot jelöli meg adatkezelőnek. A javaslat jól mutatja a magyar egészségügygel kapcsolatos kormányzati fejtelenséget. Olyan hibákat próbál javítani, amelyek 11 hónapja a jogrendszer részei, és amelyeket a Fidesz egészségügyi jogalkotása teremtett, ami egyértelműen arra utal, hogy az egészségügyi jogalkotás során a kormány arra sem képes, hogy a saját maguk által kezdeményezett változtatásokat megfelelő pontossággal hajtsák végre. A Fidesz újra bebizonyította, hogy az állampolgárok magánszféráját minden lehetséges pillanatban semmibe veszik. Szubjektív jogértelmezésre lehetőséget adó adatkezelési jogcím mellé a minisztériumot adatkezelőnek párosítani egyértelműen olyan helyzetet teremt, amely visszaélésekre adhat lehetőséget.

Emellett féltő, hogy a jelen javaslat a következő lépés annak irányába, hogy a Fidesz a gyógyszerek

engedélyezésének gyorsítása helyett az egyedi kérelmek rendszerét betonozza be, amely nemcsak költségesebb, hanem hosszabb is, és mi értelemszerűen mindig is azt mondtuk, hogy ami nem egy általános eljárási szabály, hanem ahol egyedi eseteket próbálnak elbírálni, ott bizony akár a visszaélésekre is lehetőséget adnánk.

Értelemszerűen, ahogyan már említette vezér-szónokként Mesterházy Attila képviselőtársam, nem támogatjuk a törvényjavaslatot, ezt csupán meg tudom erősíteni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a továbbiakban felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdeném a kevésbé érzelmes részével, mert talán akkor végig tudom mondani a mondókámat mindenféle érzelmi kiborulás nélkül.

A Jobbik kapcsán hadd mondjam el, képviselő úr, hogy ha az EESZT-ről beszélünk, és ha a térről beszélünk, illetve a tajkezelésekről beszélünk, akkor figyelembe kell venniük azt a tény, hogy ez egy 5-ös biztonsági szintű rendszer, ami azért izgalmas, mert - vegyünk egy példát - ha ma valaki esetleg be tud menni a papíros kartonozóba, mert van hozzá kulcsa, tulajdonképpen senki nem tudja megmondani, hogy a bent járó dolgozó, kolléga mihez fért hozzá és mit látott a kartonozón belülről. Az EESZT-n belül viszont minden egyes tranzakció naplózásra kerül, nemcsak amikor beírtak valamit a kartonba, hanem amikor valaki megnézte azt. S ami még nagyon klassz ebben a fejlesztésben, az az, hogy a beteg meg tudja nézni, hogy az ő kartonját ki mikor nézte meg, így van lehetősége arra, hogy ha olyat lát, hogy esetleg olyan fért hozzá az adatához, akinek nem lett volna hozzá jogosultsága - mindegy, hogy minisztériumról, mindegy, hogy orvosról beszélünk, vagy bárki másról -, akkor ő tud bejelentést tenni, és a hatóság el fog járni az illetővel szemben. Ennél nagyobb biztonságot véleményem szerint nem lehet kialakítani. Tegyük hozzá, hogy persze biztonságban sosincs elég jó kompromisszum, mindig lehet jobbat kialakítani, de annak a lehetősége, hogy a beteg, az adatok birtokosa, az adatainak a kezelője, aki látja azt, hogy ki mikor mihez fért hozzá... - korábban senkinek nem volt erre lehetősége, ma pedig ez rendelkezésre áll. Éppen ezért ezek az aggályok véleményem szerint nem valósak.

Azt is hadd tegyem hozzá, hogy amikor azzal vegzálnak bennünket, hogy a jogszabályokat utólag

kell módosítani, tegyük hozzá, hogy egy csomó olyan rendeletváltozás van most ebben a csomagban, amelyet valamelyik másik törvény változása miatt kellett most átvezetnünk. Tehát azért az egy elég erős beállítás az ügyeknek, hogy ez mind az integráció miatt van. Az Ákr. változása, illetve például egy IMS-törvényváltozás miatt is van szükség változtatásra, úgyhogy ezt is szeretném, ha a helyére tennék.

Egyébként egyetértek azzal, hogy érdemes lesz majd felülvizsgálni a pszichiátriai ellátás teljes jogalkotási körét. Azt gondolom, készítünk egy elég nagy csomagot ebben az ügyben, nem biztos, hogy erről ma kell beszélnünk, de ha kíváncsi képviselő úr arra, hogy ebben a munkában hol tartunk, az irodám nyitva áll és tudunk erről egyeztetni.

Legény Zsolt most pont kiment, de képviselő úr, remélem, át tudja adni, amiket én szeretnék mondani. *(Mesterházy Attila: Igen.)* Engem azért az megdöbönt, hogy itt a parlament padsoraiban gyógyszerügyi érdeket próbálunk védeni, amikor egyébként a dolgunk az lenne, hogy a betegek érdekeit védjük. A rendelkezés, amiről beszélünk, nem szól másról, mint hogy miután vannak most már centrális befogadások Európában, azaz lehet, hogy az engedély jogosultja nem Magyarországon bejegyzett társaság, hanem esetleg valahol máshol, akár Brüsszelben bejegyzett társaságról van szó, akkor helyette a gyógyszerforgalmazónak kell helytállnia a jogosult mellett. Ez csupán ennyi és semmi több.

S akkor térjünk vissza az onkológiai históriára, mert azt kell mondjam, ez rendkívül hiteltelen az én szempontból. *(Mesterházy Attila: Óvatosan a hisztéria szóval, államtitkár úr... A nagyképűségből kicsit vegyen vissza!)* Én azt gondolom, hogy a hitelesség kérdése ebben a témakörben nagyon fontos ügy. *(Mesterházy Attila közbeszól. - Az elnök csenget.)* Én abban a kórházban dolgoztam, ahonnan az önkéntes döntése miatt 600 embert kellett elküldeni. *(Mesterházy Attila közbeszól.)* Tehát ha valakinek van ehhez köze, ha valaki ebben érintett, akkor azt gondolom, hogy én az vagyok. És a hitelesség kérdése szempontjából egy igen fontos tény, hogy ki mit mond és mit állít.

2010 előtt rombolás történt, 2010 óta pedig építjük az egészségügyet, azt, amit önkéntes leromboltak. *(Mesterházy Attila: Azt! Persze!)* 2010-hez képest, ha megnézi, ha esetleg érdeklí a tény is, nem pedig csak a ribilliókeltés és a betegek bizalmának a lerombolása érdekelné *(Mesterházy Attila: Hogy tudnám lerombolni, ha ilyen jók vagytok?!)*, akkor láthatná, hogy 2010-hez képest a hospice-ágyak száma megduplázódott.

Ha érdeklí, hogy mi van a CT-kérdésben, MR-kérdésben, arról is be tudok önnek számolni. S már látom, amikor majd nekem fogja szegezni azt a kérdést, hogy Budapesten például miért nincs annyi sugárterápiás készülék, mint ami egyébként vidéken már rendelkezésre áll, és amely egyébként magasabb, mint az OECD-átlag, hát azért, mert a metróra kellett elkölteni minden központi forrást. *(Mester-*

házy Attila: Meg stadionokra!) Ha nem tűnt volna el ez a rengeteg pénz Magyarországról, akkor lehet, hogy Budapesten is lenne épp elegendő mennyiségű készülék és eszköz. *(Mesterházy Attila: A Haladásra...)* S ha már gyógyszerről van szó *(Mesterházy Attila: Puskás Stadionra 200 milliárd, Felcsútra... - Az elnök csenget)*, lehet, hogy az is érdekelné képviselő urat, hogy az elmúlt év végén 15 új terápiás készítményt fogadtunk be...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr, egy percre megállítom. Mesterházy képviselő úr *(Mesterházy Attila: Igen, elnök úr!)*, tisztelettel arra kérem, hogy hagyja az államtitkár urat a zárszóját elmondani. *(Mesterházy Attila: Ne hazudozzon!)* Képviselő úr, figyelemzettem. Kénytelen vagyok a házszabály előírásainak megfelelően figyelmeztetni önt. Ne kényszerítsen arra, hogy ki kelljen zárni a vitából. Parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Én nem szeretnék lesüllyedni erre a színvonalra, ami ebben a dologban most történik. *(Mesterházy Attila közbeszól.)* Elég, ha valaki a tényekre fog hagyatkozni, és megnézi azokat a számokat, amiket egyébként nem én állítottam össze, hanem megtalálhatóak egy csomó honlapon. Nem bánám, ha esetleg szakértői szinten is felkészülnének, és a rövid távú politikai céljaikat a betegek javára fordítanák. Köszönöm szépen a figyelmüket, és kérem, hogy támogassák a törvényt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Azt az információt kaptam, hogy államtitkár úr most ötperces szünetet kér *(Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv: Kettő perc elég lesz...)*, kettőperces technikai szünetet kér, úgyhogy kétperces technikai szünetet rendelék el. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy lehetőleg ki se menjenek, hogy folytatni tudjuk a következő napirendi ponttal a vitát. *(Rövid szünet.)*

(12.20)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik az **egyes kulturális és sporttárgyú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18314. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Megadom a szót Szabó Tünde államtitkár asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi

pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Az egyes kulturális és sportcélú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összesen tíz törvény módosítására tesz javaslatot, amelyek közül a legterjedelmesebb módosítás a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvényt érinti. Jelentősebb mértékben módosul a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény is. A fentiekén túlmenően ugyanakkor a további módosítások kiterjedelműek, az adott törvény egy vagy két szakaszát érintik. Ezek többsége jogszabályi változásokból fakadó jogalkotási kötelezettség végrehajtására vagy kisebb jogalkalmazási problémák javítására irányul.

Engedjék meg, hogy az egyes törvényjavaslatok módosítása kapcsán azok lényeges tartalmi elemeit részletesebben is ismertessem.

A törvényjavaslat Magyar Művészeti Akadémiáról szóló törvény módosítására irányuló elemei elsősorban az MMA köztestületi működésében, szervezeti életében az eltelt öt évben felmerülő gyakorlati tapasztalatokra és igényekre reagálva tesz javaslatot akadémiai kezdeményezésre az MMA-törvény módosítására.

A törvényjavaslat talán legfontosabb eleme, hogy a kiemelkedő művészeti teljesítmények és a művészi életút iránti állami tisztelet kifejezéseként a Magyar Művészeti Akadémia élethosszig tartó rendszeres havi díjazást, művészjáradékot nyújt az érdekesült, 65. életévüket betöltött művészek számára. A művészjáradék havi mértéke az öregségi teljes nyugdíj jogszabályban meghatározott legkisebb összegének 425 százaléka, amely jelenleg 121 ezer forint havi összeg. A művészjáradék adómentes, erről az Országgyűlés által elfogadott, az egyes állam által nyújtott támogatások és ösztöndíjak adómentességéről szóló 2017. évi CXXXII. törvény rendelkezik. A törvényjavaslat kapcsán kiegészülnek a tagválasztásra vonatkozó törvényi eljárási szabályok is. A módosítás révén a tagi elnevezések átláthatóbbá és egyértelműbbé válnak, és a rendes és a levelező tagokat akadémikusként említi a törvényjavaslat. A javaslat új szabályokat hoz a levelező taggá választás feltételeit illetően, amely mellett a nem akadémikus tagságot kívánja erősíteni. A pártoló tagok köre lezárul, megszűnik az új pártoló tagi jogviszony létesítésének lehetősége, de a már megválasztott pártoló tagok tagsági jogviszonya továbbra is fennmarad.

A törvényjavaslat rendelkezik a főtítkár mandátumának az elnök mandátumához való igazításáról, valamint módosulnak a főtítkár választásának a feltételei is. A közgyűlési képviselők mandátuma a hatályos törvényben meghatározott négy évről kettőre csökken, és a közgyűlési képviselő csak egy alkalommal választható újra.

A törvényjavaslat a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásokról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosítása során a

közgyűteményi területet illetően a levéltárakat kivéveszi a minősítési eljárás hatálya alól, valamint pontosítja a nyilvános könyvtárak alapkövetelményeit és alapfeladatait. A nyilvános könyvtár vezetőjével szemben támasztott végzettségi előírásokat a kapcsolódó jogszabályok módosítása során a hatályos szabálynál pontosabban határozza meg, egyes könyvtár-típusok esetén kifejezetten előírva az egyetemi végzettséget. Erre figyelemmel a hatályos törvényi szabályozásban szereplő felsőfokú szakirányú végzettség helyett a tervezet a külön jogszabályban meghatározott végzettséget írja elő.

A közösségi művelődés szabályainak fókuszába a közművelődési alapszolgáltatások kerültek, törvényi garanciákat teremtve a minőségbiztosításnak. Ezzel összefüggésben szükségessé vált törvényi szinten is meghatározni a települési önkormányzatoknak a közművelődési alapszolgáltatások biztosítása kapcsán fennálló feladatait is. A hatályos törvényi szabályozás alapján a közművelődési alapszolgáltatások biztosítása a települési önkormányzatok kötelező feladata. A javasolt szabályozás az önkormányzati kötelezettségek mértékén kíván enyhíteni, és ezen túlmenően a közművelődési alapszolgáltatások biztosításához szükséges a megfelelő szakmai képzettség, ami a közösség-szervezés alapszak újraindítását is indokolja. Továbbá a megyei hatáskörrel is rendelkező kulturális központok a mesterfokú végzettséggel rendelkező foglalkoztatottak arányát is meghatározza. A szakmai szempontok azt is indokolják, hogy ezen szervezetek vezetői is mesterfokozattal rendelkezzenek. Ezen előírások 2023. január 1-jétől kötelezően alkalmazandók, így kellő felkészülési időt adnak ezen feltételeknek a teljesítésére.

A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosítását egyrészt egy jogtechnikai pontosítás, másrészt pedig az Alaptörvénnyel való összhang megteremtése indokolja. Törvényben való rögzítést igényel, hogy a Magyarok Világszövetsége által 1945 és 1989 között keletkezett iratok az állam tulajdonát képezik, és azokat az illetékes közlevéltárban kell ezután elhelyezni.

A Kossuth-díjról és a Széchenyi-díjról szóló 1990. évi XII. törvény módosításával lehetővé válik, hogy a Kossuth-díj birtokosai egyéb díjban, illetve kedvezményben részesülhetnek.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítása az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvénynek való megfelelést szolgálja, amely a rendőrség által a sportrendezvények biztonsága érdekében hozott egyes határozatok ellen a fellebbezés lehetőségéről rendelkezik.

Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény módosítása értelmében az eljáró hatóság egy alkalommal hívhatja fel a kérelmezőt hiánypótlásra, ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik. Erre, valamint a méltányossági eljárásra figyelemmel indokolt hiánypótlásra legfeljebb két alka-

lommal lehetőséget biztosítunk. Az ingatlan méltányossági eljárás kizárólag a fenti törvény és az Ákr. szabályai szerint végrehajtási rendelet nélkül lefolytatható.

Mindemellett az 1996. évi CXXVI. törvény módosítása megszünteti a Magyar Művészeti Akadémia közhasznú státuszát. A Semmelweis Orvostudományi és Történeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár 2017. február 1-jével beolvad a Magyar Nemzeti Múzeumba. Ennek alapján mint állami szaklevéltár megszűnt az átalakult múzeumi adattára. Az 1997. évi XLVII. törvény levéltári jellegű módosítása szerint a jövőben a tudományos jelentőségű egészségügyi dokumentáció gyűjtése a területileg illetékes közlevéltárak feladata lesz.

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény hatályos szövege szerint azt a szervezetet lehet nemzeti előadó-művészeti szervezetnek minősíteni, amelynek a munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészeinek legalább 70 százaléka szakirányú felsőfokú végzettséggel vagy a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény 63. § (2) bekezdésében meghatározott elismeréssel rendelkezik.

(12.30)

Kiemelt minősítés esetén pedig 60 százalékban határozza meg a törvény ugyanezt a korlátot. A hatályos jogszabály értelmében azonban 2018. január 1-jétől valamennyi ilyen szervezetnek teljesítenie kell a törvényi rendelkezéseket. A szakmai szervezetek jelezték, hogy a foglalkoztatott művészek felsőfokú végzettségével kapcsolatos feltételt több szervezet képzés hiányában nem tudja teljesíteni. Ezért az előadó-művészeti törvény módosításával mentesülnek a feltétel teljesítése alól, ezáltal megtörténhet a minősítésük.

Végezetül a 2009. évi XXXII. törvény módosítása az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottsága létrehozására irányuló felhatalmazó rendelkezéseket is tartalmaz.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakra figyelemmel kérem a tisztelt képviselőket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Törő Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, házelnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes

kulturális és sporttárgyú törvények, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tíz törvény módosítására tesz javaslatot. A módosítások többsége jogszabályi változásokból fakadó jogalkotási kötelezettség végrehajtására vonatkozik. Ilyen például az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 2018. január 1-jei hatálybalépése miatti módosítás szükségessége, az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló törvény, valamint a sportról szóló törvény esetében.

A törvényjavaslat legnagyobb terjedelmű módosítása a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló törvényt érinti. A törvényjavaslat talán legfontosabb eleme, hogy a kiemelkedő művészeti teljesítmények és művészi életút iránti állami tisztelet kifejezéséül a Művészeti Akadémia élethosszig tartó, rendszeres díjazást, művészi járadékot nyújt az érdekesült, 65. életévüket betöltött, díjazott művészek számára. Művészi járadékban kérelmekre azok részesülhetnek, akik a törvényben meghatározott díjak valamelyikében részesültek.

A többszörös díjazás elkerülése érdekében nem kaphatnak járadékot az akadémikusok, valamint a nemzet színésze, a nemzet művésze, a Magyar Állami Operaház mesterművésze és a magyar mozgókép mestere cím birtokosai, hiszen ők már részesülnek a központi költségvetés terhére más, jelentős összegű juttatásban, és e juttatást az adott díjra, elismerésre, címre tekintettel kapják. A művészi járadék havi mértéke az öregségi teljes nyugdíj jogszabályban meghatározott legkisebb összegének 425 százaléka, jelenleg 121 125 forint havonta.

A művészi járadék a tervezet értelmében élethosszig tartó juttatás. A járadék adómentes, erről az Országgyűlés a közelmúltban döntött az egyes állam által nyújtott támogatások és ösztöndíjak adómentességéről szóló törvény elfogadásakor. A törvényjavaslat 2018. január 1-jei hatálybalépéssel kívánja bevezetni a művészi járadék jogintézményét azzal, hogy az ellátás megállapítására és folyósítására legkorábban 2018. március 1-jén kerülhet sor. Ugyanakkor a művészi járadék megállapítása iránti kérelmek már 2018. január 1-jétől benyújthatók lesznek. A 2018. évi központi költségvetési törvény alapján a bevezetendő művészi járadék 2018. évi folyósításához 780 millió forint rendelkezésre áll. Ebből több mint 600 művész járadéka folyósítható.

A Művészeti Akadémia köztestületi működését, szervezeti életét teszik hatékonyabbá a javaslatban szereplő módosítások. Ennek keretében kiegészülnek a tagválasztásra vonatkozó törvényi eljárási szabályok. A módosítás révén a tagi elnevezések átláthatóbbá, egyértelműbbé válnak, a rendes és levelező tagokat akadémikusként említi a törvényjavaslat. A javaslat új szabályokat hoz a levelező taggá választás feltételeit illetően.

A pártoló tagságnak a köztestület megalakulása idején volt jelentősége, ezért a pártoló tagok köre lezárul. Megszűnik az új pártoló tagi jogviszony léte-

sítésének lehetősége. A már megválasztott pártoló tagok tagsági jogviszonya továbbra is fennmarad.

A törvényjavaslat fontos elemét képezi a Művészeti Akadémia tisztségviselőivel szemben támasztott új követelmények és a felügyelőtestületre vonatkozó egyes rendelkezések módosítása, amelynek részleteiről államtitkár asszony részletesen tájékoztatta a Házat. A törvényjavaslat rendelkezik a főtitkár mandátumának az elnök mandátumához való igazításáról, továbbá módosulnak a főtitkár választásának feltételei is.

A közgyűlési képviselők mandátuma a hatályos törvényben meghatározott négy évről két évre csökken, és a közgyűlési képviselő csak egy alkalommal választható újra. Ha a közgyűlési képviselő mandátuma a megbízásától számított két éven belül bármely okból megszűnik, új közgyűlési képviselő a megelőző képviselő megbízása lejártának időpontjáig választható.

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvény módosítása is összefügg a Művészeti Akadémiával. Mivel a Művészeti Akadémia mint köztestület működése központi költségvetési forrásokra és nem támogatói adományokra épül, a törvény módosítás megszünteti a Művészeti Akadémia közhasznú státuszát. Ez semmilyen hátrányt nem okoz a köztestület számára, ugyanakkor annak eredményeképpen adminisztrációs terhektől mentesül.

Tisztelt Ház! Jelentősebb mértékben módosul továbbá a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény is. A közgyűjteményi terület esetében a módosítás a levéltárakat kiveszi a muzeális intézmények köréből, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvényben szabályozott minősítési eljárás hatálya alól, valamint pontosítja a nyilvános könyvtárak alapkövetelményeit és alapfeladatait.

A nyilvános könyvtár vezetőjével szemben támasztott végzettségi előírásokat a kapcsolódó jogszabályok módosítása során a hatályos szabálynál differenciáltabban határozza meg, egyes könyvtártípusok esetén kifejezetten előírva az egyetemi végzettséget. A módosítás a megyei hatókörű városi könyvtárak módszertani szerepkörét kiegészítve rögzíti, hogy a nyilvános könyvtári munkaterveket és beszámolókat a megyei hatókörű városi könyvtár elektronikus formában megőrzi és hozzáférhetővé teszi.

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvényekben szükséges meghatározni a települési önkormányzatoknak a közművelődési alapszolgáltatások biztosítása kapcsán fennálló feladatait. A hatályos törvényi szabályozás alapján a közművelődési alapszolgáltatások biztosítása a települési önkormányzatok kötelező feladata. Az alapszolgáltatások teljes körét érintő kötelezettséghez képest a javasolt szabályozás az ellátandó feladatok differenciált megállapításával az önkormányzati kötelezettségek mértékén enyhít. Ennek oka, hogy a Magyarország helyi ön-

kormányzatairól szóló törvény értelmében az egyes települési önkormányzatoknak egymástól eltérő feladat- és hatáskörei lehetnek. Erre tekintettel a törvény módosítás a lakosság számhoz és a települési önkormányzat típusához igazítva differenciáltan határozza meg, hogy a közművelődési alapszolgáltatások közül kinek mit kell biztosítani.

A köziratokról és a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló törvény módosítását egyrészt a levéltári területen működő testület vonatkozásában egy jogtechnikai pontosítás, másrészt pedig az Alaptörvénnyel való összhang megteremtése indokolja. Az Alaptörvény ugyanis kimondja: „Hazánk 1944. március tizenkilencedikén elvesztett állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május másodikától, az első szabadon választott népképviselőt megalakulásától számítjuk.”

A Magyarok Világszövetsége a második világháborút követően, 1989 végéig a kommunista állampárt közvetlen befolyása alatt álló társadalmi szervezetként működött, ennek okán jogállását és szerepét megvizsgálva nem volt tekinthető önálló és független szervezetnek.

(12.40)

A Magyarok Világszövetsége feladatait a pártvezetés döntései határozták meg, az alapvető feladatokat a párt legfelsőbb grémiumai jelölték ki, működéséről több MSZMP-pártbizottsági határozat született, tevékenységét az állami költségvetés finanszírozta, és nem utolsósorban a Magyar Népköztársaság Külügyminisztériuma is felügyeletet gyakorolt felette.

Míndezek alapján megállapítható és törvényben való rögzítést igényel, hogy a Magyarok Világszövetsége által 1945 és 1989 között keletkezett iratok az állam tulajdonát képezik, és azokat a közfeladatot ellátó szervek irattári anyagához tartozó iratokkal azonos módon az illetékes közlevéltárban kell elhelyezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kossuth-díjról és a Széchenyi-díjról szóló törvény előírja, hogy a Kossuth-díj és a Széchenyi-díj díjazottjai az adományozás jogcímén a törvényben meghatározott címhasználaton és jutalomösszeget túl más kedvezményekben nem részesíthetők, ugyanakkor számos kedvezmény, díj adományozása, nyújtása jogszabályi feltételül, alapjául szolgál a Kossuth-díjban való részesítés. Többek között a nemzet művésze díj adományozásának is feltétele a Kossuth-díj birtoklása, így a Kossuth-díj birtokosai, ha nem is a díjadományozás jogcímén, de azzal közvetlen összefüggésben, jogszabály alapján egyéb díjban, illetve kedvezményben részesülhetnek. A személyes megbecsülés ezen kifejezésének nem kívánatos törvényi korlátot szabni, ezért volt szükség a jogszabály módosítására.

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosítását az tette szükségessé, hogy a Sem-

melweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár 2017. február 1-jével beolvadt a Magyar Nemzeti Múzeumba. Ennek következtében az Orvostörténeti Múzeum levéltári részlege mint állami szaklevéltár megszűnt, és átalakult múzeumi adattárrá. A levéltári törvény értelmében a megszűnő szaklevéltár iratanyagának elhelyezéséről a kultúráért felelős miniszter gondoskodik. Tekintettel arra, hogy a levéltári törvény értelmében a köziratokkal kapcsolatos levéltári feladatokat a közlevéltár látja el, így az Orvostörténeti Múzeum a továbbiakban mint múzeumi adattár köziratot nem őrizhet és nem kezelhet. Az elhelyezendő iratanyag kapcsán hangsúlyozni kell, hogy intézkedni csupán az Orvostörténeti Múzeum által őrzött, közfeladatot ellátó szervek által keletkeztetett levéltári iratanyag elhelyezéséről szükséges, a nem közfeladat ellátásával összefüggő iratanyag továbbra is képezheti az Orvostörténeti Múzeum adattári iratanyagát.

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló törvény módosításának szükségességét az adja, hogy az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló törvény hatályos szövege szerint azt az előadó-művészeti szervezetet lehet nemzeti előadó-művészeti szervezetnek minősíteni, amelynek a munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészei legalább 70 százaléka szakirányú felsőfokú végzettséggel vagy a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényben meghatározott elismeréssel rendelkezik. Kiemelt minősítés esetében 60 százalékban határozza meg a törvény ugyanezt a korlátot.

A fenti rendelkezésnek való megfelelés alól az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló törvény 2018. január 1-jéig felmentést ad az olyan színház-, balett- és táncgyűttes nemzeti előadó-művészeti szervezet- té vagy kiemelt előadó-művészeti szervezetté minősítése esetén, amely a foglalkoztatott művészek tekintetében nem tudja teljesíteni a fenti korlátot. A hatályos jogszabály értelmében azonban 2018. január 1-jétől valamennyi ilyen szervezetnek teljesítenie kell a törvényi rendelkezéseket. A szakmai szervezetek jelezték, hogy a foglalkoztatott művészek felsőfokú végzettségével kapcsolatos feltételt több szervezet képzés hiányában nem tudja teljesíteni, ezért az előadó-művészeti törvény módosításával mentesülnek a feltétel teljesítése alól, megtörténhet a minősítésük.

Tisztelt Ház! Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmel tájékoztatom önöket a törvény megalkotásának okairól és elérendő céljairól. Úgy gondolom, nemes célt szolgálunk, és a választóink akaratát is kifejezi az, hogy a kiemelkedő teljesítményt nyújtó művészeinket még jobban elismerjük, és az államigazgatás működését gyorsabbá, hatékonyabbá tesszük. Ezért kérem önöket, támogassák a kormány által előterjesztett törvényjavaslat törvényerőre emelkedését. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid leszek, két észrevételt tennék. Szerintem az MMA-t megszüntetni kellene, és akkor nem kellene semmilyen módosításokat benyújtani a Házba, és akkor ez sokkal olcsóbb is lenne, meg egyszerűbb lenne.

A másik pedig az, hogy a művészcsoportokkal kapcsolatban mi ezt támogathatónak tartjuk, csak azért még sok ilyen szakma van az országban, ahol alacsony volt a fizetés vagy a hivatalos fizetés, ezért nagyon kevés nyugdíjalap képződött, tehát mondjuk, a pincérekkel is kéne valamit kezdeni akkor, mert öneik is olyan a szakmájuk, hogy nem nagyon tudtak hivatalosan sok pénzt keresni, mert a borralalóbból kellett éppen megélniük. Magyarul: helyes első lépés, de várjuk a kormányzat további lépéseit a különböző szakmák tekintetében. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy az MSZP-nek ennyi mondandója van egy nagyon fontos törvényjavaslatról, főleg kulturális témában, a magyar kultúrának az egyik legmeghatározóbb testületéről szóló törvénymódosítás vonatkozásában.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztett javaslat, mint ahogyan azt hallottuk, tíz törvény módosítására tesz javaslatot. A legnagyobb terjedelmű módosítás a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvényt érinti, és az MMA köztestületi működését, szervezeti életét teszi hatékonyabbá. Jelentősebb mértékben módosul továbbá a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény is. A fentiekben túlmenően ugyanakkor a további módosítások kisebb terjedelműek, az adott törvénynek egy-két szakaszát érintik.

Én három törvény módosításáról szeretnék kiemelten említést tenni a felszólalásomban; először a Magyar Művészeti Akadémia működését célzó módosításokról. Az elmúlt időszak jogszabályi, szervezeti változásai, továbbá a köztestület elmúlt öt évének gyakorlati tapasztalatai, egyes stratégiai jellegű tervek megvalósítása több ponton is felvetették az MMA-törvény módosításának lehetőségét és szükségességét. A törvényjavaslat leglényegesebb elemei a következőkben foglalhatóak össze.

A törvényjavaslat talán legfontosabb eleme, hogy annak értelmében a kiemelkedő művészeti teljesítmények és művészi életút iránti állami tisztelet kifejezésekként az MMA élethosszig tartó rendszeres, havi díjazást, művészjáradékot nyújt az érdemesült, 65. életévüket betöltött díjazott művészek számára.

Kiegészülnek a tagválasztásra vonatkozó törvényi eljárási szabályok. Érdemi változtatást a javaslat ugyan nem jelent, a tagválasztási eljárás részletszabályokkal bővül a köztestület alapszabálya alapján, a hatályos törvénnyel és a gyakorlattal összhangban. A módosítás indoka, hogy szükséges az MMA-törvény kiegészítése a rendestag- és levelezőtag-választás egyes eljárási fázisai összekapcsolása útján. A törvény emellett kiegészül azzal a hatályos törvényhez képest pontosított tartalmú rendelkezéssel, miszerint a levelező, illetve rendes taggá választás akadémikus kezdeményezésre indul, és egy akadémikus csak egy rendes vagy levelező tag megválasztását ajánlhatja. A módosítás révén a tagi elnevezések átláthatóbbá és egyértelműbbé válnak, a rendes és a levelező tagokat akadémikusként említi a törvényjavaslat.

A javaslat új szabályokat hoz a levelező taggá választás feltételeit illetően is. A módosítás célja a nem akadémikus taggá és az akadémikussá választás feltételeinek közelítése, a nem akadémikus tagság pozíciójának erősítése az akadémikussá válás lehetőségét tekintetében.

(12.50)

A pártoló tagságnak a köztestület megalakulása idején volt jelentősége, ezért a pártoló tagok köre lezárul, megszűnik az új pártoló tagi jogviszony létesítésének lehetősége.

A törvényjavaslat fontos elemét képezik az MMA tisztségviselőivel szemben támasztott új követelmények és a felügyelőtestületre vonatkozó egyes rendelkezések módosítása. A tervezet értelmében a köztestület tisztségviselőit, az elnökség tagjait és a tagozatok vezetőit, továbbá a felügyelő testület közgyűlés által választott három tagját a törvénymódosítás hatálybalépését követően a legalább két éve megválasztott akadémikusokból választja a közgyűlés vagy a tagozat. A tervezet előírja továbbá, hogy valamilyen felügyelőtestületi tag legfeljebb egy alkalommal választható, illetve delegálható újra.

A törvényjavaslat rendelkezik a főtítkárra vonatkozóan az elnök mandátumához való igazításáról; az egyidejű elnöki és főtítkári ciklus a köztestület megalakulásának 15. évétől valósul majd meg.

Módosulnak a főtítkárra vonatkozó feltételei is: 2021-től a főtítkárra csak a legalább két éve megválasztott akadémikusok köréből kerülhet ki.

2026. november 5-ével kezdődően a főtítkárra öt év helyett három évre választott, mandátuma az elnök mandátumához kötődik, amint említettem, és az elnök mandátumának idejére szól, és abban az esetben,

ha a főtítkárra mandátuma az elnökénél hamarabb szűnne meg, az új főtítkárra csak az elnök mandátumából még hátralévő időre választható meg.

A közgyűlési képviselők mandátuma a hatályos törvényben meghatározott négy évről két évre csökken, és a közgyűlési képviselő csak egy alkalommal választható újra. Ha a közgyűlési képviselő mandátuma a megbízástól számított két éven belül bármely okból megszűnik, új közgyűlési képviselő a megelőző képviselő megbízatása lejártának időpontjáig választható.

A tagozatvezetők mandátumát négy évben megállapító alapszabályi rendelkezés törvényi szintre kerül, átmeneti rendelkezés beépítésével a mandátumok hosszú távú összerendeződését célozva meg. Ha a mandátum a megbízástól számított négy éven belül bármely okból megszűnik, új tagozatvezető a megelőző tagozatvezető megbízatása lejártának időpontjáig választható.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról néhány gondolatot még hadd mondjak. Először a közgyűlési tárgyi módosításokról. A közgyűlési tárgyi terület esetében a módosítás a levéltárakat kiveszi a kulturális törvény 95/B. §-ának (11) bekezdése a) pontjában szabályozott minősítési eljárás hatálya alól, valamint pontosítja a nyilvános könyvtárak alapkövetelményeit és alapfeladatait, ennek keretében az 5 ezer fő feletti települések esetén rögzíti a települési könyvtár esetén minimálisan szükséges nyitvatartási időt. A minőségelvű működés jegyében előírja a nyilvános könyvtárak számára az éves szakmai munkaterv és beszámoló elkészítését.

A nyilvános könyvtár vezetőjével szemben támasztott végzettségi előírásokat a kapcsolódó jogszabályok módosítása során a hatályos szabálynál differenciáltabban határozza meg, egyes könyvtártípusok esetén például kifejezetten előírva az egyetemi végzettséget.

A módosítás rögzíti, hogy a nyilvános könyvtári munkaterveket és beszámolókat a megyei hatáskörű városi könyvtár elektronikus formában megőrzi és hozzáférhetővé teszi azt.

A közművelődési tárgyi módosításokról. A muzeális intézményekről, nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2017. évi LXVII. törvény módosításával a közösségi művelődés szabályozásának fókuszában a szakpolitika célkitűzései, a közművelődési alapszolgáltatások kerültek, törvényi garanciákat teremtve a közművelődési alapszolgáltatások minőségi biztosításának és differenciált megszervezésének a helyi szükségletekhez és igényekhez jobban illeszkedő módon működő közösségi művelődési intézmények révén.

Ezzel összefüggésben szükségessé vált törvényi szinten kulturális törvényben meghatározni a települési önkormányzatoknak a közművelődési alapszol-

gáltatások biztosítása kapcsán fennálló feladatait. A hatályos törvényi szabályozás alapján a közművelődési alapszolgáltatások biztosítása a települési önkormányzatok kötelező feladata. Az alapszolgáltatások teljes körét érintő kötelezettséghez képest a javasolt szabályozás az ellátandó feladatok differenciált megállapításával az önkormányzati kötelezettségek mértékén enyhít. Ennek oka, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény értelmében az egyes települési önkormányzatoknak egymástól eltérő feladat- és hatáskörei lehetnek. A kötelező feladat- és hatáskör megállapításánál differenciálni kell, figyelembe véve a feladat- és hatáskör jellegét, a helyi önkormányzatok eltérő adottságait, különösen a gazdasági teljesítőképességet, a lakosság számát és a közigazgatási terület nagyságát. Erre tekintettel a törvénymódosítás a lakosság számhoz és a települési önkormányzat típusához igazítva differenciáltan határozza meg, hogy a közművelődési alapszolgáltatások közül kinek mit kell biztosítania. A további részletszabályokat a közigazgatási egyeztetés alatt álló, a közművelődési alapszolgáltatások, valamint a közművelődési intézmények és a közösségi színterek követelményeiről szóló EMMI miniszteri rendelet tervezete tartalmazza.

A közművelődési alapszolgáltatások biztosításához szükséges a megfelelő szakmai képzettség. A közösség-szervezés alapszak újraindulása is indokolja az országos és területi hatókörű szakmai szervezetben, továbbá a megyei hatókörrel is rendelkező kulturális központ típusú közművelődési intézményekben a mesterfokozatú végzettséggel rendelkező közművelődési szakmai munkakörben foglalkoztatottak arányának a meghatározását. Szakmai szempontból indokolt az is, hogy ezen szervezetek vezetői is mesterfokozattal rendelkezzenek. Ezen előírások 2023. január 1-jétől kötelezően alkalmazandók, így kellő felkészülési időt adnak ezek teljesítésére.

Végül még egy módosítást szeretnék kiemelni ebből a törvényjavaslatból, a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosítását. A módosítást egyrészt a levéltári területen működő testület vonatkozásában egy jogtechnikai pontosítás, másrészt pedig az Alaptörvénnyel való összhang megteremtése indokolja. A törvényben való rögzítést igényli, hogy a Magyarok Világszövetsége által 1945 és '89 között keletkezett iratok az állam tulajdonát képezik, és azokat a közfeladatot ellátó szervek irattári anyagához tartozó iratokkal azonos módon, az illetékes közlevéltárban kell elhelyezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP országgyűlési frakciója mindezek alapján támogatja a törvényjavaslatot, és ezt kérjük a többi frakciótól is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a képviselői felszólalások következnek. Kettőperces felszólalásra Mesterházy

Attila képviselő úrnak adok lehetőséget, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm. Csak azért gondoltam, hogy reagálok arra, amit az imént mondott képviselő úr, mert biztosan sokkal nehezebb feladat felolvasni egy hosszú anyagot, mint véleményt mondani egy olyan kezdeményezésről, amivel mi nem értünk egyet. Tudom, hogy ez önöknek nehezen felfogható, de szerintünk a Széchenyi Művészeti Akadémia ugyanolyan kiválóan ellátta volna ezt a feladatot, amit Kosáry Domokos alapított és vezetett. Önök ehelyett létrehozták az MMA-t, ami nem más, mint a saját haveroknak - és nem vonva kétségbe az ő művészeti képességüket, teljesítményüket, félreértés ne essék - egy saját játszótér, ahelyett, hogy a Kosáry Domokos által létrehozott Széchenyi Művészeti Akadémia keretein belül folytatták volna ezt a fantasztikus tevékenységet, amit itt egy termelési értekezlet keretében felolvasott a képviselő úr.

És igen, valóban, mi azt gondoljuk, hogy ez nem helyes dolog, lett volna rá egy másik keret, egy másik lehetőség, amit akkor egy társadalmi és szakmai konszenzus is övezett. Ehelyett most van egy olyan MMA, amelyiket nem övezi ez a szakmai konszenzus.

(13.00)

Számos olyan értékeremtő művészeti teljesítmény van Magyarországon, amelyik nem része az MMA-nak, sőt nem is kíván a része lenni ennek az MMA-nak, sőt számos olyan alternatív művészeti alkotás is van, amit önök semmibe vesznek, miközben a történelemben, ha visszamennénk egy kicsit, akkor nagyon sok olyan művészeti teljesítmény van, amit önök csodálnak, amelyek korábban adott esetben ugyanolyan alternatívnak tűntek, mint amilyenek a mostaniak, amiket önök nem támogatnak. Tehát ezért ilyen sommás a véleményem erről.

Még egyszer mondom, az MMA-t meg kellene szüntetni, mi ezzel nem értünk egyet, úgyhogy ezért nem gondoltam, hogy sokkal több időt kell ezzel töltenünk. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja a törvényjavaslatot. Én ennek a javaslatnak egy bizonyos részével szeretnék majd csak foglalkozni röviden, ez pedig a művészjáradék kérdése.

Többször elmondtuk, és így gondoljuk, hogy a művészeknek, azon kívül, hogy kiemelkedő művészeti tevékenységet folytatnak, jó az, a társadalomra is jó hatással van, ha részt vesznek a közéletben, ha minél nagyobb mértékben részt vesznek a társadalmi

élet alakításában. Ami miatt most ezt felhoztam, az az lenne, hogy az én véleményem szerint és a Jobbik véleménye szerint úgy kellene működnie egyébként a törvényalkotásnak is, hogy az alulról jövő javaslatokat meghallgatjuk, s ezeket a javaslatokat, amennyiben lehet, akkor akár törvényekben is megjelenítjük az emberek felé.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Szűkebb pátriám, a XVII. kerület egyik kiemelkedő művésze B. Laborcz Flóra Ferenczy-díjas ötvösművész. B. Laborcz Flóra 2016-ban fordult az MMA elnökéhez, Fekete Györgyhöz azzal az ötlettel, hogy a hivatásos és kiemelkedő szakmai tevékenységet folytató állami díjas művészeknek valamifajta járadékot kellene adni. Ez az ő ötlete volt 2016-ban, és az MMA-nál ezt komolyan vették, kidolgoztak rá valószínűleg egy kivitelezhető művészi járadékjavaslatot, amit az MMA közgyűlése támogatott és elfogadott, és most ebben a törvénytervezetben itt van előttünk. Úgy gondolom, hogy ez példaértékű lehet, hogy ha valaki kezdeményez, egy művész kezdeményez valamilyen javaslatot, és az a javaslat valóban előremutató, és az ország hasznára válik, akkor az egy idő után itt legyen az Országgyűlés előtt és itt legyen a parlamentben. Ezért én innen is szeretném megköszönni B. Laborcz Flórának ezt a tevékenységét, és azt is egyébként, ahogy Rákosmentén mind a művészeti életben, mind a társadalmi életben fáradhatatlanul végzi azt a munkát, amivel a közöséget előreviszi.

Fel szeretném hívni a figyelmüket arra, hogy B. Laborcz Flórának van még egy olyan ötlete, amit esetleg a későbbiek folyamán át kellene gondolni, ez pedig a szerzői jogi törvényben foglaltak szerinti szerzői jogdíj fizetése a kiállításon szereplő alkotásokért a tulajdonosnak, alkotóknak. Ez egy fennálló probléma, egy ilyen javaslatot meg lehetne vitatni, esetleg a kormánynak és az illetékes szervezeteknek át kellene tekinteni ennek a lehetőségnek a törvényi szabályozását, hogy megfelelő legyen, s akkor ismételen egy alulról jövő kezdeményezéssel talán egy idő után itt lehetne ez a javaslat is a tisztelt Ház előtt.

Tehát még egyszer mondom, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Dúró Dóra tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Legény Zsolt képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót és a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csupán azért kértem szót, mert Szászfalvi képviselő úr hiányolta, hogy az MSZP túlságosan röviden beszélt vezérszónoklatként erről a törvényjavaslatról. Hát akkor, képviselő úr, mondok én

is egy-két kritikát ezzel a törvényjavaslatl kapcsolatosan, mert azt gondolom, valószínűleg nem azt kéri itt rajtunk számon, hogy miért nem támogatjuk minden elemében a kormányt, a törvényjavaslatot, meg azokat, amiket a Fidesz-KDNP-pártszövetség benyújt, mert ha ezt várná tőlünk, akkor sajnálatos módon csalódást kell önnek okoznunk, nem fogjuk támogatni nagyrészt azokat a törvényjavaslatokat, amiket önök hoznak be, hiszen alapjaiban véve nagyon sok esetben nem értünk önökkel egyet.

Az adott törvényjavaslatl kapcsolatban pedig, ahogyan említette egyébként exozéjában az államtitkár asszony, gyakorlatilag ez is egy saláta - ma elég sok salátáról tárgyaltunk már -, több részeleme is van. A részlegekből néhányat említett Mesterházy képviselőtársam a vezérszónoklatában, most én nem szeretném megismételni, amit ő részleteiben mondott, de egy sommás állítás, hogy szerintünk a Magyar Művészeti Akadémiát nem felturbóznai kéne, nem kistafirozni, meg nem feltölteni még inkább forrásokkal, hanem inkább megszüntetni, de ennek a részleteiről beszélt képviselőtársam.

Én inkább szintén a művészi járadékról szeretnék néhány szót mondani. Úgy véljük felfedezni, azt az áthallást látjuk ebben a dologban, hogy a választásokhoz közeledve egy újabb szavazatszerző intézkedést próbálnak önök behozni, ez pedig a művészi járadék, ami az egyes művészeti díjakban részesült, 65. életévüket betöltött személyek részére szólna. Természetesen, még mielőtt megpróbálnák a szavaimat másképp értelmezni, azt rögtön leszögezem, hogy nem akarjuk elvitatni senkinek a művészi érdemeit, a tehetségét, a kiválóságát, az alkotókészségét, de mégiscsak ez a kormány volt az, amelyik 2011-ben egy tollvonással megszüntette az összes korhatár előtti nyugdíjat és nyugdíjcélu ellátást, köztük többek között az egyes művészeti tevékenységeket folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról szóló 5/1992. kormányrendelet alapján megállapított öregségi nyugdíjat is.

Másfelől nem érthető, hogy ha ez az érintettek nyugdíján felül járó kiegészítő ellátás, amit bár járadéknak neveznek, de semmi köze egyébként a nyugdíjrendszerhez, akkor miért kell a nyugdíjminimumhoz kötni a mértékét, ami egyébként, ha már itt vagyunk, azért is roppant cinikus, mert a nyugdíjminimum összege 2008 óta, lassan tíz éve lesz már, hogy változatlan összegű, 28 500 forint. Ez a járadék havi több mint 120 ezer forintot jelente pluszban az érintetteknek, ami nagyjából az átlagnyugdíj mértéke, ehhez képest meg az a több mint egymillió nyugdíjas, akinek az ellátása még az átlagnyugdíjat sem éri el, nem kap semmit. Szóval, ahogyan említettem már, ezt az egészet úgy tudjuk gyakorlatilag lefordítani, hogy szavazatszerző képességet szeretnének önök maximalizálni, és a választások közeledtével vannak olyan csoportok, amelyeket önök megpróbálnak - így fogalmazok roppant egyszerűen - megvenni. Mesterházy képviselőtársam említette például a pincérekét, hogy őket is akkor meg lehetne venni,

de ha esetlegesen Szászfalvi képviselő úr kívánja, egy egész hosszú listát fogok tudni akár írásban, akár szóban előterjeszteni azzal kapcsolatosan, hogy Magyarországon még melyek azok a csoportok, melyek azok a rétegek, amelyek bizony nagyon-nagyon komoly segítséget várnak, és nagyon-nagyon komoly segítségben kellene hogy részesüljenek.

Úgyhogy ha ezt hiányolta, képviselő úr, akkor ezért kértem még röviden szót. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget, hogy szólhattam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a napirendünk keretében élni a felszólalás jogával. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár asszony, öné a szó.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, csak röviden. Ahogyan az expozéban és a képviselő uraktól is hallhattuk, a javaslat több kulturális és sporttárgyú törvény módosítását tartalmazza. A módosítások többsége jogszabályi változásokból fakadó jogalkotási kötelezettség végrehajtására vagy kisebb jogalkotási és -alkalmazási problémák javítására irányult.

Biztos vagyok benne, hogy a tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslat sikerrel teremti meg az egységes és hatályos rendelkezések még átláthatóbb szabályozását, ennek megfelelően kérem a tisztelt Ház képviselőit, hogy támogassák a T/18314. számú törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a szót, köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Sport Napjáról, a Magyar Parasport Napjáról és a Magyar Diáksport Napjáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Dúró Dóra, Jobbik, Földi László, KDNP, Ikotity István, LMP, Nyitrai Zsolt, Fidesz, és Mesterházy Attila, MSZP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/18211. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő asszony!

(13.10)

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kicsit furcsa ez a helyzet, mert való-

ban egy ötpárti előterjesztésről van szó, és ilyenkor az ember nem tudja feltétlenül a javaslattal kapcsolatos személyes véleményét vagy akár a pártpolitikai véleményét ismertetni, ezért én azt a megoldást igyekszem választani az előterjesztői expozéban, hogy minél inkább pártfüggetlenként szeretném bemutatni a javaslatot, illetve az ezzel kapcsolatos értékrendi dolgokat, illetve személyes meggyőződésemről, személyes élményeimről szeretnék beszélni, ami a javaslat előterjesztésében szereplő tárgykört illeti.

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy mindannyiunk nevében köszöntsem Urr Anitát, a Magyar Paralimpiai Bizottság főtitkárát, aki személyes jelenlétével is megtisztelte a plenáris ülést. *(Taps.)*

Valóban egy ötpárti előterjesztésről van szó, amely négypártinak indult, de maga a kezdeményezés nem pártpolitikai jellegű, és nem is a pártoktól indult, hanem Szabó László, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke a Kulturális bizottságban májusban esedékes meghallgatásán, illetve a bizottság meghallgatásán kezdeményezte azt, hogy a törvényhozók hozzák létre a magyar parasport napját. Emellett másik két kezdeményezést is tett egyébként a bizottság tagjai, illetve a plenáris ülés felé, nem feledkeztünk meg arról sem természetesen, de örülök annak, hogy egy bő fél év elteltével arra sor kerülhetett, hogy az egyik kezdeményezés ilyen módon idekerülhetett az Országgyűlés elé.

A javaslatban nemcsak a parasport napja szerepel, hanem a sport napja is, ami nagyon sok emberben, akik a sportszakmában dolgoznak, illetve, akik nyomon követik a sporttal kapcsolatos eseményeket, némi magyarázkodásra kell hogy okot adjon, hiszen a sport napja már létezik, egész pontosan létezett jogilag, valóban ezt létrehozta a korábbi jogalkotó, azonban egy kettős derogáció során ez kikerült a magyar jogrendszerből. Tehát jelen pillanatban úgy létezik a sport napja, hogy jogi alapja nincsen. Ezt egyébként a parasport napjával kapcsolatos kodifikációs munka során vettük észre, hiszen azt szeretnénk volna mintaként használni a parasport napjának bevezetésekor is, és akkor szembesültünk ezzel, hogy a sport napja nem található meg a jogrendszerben, ezért van szükség arra, hogy akkor már egy határozati javaslatban ezt pótoljuk.

Nemcsak ez a két nap került bele végül az előterjesztésbe, hanem a diáksport napja is. Nyilván szeretnénk volna azt az előterjesztőkkel közösen, ha minél szélesebb körben tudjuk a sportolókat, a sport iránt fogékony embereket megszólítani és a javaslat hatókörébe vonzani, és ezért merült fel az egyeztetések során, hogy a diáksport napjával is egészüljön ki a javaslat. Erről a későbbiekben részletesebben is szeretnék beszélni, hiszen a magyar diáksport napja már egy gyakorlatban létező kezdeményezés, a Magyar Diáksport Szövetség sikere, ez az előterjesztés ebben az esetben csak az Országgyűlés általi elismerését jelenti annak a munkának, amit a Diáksport Szövetség már elvégzett.

Amikor Szabó László a bizottság ülésén megtette ezt a kezdeményezést, és kérte a törvényhozókat arra, hogy akkor a parasport napjával is ismerjük el a parasportolók küzdelmeit, munkáját - és nyilván ennél sokkal többet, hiszen a parasport sokkal többet jelent annál, mint amit szűk értelemben csak sportszakmai tevékenységnek tekintünk -, akkor a bizottság elnökeként különösen megszólítva éreztem magam, hogy ebben a kezdeményezésben segítsen a bizottság munkáját, és hogy minden pártpolitikától mentes legyen ez az előterjesztés, ezért kezdeményeztem az ötpárti egyeztetést.

Nemcsak a bizottsági elnöki tisztségemből adódóan álltam e mellé a kezdeményezés mellé, hanem személyes meggyőződésem is vezetett természetesen. Ez az a kegyelmi pillanat, amikor a politikusok személyes meggyőződése is a hivatali munkájukkal, illetve kötelezettségükkel egybeesik, és egy kicsit szeretnék erről részletesebben beszélni a parasport kapcsán, hogy milyen élményeket tudtam átélni ezzel kapcsolatban egyrészt elnök úrnak köszönhetően is, hiszen rendszeresen meghívott és meghív a Paralimpiai Bizottság különböző rendezvényeire, másrészt pedig az ezeken a különböző sportrendezvényeken tapasztalt személyes élményeim miatt is.

Ahogy említettem az előbbieken is, a parasportnak önmagán túlmutató jelentősége is van, hiszen minden olyan kezdeményezés, amely fogyatékossgal élő embereket is érint, az minden esetben társadalmi kérdés is. Azért választottuk ezt a napot, jelesül február 22-ét a Paralimpiai Bizottság javaslatára a parasport napjává, mert ennek az eseménynek a kapcsán elmondható az, hogy Halassy Olivér személye és a sportegyesület megalakulásának a körülményei is egyaránt alkalmasak arra, hogy a teljes hazai fogyatékosport-társadalom magáénak érezhesse ezt a napot. Ez egy nagyon fontos szempont volt, amikor ezt a javaslatot előkészítettük, hogy ne csak szűk értelemben a parasportolóknak, hanem minden egyes fogyatékossgal élő embernek igyekezzünk a teljesítményét elismerni.

Sok egyéni próbálkozást követően Fejes András, az első magyar paralimpiai érmes és Tauber Zoltán, az első magyar paralimpiai aranyérmes sportoló közreműködésével a Mozgásjavító Általános Iskola és Diákotthon tanárai és diákjai 1970. február 22-én tartott közgyűlésen megalakították a lábszáramputált kétszeres olimpiai bajnokról elnevezett sportklubot, a Mozgásgátoltak Halassy Olivér Sport Clubját, és ez az az esemény, amelyet a parasport napjává javasol mindegyik frakcióval rendelkező párt egy-egy képviselője azért, hogy az elismerésünket kifejezzük.

Úgy gondolom, hogy minden egyes ilyen kezdeményezés, ahogyan mondjuk, kiégett politikusok érzelme nélkül szoktak erről beszélni, azt szokták mondani, hogy a társadalmi kohézió erősítéséhez hozzá tud járulni, azonban egy picit szeretném közelebb hozni önmagához azokat a személyes élményeket, amelyek engem is a parasporthoz és a parasportolókhoz közelebb hoztak az elmúlt években.

Képviselői munkám során végig, és bizottsági elnökként pedig különösen úgy éreztem, hogy azok a területek, amelyekért az a bizottság felel, amelynek a vezetését én igyekszem ellátni ebben a ciklusban, mindegyike olyan, hogy nem elégséges az, ha magát a törvényhozási vagy törvényhozói munkát nyomom követem, hanem igyekszem minél több intézménylátogatást kezdeményezni, és amint a harmadik gyermekem elég nagy lett ahhoz, hogy el tudjak indulni szerte Magyarország intézményeibe, akkor meg is kezdtem ezeket az intézménylátogatásokat, és három hónapos gyermekemmel együtt például végiglátogattam a nagyobb egyetemek rektorait, a keresztény egyházak vezetőivel is tárgyaltam a kulturális és oktatási intézmények fenntartásáról, illetve azok helyzetéről, és általános iskolákba, középiskolákba is látogattam szerte Budapesten, illetve kiemelt és nemzeti minősítésű kulturális intézményeket is felfedeztem, és a Paralimpiai Bizottság rendezvényein is részt vettem, amennyire ezt meg tudtam tenni.

Általában az intézménylátogatások során olyan nagy meglepetés nem ért a személyes élményeim kapcsán, hiszen mindenhol nagyon pozitívan fogadtak, és nagyon sok helyen találkoztam a szakmai alázattal, az emberi odafordulással, a rátermettséggel és a mindennapok hőseivel, ha lehet így nevezni azokat az intézményvezetőket, illetve pedagógusokat vagy kulturális dolgozókat, akik ezeken az intézménylátogatásokon fogadtak. De általában az történt velem, olyan érzelmeket váltott ki belőlem egy-egy intézménylátogatás, amire előzetesen számítottam is, tudtam azt, hogy a pedagógusok milyen emberfeletti munkát végeznek nagyon sokszor, mennyire fontos emberi tulajdonságoknak vannak birtokában azok, akik hétköznaponként a gyerekeinkkel együtt töltik az idejüket, és arra számítottam, hogy a Paralimpiai Bizottság rendezvényein a fogyatékossgal élő emberekkel való találkozások során elsősorban az együttérzés és a szolidaritás érzése lesz az, amit érezni fogok ezeken a rendezvényeken.

Nem mintha nem éreztem volna ezeket, és nem mintha úgy gondolnám magamról, hogy nem tudok kellő odafordulással viseltetni irántuk, de ha az első érzéseimet és élményeimet őszintén szeretném megosztani önökkel, akkor sokkal inkább éreztem magam úgy ezeken a rendezvényeken, hogy sikeres emberek között vagyok, akik le tudják győzni saját magukat is, és képesek arra, hogy példát mutassanak másoknak.

Ez az érzés egy picit meglepő volt számomra, hogy nem a fogyatékossgág léte volt az, amit elsődlegesen éreztem, hanem egy teljesen más jellegű érzés kerített hatalmába, és ezért is igyekeztem és igyekeztem a parasportolók és a Paralimpiai Bizottság felé fordulni, mert igazából ezek azok az élmények, amelyek során sokkal közelebb tudtam kerülni, úgy érzem, az ő problémáikhoz és az ő világukhoz.

A legutóbbi szabadidősport-rendezvény, amin részt vettem, szintén egy nagyon meghatározó élmény volt.

(13.20)

A Kolonics-émlékfutáson vettem részt, ahol a futópárnerem Orbán Csaba „Kabóca” volt, aki egy majdnem teljesen vak futó, és vele kötelékben futottam zuhogó esőben, részben terepen, tele pocsolyákkal, és ez az élmény szintén sokkal közelebb hozott engem ezeknek az embereknek az életéhez, és sokkal többet jelentett, mint mondjuk, elolvasni róla különböző újságcikkeket, hogy milyen, akár az én sporttevékenységemhez képest majdhogynem felfoghatatlan sportteljesítményre képes. Úgy gondoltam, hogy az, ha ezeket az élményeket akár a parasport napján keresztül az iskolákban és a gyerekek számára szintén elérhetővé tudjuk tenni, akkor nagyon sokat tudunk azért tenni, hogy ezeknek az embereknek a problémái iránt sokkal fogékonyabbak legyenek, és a jövő generáció egész más szemlélettel tudjon hozzáállni a fogyatékos emberek életéhez, mint akár az én generációm, de az ezt megelőző generációk pedig talán még kevésbé voltak érzékenyek e tekintetben. Ez volt az, ami személyes meggyőződésüként leginkább vezetett, amiért már a bizottsági ülés szünetében odamentem elnök úrhoz, hogy én akkor nagyon szívesen segítem ezt a kérdést. Valóban, az előterjesztés tekintetében megtisztelő számomra, hogy az előterjesztők között lehetek.

A parasporthoz hasonlóan egy rendkívül fontos kérdés, bár nem összehasonlítható vele a diáksport kérdése, amely szintén egy nagyon magával ragadó ügy, azt hiszem, mindannyiunk számára, akik szülők vagyunk vagy gyermekeket nevelünk, hiszen ennek a társadalmi megítélése és a diáksport, illetve a gyerekek egészségtudatos nevelésének a kérdése ugyanúgy talán egy kicsit háttérbe szorított kérdés a közéletben, mint ahogyan egyébként a parasport vagy a fogyatékosokkal élők sportja az. Ehhez leginkább három gyermek édesanyjaként tudok kapcsolódni, illetve valamennyire, ha a fiatalság sportolási szokásairól van szó, akkor a legfiatalabb országgyűlési képviselőként is. Ezek azok a kapcsolódási pontok, amelyeket a diáksporthoz... - illetve kicsit kitágítanám a kört, mert a diáksport napjának az elismerése, ennek is önmagán túlmutató jelentősége van, a fiatalok egészségtudatosságának a fokozása, amelyhez egyébként maga a diáksport napja is és a diáksport támogatása elengedhetetlen.

A múlt héten nagyon érdekes volt; volt egy tv-szereplésem, amikor ez a kérdés is szóba került, hogy miért pont a sporttal kapcsolatban tudunk mi négypartit, illetve ötpárti előterjesztést a Ház elé tárni, nem tudnánk-e valamilyen fontosabb kérdésben összefogni és egy irányba venni a hajóink orrát. Anynyira megdöbbenett ez a kérdés, és valószínűleg ez egyébként nemcsak annak a konkrét újságírónak a reakciója volt, hanem egy általános társadalmi reakció, hogy a sport nem egy fontos dolog. Elgondolkodtam ennek kapcsán, és akkor is azt válaszoltam, hogy ha az életemben egyetlen kívánságom lehetne, csak egyetlen kívánságom, amit bármilyen kihívás legyő-

zése kapcsán választhatnék, biztos, hogy azt választanám, hogy a gyerekeim egészségesek legyenek. Nem tudnék ennél fontosabbat mondani, semmi nincsen, ami ezt meg tudná előzni. Ehhez pedig elengedhetetlen, hogy a gyerekek, a fiatalok mozgását, a mozgásra való igényét, hogy az életük természetes része legyen a sport és a testmozgás, ezt ki kell alakítanunk. A XXI. században egyébként különösen ki kell alakítanunk, hiszen rendkívül fontos az az egyre inkább terjedő ülő életmód miatt is, hogy megfelelő mozgással pótolják azt, ami egyébként az előző generációkban még akár természetes volt, de mostanában egyre kevésbé az.

Különböző felmérésekből is láthatjuk, hogy a magyar lakosság, ha szabadidősportról van szó, akkor nem tartozik az élharcosok közé, és akkor ezt finoman fogalmaztam meg. Ebben a tekintetben is rendkívül sok teendőnk van a későbbiekben egyaránt. A diáksport napjának az elismerését, mert ahogyan említettem, ez már egy létező kezdeményezés, és mindjárt beszélek egy picit arról, hogy ez hogyan indult el, és hogy milyen szinten tart jelenleg, ennek az elismerése nem csupán egy szimbolikus aktus, úgy gondolom, az Országgyűlés részéről, és nem szabad, hogy csupán egy szimbolikus aktus legyen, hanem annál sokkal több.

Szeretném, ha a döntéshozók, az újságírók és a lakosság is megértené azt, hogy ez miért ennyire fontos, miért ennyire fontos, hogy különösen tudatosan figyelmet fordítsunk arra, hogy a gyerekek mozogjanak, mert ahhoz, hogy egészségesek legyenek, elengedhetetlen, hogy rendszeresen mozogjanak, és ez nem volt része a közéletnek az elmúlt időszakig, pedig egy nagyon fontos befektetés a jövőbe. Nemcsak gazdaságilag kell itt a megtérüléséről beszélni, hogy a sportra vagy a szabadidősportra, a diáksportra költött, de idesorolom a parasportot is, az erre költött adóforintok a gazdaságban aztán a későbbiekben hogyan fognak megtérülni.

Én nem is fogadom el ezt a szempontot. Ez egy másodlagos kérdés megítélésem szerint. A gyerekekbe, a parasportolókba, a szabadidősportba, a diáksportba fektetett forintoknak nem a gazdasági megtérülése a fontos, hanem ez egy értékrendi kérdés. Értékrendi kérdés, hogy egészségesek legyünk, hogy egymáshoz jobban tudjunk kapcsolódni, megértsük egymás életét, egymás élményei, a közös élmények összehozzanak minket egymással. Ez az, ami miatt szerintem a gazdasági megtérülés e tekintetben egyáltalán nem is kell hogy szempont legyen, sőt szerintem a közéletből és a közéleti vitákból számúzni kellene ezt a szempontot, hogy amikor diáksportra költünk, az hogyan térül meg. Egyrészt nem is tudjuk megmondani. Nagyon sok olyan élményhez jutnak a gyerekek és ezáltal egyébként a szülei és a környezetük is, amelyet nem lehet forintosítani. Amikor az úszásra végén odamegyek a gyerekeimhez, és azt mondja a fiam, hogy anya, ezt nézd, mit tudok, ezt nem tudom forintosítani. Nem tudom megmondani, ez mennyibe kerül, mert felbecsülhetetlen. Tehát a gazdasági szem-

pontoknak egyáltalán nem kellene dominálniuk akkor, amikor a gyerekekbe fektetett sportolási lehetőségeiket bővítő beruházásokról van szó.

Ugyanakkor a diáksport napjának az elismerése sokkal több kell hogy legyen, mint az a szűk szakmai tevékenység, amelyet ezen a napon az iskolák kapcsolódása, illetve csatlakozása kapcsán elvégeznek azok a pedagógusok, szülők és gyerekek, amiket ezen a napon megtesznek. Ennek önmagán sokkal inkább túlmutató jelentősége van, ahogy a parasportnál is ezt említettem.

Egyébként maga a diáksport napjává a szeptember utolsó péntekét nyilvánítja ez a határozati javaslat. Ezt is szintén a Diáksport Szövetség javaslatára emeltük be, már hogy ezt a konkrét napot a határozatba azért, mert de facto ezen a napon működik most már 2006 óta ez a kezdeményezés. Ez arra irányult akkor, hogy legalább egy olyan nap legyen, amikor a testmozgás mentén tematizáljuk az iskolák tevékenységét. Itt nagyon sok minden, ahogy említettem, a társadalom szempontjából is fontos kérdést is ehhez lehet kapcsolni, az alulról szerveződő sport lehetőségét, az önkéntességét, a társadalom befogadását, a társadalmi befogadást, illetve az egészségfejlesztő testmozgást is.

Ez a 2006-os kezdeményezés mára olyan sikert ért el, amire azt hiszem, minden magyar ember méltán lehet büszke, hiszen Európában számos követőre talált, és idén, 2017-ben elértük azt, hogy ezen a napon már 26 európai államban rendezték meg az európai diáksport napját, ami egyértelműen a magyar diáksport napjára épül, és ezen kezdeményezés kitégítéséről van szó. Ez év szeptemberének utolsó péntekén már közel 2 millió gyerek vett részt a regisztráló iskoláknak ajánlott 120 perces programban, illetve nyilván vannak, ahol még többen sportoltak. Ezáltal is az Európai Unió is felfogta és valamelyest támogatta ennek a kezdeményezésnek a létjogosultságát és az elismerését. Úgy gondolom, hogy ezek után az a minimum, hogy a Magyar Országgyűlés is ezt megteszi, és remélem, hogy egyhangú szavazással fogjuk tudni elfogadni ezt az előterjesztést.

Összefoglalásként még egyszer annyit szeretnék önöknek elmondani, hogy a kezdeményezést végig egyeztetettük a Magyar Olimpiai Bizottság, a Magyar Paralimpiai Bizottság és a Magyar Diáksport Szövetség képviselőivel. Ezúton is köszönöm a közreműködésüket és a munkában való részvételüket. Az ő nevükben is kérem szépen önöktől a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár asszonyt, most kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót államtitkár asszonynak.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Ház! Tisztelt Főtitkár Asszony! Tisztelt Képviselő

Asszony! Képviselő Urak! Nagyon nagy öröm számomra, hogy egy ilyen fontos előterjesztés és döntés előtt vagyunk.

(13.30)

Mint tudjuk, a sportnak nemzetet, családot, közösséget összetartó és közösséget teremtő ereje van, szinte semmihez nem lehet hasonlítani. Jelentős gazdasági tényező is, hiszen a sport a legdinamikusabban fejlődő ágazat, amely rendkívül pozitívan hat szinte valamennyi szférára. Ha ezt egy nemzet időben felismeri, úgy biztosítja jövőbeni fejlődését; és Magyarország ezt felismerte, s joggal mondhatjuk, hogy így példaként áll egész Európa előtt. Az a határozati javaslat, amely most benyújtásra került, egyfelől tisztelgés a magyar nemzet kiemelkedően eredményes sporttörténelme előtt, másfelől pedig befektetés a sikeres jelenbe és sikeres jövőbe, a következő generációba.

Célunk az, hogy kifejezésre juttassuk a sportolók iránti megbecsülésünket, tovább emeljük a sport presztízsét, az értékét, valamint erősítsük elköteleződésünket a gyermekek, a diákok, a fogyatékkal élők sportban gazdag nevelése mellett. A magyar sport napja, a magyar parasport napja, a magyar diáksport napja közös üzenete, hogy a sport mindennapi életünkben, így az ország mindennapi életében betöltött szerepe rendkívül fontos. Ez a három jeles nap a határozati javaslat alapján a magyar sport ünnepe lesz, amely egyaránt alkalmat nyújt az emlékezésre, a sikerek elismerésére és a jövő sikereinek biztosítására is.

A magyar sport napját, ahogy hallhattuk képviselő asszonytól, 2000 óta május 6-án ünnepeljük, emléket állítva a Magyar Atlétikai Club által megrendezett 1875-ös első budapesti szabadtéri sportversenynek. A magyar parasport napja február 22-e, mert 1970-ben ezen a napon alakult meg a Mozgásgátoltak Halassy Olivér SC, amely az első sportklub volt a hazai parasport területén. Halassy Olivér rendkívüli sportember volt, aki Európa-bajnok, olimpiai bajnok vízilabdázó volt, mellette Európa-bajnok úszó is, aki eredményeit parasportolóként az épek versenyében érte el. Ezzel a dátummal örök emléket állíthatunk a múlt sikereinek, és méltó módon fejezhetjük ki tisztelgésünket a fogyatékkal élő sportolók és az őket segítő edzők, szakemberek, tanárok és nevelők előtt, az ő munkájuk előtt. Idén szeptember 29-én, szeptember utolsó hétvégéjén közel - ahogy hallhattuk képviselő asszonytól már - 2 millió diák mozgott hazánkban a magyar diáksport napja alkalmából legalább 120 perccel. Európában 26 ország csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez, amelyet a Magyar Diáksport Szövetség hirdetett meg még 2006-ban azzal a céllal, hogy évente legalább egy napon felhívja a szülők, felhívja a pedagógusok, a családok figyelmét a rendszeres mozgás, a testnevelés fontosságára, valamint hogy minél fiatalabb korban megismertessük a gyermekekkel a mozgás örö-

mét és fontosságát. Az ideai számok már azt mutatják: a program népszerűsége folyamatosan növekszik, és egyre nő a részvétele az iskoláknak is.

A határozati javaslattal a kormány teljeskörűen támogatja a magyar sport napját, a magyar parasport napját és a magyar diáksport napját, annak eszmeiségét és fontosságát. Hiszen elengedhetetlen, hogy a sport és az azon keresztül megvalósuló egészséges életmód népszerűsítése még tovább erősödjön, segítve az élsportot, az utánpótlás-nevelést, a szabadidő-sport jelentőségét az épek és a fogyatékkal élők körében egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Rendkívüli volt ez az év is, hiszen idén nemcsak sporteredményeink, érmeink, világesúcsaink miatt lehettünk büszkéek, hanem világesemények megrendezésében is jeleskedtünk, és az sem véletlen, hogy ezt a határozati javaslatot öt parlamenti párt támogatta, és képviselői közösen nyújtották be. Ez egyértelműen azt fejezi ki, hogy a sport közös értékünk és érdekünk, de ezzel nem dőlhetünk hátra, nagyon sok munkánk van és feladatunk, hiszen rengeteg feladat áll még előttünk annak érdekében, hogy büszkén ünnepelhessük meg a magyar sport, a parasport és a magyar diáksport napját. Köszönöm szépen a figyelmet, és köszönöm a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Főtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Asszony! Nagyon örülök, hogy ez a határozati javaslat előttünk van. Nagyon sokszor hallottuk, hogy a sport mindenkié. Sokszor hallottuk azt is, hogy a fogyatékoságügy nem bal- és nem jobboldali kérdés, tehát nem olyan meglepő, hogy ez a javaslat mind az öt párt támogatását élvezheti.

Nem szeretném megismételni az előbb elhangzottakat, inkább csak összefoglalnám. A javaslat lényege: emléket állítva a különböző szimbolikus napoknak, a magyar sport napja alkalmából emléket állítunk az első szabadtéri versenynek, és ez alapján május 6-a lett a magyar sport napja. Emléket állítunk Halassy Olivérnek és az ő munkásságának, sportolói pályafutásának, illetve emléket állítunk azoknak az első parasportolóknak, akik érmet szereztek az első paralimpiákon. A Mozsárgátoltak Halassy Olivér Sport Clubja megalapításának a dátuma legyen a magyar parasport napja, február 22-e. Emléket állítunk a Magyar Diáksport Szövetség kezdeményezésének, amikor 2006-ban elindították ezt a kezdeményezést, ami azóta már európai méretűvé

tudta kinőni magát. Ez pedig a diáksport napja, európai diáksport napja, ezzel nőtte ki magát. Ennek a dátuma szeptember utolsó pénteke.

Ehhez kapcsolódóan szeretném megemlíteni, mint ahogy képviselő asszony is ezt elmondta, hogy mennyire fontos számunkra, mint gyermeket nevelő szülőknek és a gyerekeknek is a gyerekek egészsége, a sport, és ehhez kapcsolódik egy nagyon nagyszerű projekt: a nagy sportágválasztó nap. Szerintem mindannyian ismerjük ezt a napot, mi is el szoktuk vinni a gyerekeinket, és nagyon sokszor ott dől el, hogy milyen sportágot választanak majd a gyerekek.

Ezekre a napokra van nemzetközi példa is, függetlenül a jogszabályoktól, csak néhány példát szeretnék említeni. Indiában minden év augusztus 29-én van a sport napja, Iránban október 17-én. Közben megünneplik a parasport napját is október 12-én. Legutóbb körülbelül 35 ezer részvevője volt ennek a rendezvénynek, a parasport napjának, gyerekek, szülők, tanárok. Japánban 1966. október 10-e óta ünneplik a nemzeti sportnapot. 2000-tól pedig már október 2-án, hétfőn már ez nemzeti ünnep. Malajziában minden október második szombatján ünneplik meg 2015 óta. Ugandában például minden év február minden második keddjén ünneplik 2002 óta a sport napját. Mindegyiket ugyanaz a cél vezérli: felhívni a sportolás fontosságára a figyelmet, és az egészséges életmódnak a népszerűsítése. De emellett van példa a parasport napjára is, hiszen 2012 óta Angliában ünneplik a parasport napját a nagyon nagy sikerű londoni paralimpia emlékére, és ugyanígy Jamaicában megünneplik a siketek sportját is nemzeti siketsportnap formájában 2010 óta.

Tehát az eddig elhangzottak alapján egyértelmű, hogy minden párt támogatni fogja ezt a javaslatot, és ahogy szoktam kérni képviselőtársaimat a támogatásra, most is ezt teszem.

(13.40)

Viszont engedjenek meg egy megjegyzést: azon kívül, hogy nagyon örülök annak, hogy az MSZP is csatlakozott ehhez a javaslathoz, azért engedjék meg, hogy kifejezzem az értetlenségemet és egy picit a csalódásomat azzal kapcsolatban, hogy a tegnapi esti szavazáson az olimpiai járadékkal kapcsolatban beterjesztett javaslatom szavazásánál tartózkodtak, holott a felszólalásokban támogatólag léptek fel a javaslatom mellett.

Viszont amiben most kérném minden képviselőtársam támogatását, az a módosító javaslatom lenne, hiszen szeretnék beadni egy módosító javaslatot. Tudni kell, hogy ki volt a legelső Európa-bajnoka Magyarországnak. Nem a sporton belül: Földváry Tibor. 1875-ben Budapesten a műkorcsolya-Európa-bajnokságon szerzett aranyérmet. Siket sportolóról beszélünk. Ő volt az első, aki összeállította a műkorcsolyázás első nemzetközi versenyszabályzatát. És tudni kell róla, hogy mikor alakult meg a legelső

siketek sportklubja. 1911 márciusában alakult meg a Siketnéma Football Club, és ebből nőtt ki magát az azóta is működő Siketek Sport Clubja, ennek az alapítási éve 1912. június 2.

Tudni kell azt is, hogy az olimpia után melyik a legrégebbi nemzetközi, fogyatékosok számára szervezett sportesemény. Ez a siketlimpia. 1924 óta kerül megrendezésre; négyévente rendezik ezt a siketlimpiát. A magyar jogszabályzás is arra mutat, hogy kiemelten kezeli ezt a három sporteseményt, az olimpiát, paralimpiát és siketlimpiát; olimpiai járadékot is csak azt kaphat, aki olimpián, paralimpián vagy siketlimpián érmet szerez. Egyéb szakmai feltételek is vannak persze ebben az esetben.

Ugyanez vonatkozik a jutalmazásra is. Olimpiai, paralimpiai, siketlimpiai érem után kaphatnak a sportolók jutalmat. Természetesen vannak egyéb fogyatékosokkal élő sportolók, akik kaphatnak jutalmat, de járadékot nem. Ilyen például a speciális olimpia vagy a szervátültetettek világiátéka. A jutalmazási rendszer rájuk is vonatkozik, az olimpiai járadék viszont nem.

Arról nem is beszélve, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elismerte a siketlimpiát, tehát az olimpiai zászló alatt működő versenyrendszerről van szó. Igaz, hogy az olimpia és a paralimpia párhuzamos versenyrendszerben, időben egymást követő versenyek, a siketlimpia pedig az olimpia és a paralimpia utáni évben kerül megrendezésre. Tehát ezen különböző szempontok alapján működik a javaslat lényege, hogy a Siketek Sport Clubjának alapítási dátuma, június 2-a legyen a magyar siketsport napja.

Ami a képviselő asszony hozzászólását illeti, mindennel egyetértek. Legfontosabbak a gyerekek és a gyerekek egészsége. De én egy picit elmosolyogtam magam közben, mert a saját sorstársaim szempontjából néztem ezt a nagyon érdekes kérdést, mert akárhányszor megkérdezzük egymástól, siket házaspároktól, hogy ha gyereked születne, akkor mit szeretnétek, hogy siket legyen vagy halló legyen a gyerekek: a legáltalánosabb válasz az, hogy egészséges legyen. Tehát a mi szempontunkból is a fogyatékoság nem egészségi állapot kérdése. Ez egy állapot. Állapot kérdése. Pontosan tudom, mint négy hallásérült gyermeket nevelő apuka, hogy az egészség mindennél fontosabb, ezért nagyon fontos a mozgás, a mozgásra nevelés, a rendszeres mozgásra, az egészséges életmód folytatására majd a későbbiekben. Ezért egyetértek a határozati javaslattal, hogy bármilyen módon segítsük és minden módon segítsük ezt a folyamatot - akkor már megérte. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérőnökének.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Történelmi pillanat a mostani, hiszen ha talán azt lehetne mondani, hogy mind a jobbikos képviselőtársam hozzászólását, mind államtitkár asszony hozzászólását akár egy MSZP-s képviselő is elmondhatta volna a mostani törvénytervezet kapcsán, ezért ettől megkímélném a Házat, mert csak hasonló dolgokat tudnék én is ezzel kapcsolatban mondani. Valóban helyes és jó, ha ebben van egy többpárti egyetértés és konszenzus.

Fideszes képviselőtársam hozzászólása is 90 százalékban elfogadható lett volna a számunkra, ha nem csempész bele ebbe mély fájdalomából kiindulva egy kritikát. Talán azt tegnap lett volna érdemes elmondani, nem pedig ennél a mai, kicsit ünnepélyesebb megszólalásnál, amikor valóban egy többpárti egység bontakozik ki.

A magam részéről mindig elkötelezett voltam nemcsak a sport, de a parasport és egyéb más fogyatékosokkal rendelkező emberek sportja iránt. Amikor államtitkárként felügyelhettem ezt a területet, akkor személyesen részt vettem amilyen rendezvényen csak tudtam, itthon és külföldön egyaránt, a speciális olimpiától kezdve a paralimpián át nagyon sok más rendezvényen is, és valóban igaz az, hogy kiemelt teljesítményeket hoztak ezek a sportolóink, és ugyanolyan nemzeti büszkeséget jelentett a számunkra, amikor ők eredményeket és sikereket értek el.

Talán egy olyan terület van, ahol érdemes lenne közös erővel erőfeszítéseket tenni, ez pedig talán a médiában való megjelenítése ezeknek a sportsikereknek. Kicsit a parasportra, fogyatékosok sportjára is igaz az, mint amit az olimpián szoktak mondani az ezüstérmesre meg a bronzérmesre meg a 4., 5., 6. helyezetre. Miközben arról beszélünk, hogy a világban ha valaki az 5. legjobb volt egy sportágban, nagyon kevesen vannak, akik föl tudnák sorolni az 5., 6. helyezetteket az elmúlt olimpiákon, ami szerintem komoly tragédia, hiszen hatalmas eredmény az is, és nem csak az olimpiai arany számít.

Na, egy kicsit hasonlít a fogyatékosok sportja is ehhez: miközben szűk körben nagyra értékelik az ő tevékenységüket, valahogy ez nem jut a médián keresztül olyan nyilvánossághoz, amit ezek a sportolók a teljesítményük alapján megérdemelnének. Talán ebben érdemes lenne majd még előrébb lépünk.

Amúgy pedig valóban nagy örömmel vettük ezt a kezdeményezést, jónak tartjuk, és az MSZP frakciója is támogatni fogja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérőnökének.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Főtitkár Asszony! A KDNP részéről természetesen támogatjuk ezt a nagyszerű

javaslatot, és ezért is leszek rövid, nem azért, mert nem támogatjuk vagy nem értenénk egyet ezzel a javaslattal.

Ez a javaslat egyszerre fogalmaz meg három nagy dimenziót: a múltat, a jelent és a jövőt. Részben emlékeztet, részben figyelemfelhívó jellegű és célzatú, részben pedig előretekint, mozgósítani is akar, motiválni is akar, és jövőt is akar alapozni, jövőt is szeretne építeni.

Talán szimbolikus az ötpártiság olyan szempontból is, hogy mindannyian egyetértünk azzal, hogy a sport az egy stratégiai terület minden szempontból: a társadalom életében, az egész nemzet életében, a megmaradásunk és a jövőnk érdekében. És ez, azt gondolom, vonatkozik természetesen minden területére a sportnak: a versenysportra, a parasportra, a diáksportra, az utánpótlás-nevelésre és a gyermekeinkre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a sportnak és a minden dimenzióra vonatkozó sportnak - mint ahogy hallottuk már államtitkár asszonytól is - van egy nagyon fontos feladata, funkciója, míg hivatása minden dimenzió területén az, hogy közösségépítő. Egy közösségépítő erő. Erő, amelyből testi, lelki, szellemi és egészségi folyamatok következnek, és minden dimenzió minden szempontból erőforrás lehet az egész társadalom számára, leginkább pedig a következő nemzedékek számára, a gyermekeink és az unokáink számára.

(13.50)

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt esztendőben sok és fontos lépés történt ezen a területen, a sport, a parasport és a diáksport területén. Hogy csak néhányat említek meg: a mindennapos testnevelésóra bevezetése, tornatermek, uszodák, stadionok építése, egyéb infrastrukturális feltételek kialakítása. Ez mind-mind azt szolgálta, hogy középpontba kerülhessen a sport, hogy a sport stratégiai ágazat lehessen a nemzet életében. Említettem, hogy sok minden történt, de óriási feladatok állnak még előttünk, talán most már nem az infrastruktúra-fejlesztés területén, de természetesen azt is tovább kell folytatni, hiszen nagyon fontos célkitűzések állnak még előttünk, hogy az ország minden területén, a legkisebb településen, a leghátrányosabb településen, a leghátrányosabb helyzetű járásokban és térségekben is minden feltétel adott lehessen a sport számára, a versenysport számára, a parasport számára, a diáksport számára, az utánpótlásképzés számára. Tehát nagyon-nagyon fontos feladatok vannak még számunkra.

Azt gondolom, hogy ez a határozat, ez a határozattervezet mindannyiunk számára egy lehetőséget jelent, lehetőséget jelent az egész társadalom számára, lehetőséget teremt az összefogásra, lehetőséget teremt arra, hogy mindenki, aki érintett és elkötelezett ezen a területen, tegye hozzá a maga erejét, a maga lehetőségét, a maga áldozatát, a maga támoga-

tását, hogy azok a célkitűzések meg tudjanak valósulni, amelyek mind-mind elhangoztak a mai napon. Ez a rövid határozati javaslat-tervezet tulajdonképpen összefoglal szimbolikus módon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években nagyon sokat hallottunk az érzékenyítésről, Dúró Dóra képviselő asszony szintén beszélt erről néhány mondat erejéig. Ez számomra nagyon sokáig misztikus fogalom volt, de azt gondolom, hogy évről évre, hónapról hónapra, napról napra testet tölt ennek a tartalma és lényege, egyébként ebben a határozati javaslatban is. Tehát nagyon-nagyon fontos az, hogy érzékennyé, érzékenyebbé tegyük nem csak úgy általában a társadalmat, hanem azokat a közösségeket is, ahol élünk, ahol mindannyian élünk, ahol mindannyian jelen vagyunk.

S ha már több személyes megjegyzés elhangzott, akkor egy háromgyermekes édesapa is hadd mondja el, hogy milyen fontos volt az én három gyermekem életében is a sport. Azt hiszem, nem tudtuk volna elképzelni, hogy hogyan nőhettek volna föl sport nélkül. Ez persze azt is jelenti, hogy rengeteg áldozatot kell hozni a szülőknek, az egész családnak, hiszen nagyon-nagyon fontos célkitűzéseket kell a családon belül is megvalósítani, és össze kell hangolni a nap-tárákat, és valamikor egy hétvégén mindenki azt a funkciót próbálja kiszolgálni, hogy a három gyerek mindenütt ott tudjon lenni, s talán még a szülőknek is ott kellene lenni néha-néha.

Azt gondolom tehát, hogy ez a határozati javaslat valóban egy nagyon fontos célkitűzést fogalmaz meg, szimbolikus értelmű, s talán a figyelmet is jobban fel tudja hívni mind a versenysportra, mind a parasportra, mind a diáksportra. Azt gondolom, a célt meg tudjuk valósítani, ha nemcsak a határozathozatalkor nyomjuk meg a gombot együtt, hanem utána ennek a megvalósításában is együtt részt veszünk.

Mindezek alapján a KDNP természetesen támogatja, és bízunk benne, hogy közösen elfogadásra kerül ez a határozat. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő határozati javaslatot a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja, sőt nagyon jó kezdeményezésnek tartjuk. Elnök asszonynak nagyon nagy munkája van benne, de külön meg kell köszönni minden frakcióval rendelkező pártnak azt, hogy támogatta. Külön meg kell köszönni azt, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság, a Paralimpiai Bizottság és a Diáksport Szövetség is azonnal mellé állt ennek a kezdeményezésnek, és így azt lehet mondani, hogy tényleg teljes konszenzussal kerül az Országgyűlés elé. Talán most még úgy néz

ki - ezt Dúró Dóra képviselőtársam is elmondta -, hogy szimbolikus jelentőségűnek tűnik ez a három nap, én mégis úgy gondolom, hogy ezek az emléknapok a későbbiek folyamán akár stratégiai jelentőségű napokká is válhatnak.

Itt most be is kellene fejeznem a felszólalásomat, támogatjuk, örülünk neki, de úgy érzem, ez lehetőséget ad arra, hogy beszéljünk arról, hol tart ma a magyar sportélet, mik az elmúlt hét év tapasztalatai. Rögtön az elején szeretném leszögezni, hogy nem támadni kívánom a kormánypárti képviselőket, sőt maximálisan elismerem, hogy önök szeretik a sportot, a sportra nagyon-nagyon sok pénzt is áldoztak, viszont nagyon-nagyon sok hibát követtek el, s talán a céllal - amilyen célból áldoztak a sportra - pont ellentétes eredményeket értünk el nagyon sok helyen, és odáig jutottunk el napjainkra, hogy a sport, amire nagyon-nagyon sokat áldozunk és a társadalom nem nagyon talál egymásra, sőt van egy bizonyos ellenérzés a társadalomban a sporttal szemben, lehet, hogy pont ennek a nagy költségnek is köszönhetően.

Szeretnék elmondani jó pár olyan dolgot, amit, még egyszer mondom, nem támadás szempontjából mondok el, hanem úgy, hogy a jövőbeni Jobbik-kormányban milyen elképzelései lesznek a sporttal kapcsolatban, mi az, amit mi megváltoztatnánk és mi az, amit megtartanánk abból, amit a Fidesz-KDNP-kormány elkezdett. Mi úgy gondoljuk, hogy a sport és a társadalom szembeállítását, egymástól való távolodását meg kellene állítani. Szerintünk egy széles társadalmi támogatottságot kellene visszaszerezni a sportnak és a sportéletnek.

Nézzük, hogy szerintem mik voltak a problémák: nagyon-nagyon sok pénzt költöttünk a versenysportra az elmúlt hét évben, viszont egyre kevesebbet a szabadidősportra. Az az olló, ami a versenysport és a szabadidősport között volt, egyre nagyobbra nyílik. Mi úgy gondoljuk, hogy a szabadidősport támogatását sokkal kiemeltebben kellene kezelni, hiszen azokkal a célokkal és elvekkkel, amiket a kormánypárti képviselőktől hallunk, hogy a sport milyen hatással van az egészségügyre, milyen hatással van a gazdasági életre, mi is maximálisan egyetértünk, de elsődlegesen a szabadidősport az - noha a versenysport is -, ami hatással van az egészségügyre. Tehát az egészségmegőrzés szempontjából egy nagyon-nagyon fontos dolog.

Mi azt mondjuk, hogy egyértelműen támogatni kell a jövőorientált gondolkodás kialakulását a gyermekekben és a tanulóknál, fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a fizikai aktivitás rendkívüli előnyökkel jár az egész élet folyamán, a kedvező népességügyi hatásokon túl, mint amilyen a szív- és érrendszeri megbetegedések, egyes daganatos megbetegedések és a diabétesz kockázatának a csökkentése terén. Itt hívom fel a figyelmet arra, hogy Magyarországon nagyon súlyos mértékű jelen pillanatban a cukorbetegség helyzete, és egyre inkább már fiatal korban megjelenik a cukorbetegség. Tehát a

sporttal egyértelműen egy preventív hatást lehetne kieszközölni, de ehhez nagyon-nagyon sokat kell tennünk, és meg kell teremtenünk azokat a feltételeket, amik ehhez szükségesek. Úgy gondoljuk, hogy a XXI. században valóban hozzájárul a gazdasági növekedéshez, valóban hozzájárul az egészségügyhöz, de még egyszer mondom, bizonyos dolgokon mindenképpen változtatni kellene.

Mi az, amin változtatnánk? Mondom a jó példákat. Abszolút jónak tartjuk, támogatta is a Jobbik Magyarországért Mozgalom például a mindennapos testnevelés bevezetését az iskolákban. De úgy vesszük észre, hogy mivel a feltételek nem voltak adottak, sem a személyi feltételek, sem a körülmények nem voltak adottak ahhoz, hogy mindennapos testnevelést mindenhol be lehessen vezetni az iskolákban, lassan már ott tartunk, hogy pont ellentétes hatást vált ki a diákoknál. Nemhogy megszeretnék a sportot a mindennapos testnevelés órákon, mert ha nincsenek meg a megfelelő feltételek, és a folyosón kell ugrálniuk csak azért, hogy letudják a bizonyos óraszámot, azzal nem fogják megszeretni a sportot, sőt kimondottan nem fogják szeretni a testnevelés-órákat. Ezen tehát mindenképpen változtatnunk kell, mert úgy érzem, hogy a jó szándék ellenére mégis csak egy negatív tendencia van.

(14.00)

Vagy a másik, amit már mondtam: a versenysport és a szabadidősport kérdése. Nagyon-nagyon sok olyan beruházás volt az elmúlt időszakban, amit én látványberuházásnak nevezek. Az, hogy ebben az országban ennyi stadion épült, a szabadidősportot egyáltalán nem szolgálja. Lassan már ott tartunk a legújabb sportberuházásnál, hogy nemcsak hogy a lakosság nem tudja használni ezeket a sportlétesítményeket szabadidősportra, hanem a sportolók sem, mert a szombathelyi stadionba a sportolók sem tudnak bemenni még mindig, mert most jöttek rá, hogy annak vannak üzemeltetési költségei, és ez mivel jár igazából.

„Nagyon könnyű” fölhúzni egy szuper sportlétesítményt, de mindenki tudja, aki foglalkozott már az életében a sporttal, hogy általában egy sportberuházás 30 százaléka maga a kivitelezés, 70 százaléka pedig majd az üzemeltetéssel és minden egyébkel járó költség, ha azt nem megfelelően és nem megfelelő körültekintéssel hajtják végre.

Tehát a létesítmények kérdését mindenképpen meg kell oldani, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom úgy gondolja, hogy a sport-látványberuházások helyett regionális létesítményfejlesztésekre van szükség, azokat helyezzük előtérbe; olyan fejlesztéseket, amelyek adott esetben szolgálhatják a versenysportot is, de elsődlegesen nem a versenysportolók, hanem az adott település lakosai tudják használni, az ott élők tudnak sportolni. Ilyenek lehetnek egyébként a tornaterem-felújítások, iskolai sportpályák,

játszóterek sportpályáinak felújítása vagy akár újak építése, hogy lehetőséget adjunk az embereknek arra, hogy ha sportolni szeretnének, akkor sportolni is tudjanak.

A másik lényeges dolog a taotámogatások kérdése. Közel 400 milliárd forintról beszélünk, amely a taotámogatásokon keresztül a sportba áramlott az elmúlt hét évben. Ez egy bődületesen nagy összeg. A Jobbik Magyarországért Mozgalom úgy gondolja, hogy a taotámogatások rendszere, maga az elgondolás egyáltalán nem volt rossz. A kivitelezéssel már annál több probléma van, hiszen a taotámogatások hatalmas korrupciós kockázattal járnak. Úgy gondoljuk, hogy ennek a 400 milliárd forintnak egy jelentős része nem a sportban hasznosult, nem a sportéletbe került be.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom meg fogja tartani, ha még lehet, a taotámogatások rendszerét, de egy teljesen már rendszerben. Sokkal jobban ellenőrizni fogjuk azt, hogy mire költjük ezeket a pénzeket, és azt is, hogy utána ezek a pénzek valóban arra fordítódnak-e. Egyetlenegy forintot nem szabad ezekből a pénzekből a céltól eltérően felhasználni. Egy nagyon szigorú ellenőrzési rendszert fogunk ezen a téren bevezetni.

A másik pedig az, a korrupciót említettem, hogy a korrupció egyik fajtája az, hogy ma már Magyarországon szinte nem található olyan szakági sportszövetség, olyan nagyobb egyesület, ahol a sportvezető ne fideszes vagy a Fideszhez köthető ember lenne. Véleményünk szerint ez elfogadhatatlan. Mi szakmai alapokra kívánjuk helyezni akár a sporttámogatási rendszert is, csupán csak a szakmai szempontokat fogjuk figyelembe venni és nem azt, hogy ki az elnök, ki a vezetője egy-egy sportegyesületnek, egy-egy szakági sportszövetségnek. Hiszen ez valahol egy korrupciós tényező.

Sőt, odáig megyünk, hogy mi tiltani kívánjuk majd azt, hogy politikusok sportvezetők lehessenek. Ez összeférhetetlen véleményünk szerint. Vissza szeretnénk adni a sportot a szakmának, vissza szeretnénk adni a sportot a sportolóknak, mert úgy gondoljuk, hogy ott van a legjobb kezekben. A politikának csupán a sport támogatását, finanszírozását kell tudni megoldania, azt is egy bizonyos határig. Hiszen egy teljesen más szemléletet kellene kialakítani Magyarországon a sportvezetők esetében is, akik folyamatosan csak arra várnak, hogy majd az államtól kapják azt a pénzt, amivel tudnak működni. Olyan sportágaknál, ahol lehet, ott piaci alapokra kellene helyezni a sportág támogatását minél nagyobb mértékben. Úgy gondolom, hogy ez egyébként egy kivitelezhető forma is lenne, ha erre lenne akarat.

Mindenképpen meg fogjuk szüntetni azt, hogy a sportvezetők politikusok lehessenek. Ez összeférhetetlen, és ezt törvényi szinten kívánjuk majd rendezni. De mondom még egyszer, az a véleményünk, hogy a mindenkori kormányának kötelessége a sport támogatása, mi is támogatni fogjuk a sportot, de mivel ez közpénz, minden egyes forintot nagyon szigo-

rúan kell ellenőrizni, hogy az valóban a sportra fordítódik-e.

A másik, amiről még itt beszélnünk kell; ahhoz mondanék egyetlenegy megjegyzést, amit Tapolczai Gergelytől vártam, de ő nem mondta, elmondom én. Nemcsak a versenysport és a szabadidősport között nyílik az olló, hanem a kiváltságos helyzetben lévő szakági sportszövetségek és más sportszövetségek között is.

Engem nagyon felháborít, hogy a siketek futsalválogatottja, amely Európa bajnoki selejtezőt fog játszani Csehországban, a Magyar Labdarúgó Szövetséghez fordult. Kérem államtitkár asszonyt, hogy ha lehetősége van, akkor a Magyar Labdarúgó szövetségnél járjon közbe ebben a kérdésben. Kölcson szerettek volna kérni tőlük válogatott mezt erre az Európa-bajnoki selejtezőre, és a Magyar Labdarúgó Szövetség azt mondta, hogy ők címeres mezt nem adnak oda. Tehát kölcsönbe nem adtak oda válogatott mezt a siketek futsalválogatottjának. Ez felháborító! Azóta megmozdult az internet, köztük például Szabó László, a Paralimpiai Bizottság elnöke is és több más ember segített. Megoldódni látszik ez a helyzet, de ezt nem közadakozásból kellene megoldani, hiszen úgy gondolom, hogy egy megfelelő teljesítmény esetén egy Európa-bajnoki selejtezőre a Magyar Labdarúgó Szövetség nyugodtan odaadhatta volna kölcsönbe. Ilyen apró problémák vannak, de ezek egyébként mind-mind társadalmi feszültségeket szítanak. Hiszen egy olyan szakági sportszövetségnél, mint az MLSZ, amelyik nagyon-nagyon sok taopénzt kap támogatásként is, hogy ilyen gesztusokat ne gyakoroljon, erre a társadalom felháborodik, és már azt mondják, hogy minek kapnak ennyi pénzt.

Itt nagyon-nagyon fontos lenne, hogyan kommunikálunk. És már rá is tértem arra, amiről még beszélni szerettem volna. Ez pedig a sport népszerűsítése. Véleményem szerint sokkal jobban ki kellene használni azt, hogy egyébként a sok pénz ellenére is, úgy gondolom, azért tartanak minket számon bizonyos sportágakban sportnagyhatalomként, mert vannak olyan tehetséges, szinte zseniális versenyzőink, akik tudnak hozni még eredményeket, és hozzák az eredményeket. Hiszen, mondjuk, ha a labdarúgást vesszük, az akadémiai rendszer és az abba beleölt pénz nem nagyon hozza vissza a várt eredményt, hiszen szerintem mindenféle akadémiai rendszer és mindenféle pénz nélkül is ki tudtunk volna kapni Andorrától és Luxemburgtól egyébként is. Tehát úgy gondolom, hogy akik viszont elérnek sporteredményeket, ott nem használjuk ki kellőképpen annak lehetőségét, hogy népszerűsítsük a sportot. Egy-egy világválogatás után két hétig figyelem övezi ezeket a versenyzőket.

De nem állítjuk például a fiatalok elé példaképnek őket, hogy megismertessük ezeket az embereket, akik nagyon-nagyon sokat dolgoznak azért, hogy világbajnokságon, olimpián vagy bármelyik nagy világválogatáson sikereket érjenek el az országnak. Ez

egy nagyon-nagyon nagy munka, nagyon sok lemondással jár. És nemcsak az az egy pillanat, amikor fölállhatnak a dobogó legfelső fokára és eljátsszák a himnuszt, nem az az egy pillanat az ő életük, hanem ennél sokkal-sokkal több. Ha ezeket mind-mind bemutatnánk a fiataloknak, ha nem celebeket állítanánk folyamatosan példaképnek a fiatalok elé, hogy az élet könnyebbik oldalát fogják meg, hanem bemutatnánk a sport szépségeit és egyébként nehézségeit is, szerintem sokkal hasznosabb lenne.

Tehát a sport népszerűsítése nagyon fontos rész lesz. Úgy gondolom, ha megengedik, főleg azért, mert el szeretnék majd mondani még egy-két személyes példát is a népszerűsítéssel kapcsolatban; akkor még egy rövid felszólalásban szólni fogok, és beszélek még a sport népszerűsítéséről. Hiszen úgy gondolom, hogy ez az egyik legfontosabb feladatunk lenne, pontosan azért, amit mondtam, mert a társadalomban a sport megítélése az elmúlt években szerintem erőteljesen romlott. Egyébként látható volt ez az olimpiával kapcsolatos népszavazásnál is.

Hiszen a népszavazásra összegyűltek az aláírók, de ha előtte, mondjuk, egy évvel vagy másfél évvel lett volna népszavazás, vagy akkor, amikor elindultunk ezen az olimpiai pályázaton, meggyőződésem, hogy simán többségben lettek volna azok, akik támogatják az olimpia rendezését. És utána átfordult az egész társadalmi gondolkodás és szemlélet egy negatív irányba. De mondom még egyszer, a sport népszerűsítéséről még, ha megengedik, egy pár szót mondom. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Dúró Dóra tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, aki normál időkeretben kért szót, MSZP-képviselőcsoport.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Vezérszónoklatában Mesterházy Attila elmondta, hogy támogatjuk az előterjesztést, tehát nem terveztem nagyon hosszú hozzászólást ehhez képest, hiszen az álláspontunk egyértelmű. Azonban néhány kérdésre én magam is felhívnom a figyelmet, amit fontosnak tartok.

(14.10)

Hiszen minden egyes ilyen előterjesztés lehetőség arra, hogy általában a sport és a parasport helyzetéről is beszéljünk Magyarországon.

Azt tudom mondani, amit részben Tapolczai képviselő úr is felvetett, hogy a Magyar Szocialista Párt többször érvelt amellett, hogy minden lehetséges eszközt meg kell ragadnunk ahhoz, hogy a parasportolók és ép társaik hasonló feltételek között sportolhassanak, és az ő eredményeiket is hasonlóan bírálja el a társadalom, illetve hasonló jutalmakat is

kapjanak ebben a tekintetben. Sok vita volt erről a közéletben az elmúlt időszakban. Emlékezhetünk, hogy 2008-ban még például az olimpiai díjazásuk is hasonló volt, aztán ez megváltozott. Mi ezt nem tartottuk jó folyamatnak.

Azt tudom mondani összefoglalóan itt a korábbi felvetésre, hogy minden olyan előterjesztést fogunk támogatni, amely az ezzel kapcsolatos járadékrendszer, az olimpiai díjazás rendszerét úgy alakítja át, hogy ezt a célt maximálisan szolgálja. Fontosak a lépések, de azért mi nem tudjuk azt szem előtt tévesztetni, hogy ha hozzányúlunk ezekhez a rendszerekhez, akkor úgy nyúlunk hozzá, hogy az a lehető legjobban szolgálja a lehető legszélesebb körben a parasportolók érdekeit. Ezt egyébként felvetettük a legutóbbi olimpia és paralimbia kapcsán is. Akkor nyilvánvalóan a közélet is többet beszélt erről a kérdéstről.

Tehát ezt egy nagyon fontos kérdésnek tartom, csakúgy, mint ami korábban elhangzott, hogy a társaságiadó-kedvezmények rendszere hogy működik Magyarországon. Én is azok közé tartoztam, aki nagy várakozással volt ennek kapcsán. Azért vetem ezt föl, mert szerintem mi itt a teremben mindannyian érdekeltek vagyunk abban, hogy a parasportolók és általában a sport a közéletben megfelelő helyen legyenek, össznézeti támogatás legyen az ilyen ügyek mögött.

Azt tudom mondani, hogy a társaságiadó-kedvezményt övező közhangulat egyre rosszabb. Jól látszik, hogy sok száz milliárd forintnyi összeg került fölhasználásra, és ennek egy jelentős része nem kifejezetten utánpótlásportot szolgált, hanem olyan felhasználás történt sok esetben, ami versenysportot és profi sportot is támogat; ha indirekten, akkor indirekten, de támogat.

Hogy hogyan jutnak el az egyes klubokhoz ezek a források, az is rengeteg kérdőjelet felvet. Felveti a gyanút, hogy irányítottan egyes klubokhoz jutnak, másokhoz nem. Ez szerintem nagyon komolyan árt a magyar sport presztízisének, ezt a kérdést meg kell oldani. Szigorítani kell a rendszeren, átláthatóbbá kell tenni, és ami a legfontosabb még ebben a dologban, hogy alapvetően szolgálna a társadalmi presztízis helyreállítását az, hogy versenysemleges legyen a rendszer, ne legyen az az érzése az embernek, hogy a társaságiadó-kedvezmény rendszerén belül is beleszólnak abba, hogy mely csapatok sikeresek, például a magyar labdarúgás területén.

Itt vetném fel azt, hogy ugyan én magam is nagyon támogatom a magyar sportot, és minden tekintetben fontosnak tartom azt, hogy minél többen sportoljanak az országban, de a társaságiadó-kedvezmény lehetőségét szerintem fel kell majd vetni az egészségügyi és oktatás területén is. Tehát egészségügyi és oktatási intézmények vagy egészségügyi és oktatási célok finanszírozása érdekében is kell majd ezt használni. Szerintem nagyon sokan egyetértenének ezzel az országban.

A sportlétesítmények létrehozatala tekintetében pedig fenntartható és valós társadalmi igényeket ki-

szolgáló sportlétesítmények kellenek, nem olyan sportlétesítmények tehát, amelyek kongani fognak adott esetben az ürességtől, vagy olyan helyen, olyan csapat részére épülnek, ahol nincs erre valós igény, hanem a valós tömegigényt, a szabadidősport és a tömegsport igényét is ki kell szolgálni. Nyilván itt elmaradt tornaterem-beruházásokra vagy uszodaépítések-re, tanuszoda-építések-re is gondolok. Nagyon sok hiátus van ebben a tekintetben szerencsére az országban.

Végezetül megerősíteném azt az elkötelezettségünket, hogy a szabadidősport és a tömegsport nagyobb forrásokat kapjon. Ebben kisebb javulás történt az elmúlt időszakban, de jól látszott 2010 után, hogy bizony a szabadidősport és a tömegsport vesztett az új támogatáspolitikai kialakítása kapcsán. Kifejezetten versenysport-orientált volt az új támogatáspolitikai, és kifejezetten a látvány-csapatsport-ágakra koncentráló. Azt gondolom, hogy ez nem jó így. Azt gondolom, hogy nekünk nemcsak az az érdekünk, nyilván nagyon fontos és ösztönző, hogy versenysportsikereink legyenek az országban, mert ez fontos példa sokak előtt, de azt gondolom, az is fontos, legalább ilyen fontos, hogy mindenki számára elérhető legyen a sport, mindenki számára ott legyen sport. Ezért is említettem a parasportolók kapcsán, amit mondtam, és legalább ennyire fontos az is, hogy milliók számára legyen elérhető a sportolás lehetősége, ezért szabadidősport fejlesztésére nem lehet elég forrást biztosítani, tehát sokkal többet kell annál, mint ami most van, és ezeket az újonnan létrejövő sportlétesítményeket nemcsak versenysportcélra kell hasznosítani, hanem meg kell nyitni az emberek előtt.

Még egyszer hangsúlyozom tehát, az előterjesztést, ezt a konkrét előterjesztést a frakciónk támogatni fogja. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Három témához szeretnék hozzászólni. Az első az érzékenyítés témája. Szerintem ez az egyik legfontosabb dolog, az érzékenyítés. Korábban is elmondtam már többször itt is, bizottsági ülésen is, hogy társadalmi tudatformálás nélkül bármennyi pénzt is adunk oktatásra, sportra, egészségügyre és egyéb szolgáltatásokra, ha nem valósul meg az érzékenyítés és a tudatformálás, akkor nem valósulhat meg a valódi átalakulás és a hozzáállás a fogyatékossgal élő személyek ügyeihez.

Csak egy példa személyes példámon keresztül: itt, a Magyar Országgyűlésben minden képviselő számára már természetes a magyar jelnyelv látványa, a jelnyelvi tolmácsok látványa. Európában és a világon már nem ennyire természetes. Nagyon kevés országban van siket képviselő. Szóval, ilyen szem-

pontból élen járunk. Nagyon remélem, hogy ez sokáig is fog tartani.

A másik: Varga László képviselőtársam hozzászólásához szeretnék csatlakozni. Én értem az MSZP álláspontját, viszont az én módosító javaslatom a járadékkal kapcsolatban történt, tehát arra vonatkozott, hogy legyen ez egységes, tehát nincs különbség. Az egy más kérdés, hogy a jutalmazás kapcsán lehet vitatkozni, hogy az ép sportolók és a parasportolók, siketlimpikonok miért kapnak ennyit, annyit, de ez egy másik vitának a témája, valóban érdemes lenne vitatkozni. A javaslatban csak a járadékról volt szó, és ezért volt érthetetlen számomra a tartózkodásuk.

A harmadik hozzászólásom pedig Szilágyi György képviselőtársamhoz kapcsolódik. Nagyon sajnálom, hogy ilyen felszólalást hallgattunk most végig. Dúró Dóra képviselő asszony is elmondta a legelején, hogy ez az előterjesztés olyan, ami egy speciális helyzetről szól, és ez pártpolitikai szempontoktól független, tehát igyekezett elmondani a mondanóját. Én elfogadom, hogy Szilágyi Györgynek nagyon fontosak azok a szempontok, amelyeket felsorolt, de megszólítva is érzem magam a siketfutball ügyében, ezért szeretnék átadni egy információt az ön számára.

Szeretném leszögezni, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség évek óta támogatja a magyar hallássérültek labdarúgóit és a labdarúgó szövetséget különböző felszerelésekkel, pályabérleti díjjal, térítésmentesen nemzetközi bírók biztosításával. Tehát amiben tud, az MLSZ a lehetőségeihez képest mindent megtesz. Viszont az igaz, hogy most előbukkant ez az ügy, hogy címeres mezt nem adott a futsalcsapatnak, korábban adott. Viszont az MLSZ-en belül is változtak a szabályok, változott a szabályozás. Eszerint címeres mezt csak az MLSZ égisze alatt működő válogatottnak adnak, és erre hivatkozva a magyar hallássérültek futsalcsapata nem kapta meg a címeres mezt, viszont minden egyéb mást igen.

(14.20)

Ezért azt is szeretném bejelenteni, hogy a tegnapi napon ez az ügy rendeződött. A Magyar Hallássérültek Sportszövetsége, a Magyar Labdarúgó Szövetség és a Magyar Paralimpiai Bizottság közös megoldásra törekedett, és talán ezáltal a Magyar Paralimpiai Bizottság a tegnapi napon átadott 12 darab válogatottnak labdákkal együtt a magyar siket futballal válogatottnak. Tehát ilyen szempontból ez az ügy rendeződött. Az egy más kérdés, hogy egyetértünk-e azzal, hogy csak az MLSZ égisze alatt működő válogatottnak kaphatnak címeres válogatottnak. Ezt majd egy külön vita tárgya lesz. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, ha az általam elmondottak Tapolczai Gergely szerint pártpolitikai szempontok voltak. Szerintem mindent, amit elmondtam, sportszakmai szempontok alapján mondtam el.

Ha figyelte a felszólalásomat, akkor igen, elmondtam azt is, hogy mára ez az ügy megoldódott, csak én nem azt mondtam, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság, hanem hogy Szabó László segítségével valóban megoldódott, aki egyébként a Paralimpiai Bizottság elnöke. Tehát ezt a felszólalásomban is elmondtam, de úgy gondolom, ez nem megfelelő, és ezért mondtam azt, hogy esetleg akár az államtitkár asszony közbenjárására, akár mások ez ügyben is mondhatnak valamit. De azt is mondtam, hogy ez nem egy kardinális kérdés, de szerintem egy olyan apróság, ami jól mutatja azt, hogy van még mit tenni ezekben a kérdésekben. Én nagyon sajnálom, még egyszer mondom, ha ezt pártpolitikai szempontoknak tekintette képviselőtársam. Én egyértelműen sportszakmai szempontokat próbáltam felvázolni, hiszen én ezt sportszakmai szempontnak tartom, és nem pártpolitikai szempontnak.

Vegyünk egy példát! Mi maximálisan támogattuk egész végig, még ha nem is úgy mentek a dolgok mindenben, mint amikor az ötpárti egyeztetésen meg egyeztünk, a vizes világbajnokság megrendezését Budapesten. Egész végig. A Jobbik volt az egyetlen párt, amelyik nem hátrált ki ebből a kezdeményezésből, és végig támogatta. Még egyszer mondom, úgy, hogy voltak olyan dolgok, amik nem tetszettek nekünk a rendezéssel kapcsolatban, például a kivitelezéssel kapcsolatban. De az már nem pártpolitikai szempont az én véleményem szerint, hogy rendezünk egy nagyon sikeres világbajnokságot, az egész világ elismeri, hogy ilyen rövid idő alatt ilyen színvonalú verseny tényleg Magyarországot dicséri, és ez pluszban, azt mondom, még emelte is az ország ázsíóját.

Nem hiszem, hogy az pártpolitikai szempont lenne, ha én azt mondom, hogy én nagyon sajnálom, hogy egy nappal a világbajnokság záróünnepsége után már nem arról szólt a magyar média, és nem arról beszélgettünk, hogy milyen sikeres volt ez a világbajnokság, nem arról beszélgettünk, hogy valószínűleg milyen sikeres lesz a masters világbajnokság, ami valóban egy nagyon sikeres verseny volt utána, és ami, azt mondom, bevétel szempontjából sem volt elhanyagolható az ország számára, hanem arról beszélgettünk, hogy Bienert Gusztáv éppen mit nyilatkozik és az úszószövetségnél milyen botránnyok vannak.

Szerintem ez káros volt, és ezt nem pártpolitikai szempontból mondom, hanem sportpolitikai, sportszakmai szempontból mondom, hogy ahelyett, hogy a sikerekről esett volna szó, a botránnyokról esett szó már egy nappal azután. És ez azért volt, mert véleményem szerint nem kellett volna ennyire belefolyjni, mondjuk, egy sportági szakszövetség elnökválasztásába, és mondjuk, egy olyan embert odaültetni, aki

nem volt erre méltó az én véleményem szerint. És ha világbajnokságról beszélünk, nagyon sokat ártott egyébként az, hogy nem volt eléggé transzparens, hogy korrupciós lehetőségek merültek fel a világbajnoksággal kapcsolatban.

Azt értsék meg, hogy ezeket - és ez volt az olimpiánál is - egyértelműen ki tudják használni azok, akik mondjuk, támadni kívánják a sportot, mert aránytalan volt a költségek a sport irányába. Tehát valahogy arányosítani kellene, hogyan fejlődnek az ország különböző társadalmi szegmensei vagy gazdasági szegmensei, és ahhoz arányosítani a sport fejlődését is. És valóban így van: ha önök bemennek ma egy kórházba Magyarországon, valamelyik hozzátartozójuk kórházba kerül, és meglátják, hogy az egészségügyben milyen viszonyok vannak, akkor ha valaki azt mondja önöknek, hogy bezzeg az egészségügyre nincs egy fillér se, de 400 milliárdot költöttünk a sportra az elmúlt hét évben, miért nem az egészségügyre költöttük, akkor jogosan vetődik fel a kérdés, hogy ha az egészségügy ilyen állapotban van, akkor valóban miért nem költünk többet az egészségügyre. És innentől már át lehet fordítani azt a társadalmi szemléletet, amely társadalmi szemléletről nekem meggyőződésem, hogy Magyarországon az emberek nagyon-nagyon szeretik a sportot. Erre voltak példák is, hiszen megnézhetjük, hogy a világvversenyek alkalmával mennyire tudnak lelkesedni az emberek. De ha más szegmensekben egyre rosszabb a helyzet, és itt beszélhetünk az oktatásról, az egészségügyről, mindenről, és a sportnál pedig folyamatosan nagyberuházások zajlanak, akkor az a társadalomban előbb-utóbb ellenérzéseket vált ki. De ennyit erről; szeretnék visszatérni a sport népszerűsítésére.

Tehát én nagyon fontos szempontnak tartom azt, hogy a világvversenyeket és azokat a sportolókat, akik megérdemlik és eredményeket érnek el, és magát a sportot népszerűsítsük. Csak azt nem értem, hogy például a költségvetésnél, amikor a költségvetést tárgyaltuk... Mondom, 400 milliárdot költünk a sportra hét év alatt, a kormányzati kommunikációra 20 milliárd forint van előirányozva a költségvetésben, a sport népszerűsítésére a kormányzati kommunikációs 20 milliárddal szemben önök szerint mennyi van? 25 millió forint - 25!

És amikor benyújtunk egy módosító javaslatot, hogy emeljük meg legalább 225 millióra, tehát 200 millió forinttal, amiről még mindig azt mondom, hogy nagyon kevés, akkor azt leszavazzák. Tehát a sport népszerűsítésére, amit önök stratégiai ágazatnak tekintenek, egy ilyen ágazatnál a 25 millió forint évente mire elég? Semmire! És ennél pedig sokkal fontosabb lenne a sport népszerűsítése.

Tehát én úgy gondolom, mint ahogy mondtam, sokkal inkább meg kellene ismertetni a sportolókat, meg kellene ismertetni a sport világát, és meg kellene ismertetni a sportágakat az emberekkel, hogy kedvet kapjanak a sporthoz. Vannak erre programok és próbálkozások, és azt mondom, ezek is maximálisan jók, a nagy sportágválasztót vagy bármilyen ren-

dezvényt tudok mondani, de kevés. Tehát sokkal intenzívebben kellene szerintem jelen lenni a népszerűsítésnek az emberek mindennapi életében. És erre is hadd mondjak önöknek egy példát! Én tisztelem és becsülöm a kajak-kenusokat, mindig is örültem a győzelmeiknek. Csak olyan könnyűnek tűnik, amikor az ember ül a tévé előtt, és nézi azt, hogy mennyi idő alatt érnek be, és nyernek, mondjuk, olimpiai érmeiket. És nem látják a mindennapokat, nem látják a felkeléseket, a versenyeket, és nem is tudják, hogy ez mekkora munkát jelent. És akkor utána jönnek azok a társadalmi viták, amik szintén viták, hogy megérdemlik-e az olimpiai bajnokok azt az összeget, amit kapnak egy olimpiai címért, vagy nem érdemlik meg, mert az emberek nagy része nem is tudja, hogy adott esetben egy olimpiai bajnoki cím mögött mekkora munka rejlik. És akkor itt jön a személyes példa. Én nem eveztem soha. *(Dúró Dóra felé:)* Aztán a képviselő asszony meg tudott fűzni, hogy az olimpiák éjszakáján üljünk már be egy sárkányhajóba. És voltam, akkor még azt mondtam: annyira buta, hogy engedtem ennek a csábításnak, és beültem, és Újpesttől leveztünk teljesen... - *(Dúró Dóra felé:)* hol volt a végállomás? *(Dúró Dóra jelzésére:)* - Lágymányosig. Én a felétől kezdve majdnem meghaltam. Azt mondtam, soha többet. Most, visszatekintve, egy óriási élmény volt, és nagyjából tisztában vagyok azzal, hogy ez milyen munkát jelent. És ugyanezt mondhatnám az úszás világról; Szabó Tündének nem kell elmondanom. Tehát egyszerű arra a pár másodpercre lekorlátozni egy-egy versenyző életét, és utána a sikerekben két hétig nyilatkozni, de amikor fel kell kelni hidegben, hajnalban, edzésekre kell járni, és hogy azon tízedmásodpercek mögött mekkora munka rejlik, azt nem nagyon tudják. Ezeket mind-mind be lehetne mutatni, és a sport népszerűsítése innentől számítana.

Én úgy gondolom, hogy ha sokkal többet költenénk a sport népszerűsítésére, és ehhez hozzátartoznak az ilyen napok is, még egyszer mondom, amikről most döntünk, akkor meg lehetne változtatni a gondolkodásmódot és a szemléletmódot a társadalomban a sporttal kapcsolatban.

Ez az utolsó példa. Ki lehet élezni, mondjuk, különböző sportágakkal szemben az ellenérzéseket, én ezt tapasztalom egyébként hosszú évek óta, sőt azt is lehet mondani, évtizedek óta például a labdarúgással kapcsolatban is, mert lehet találni olyan dolgokat, ami az embereket irritálja a labdarúgással kapcsolatban.

(14.30)

De azt meg soha, vagy nem soha, de nagyon kevesen mondják el, hogy a mögött, hogy valaki jegyzett labdarúgó legyen, nagyon sok munka van. Tehát nemcsak úgy kapják, hogy kimennek a labdarúgópályára, és onnantól kezdve ők milliós fizetéseket kapnak. De hogy lehet érezni ezeket a dolgokat a társadalmon belül, az biztos, és ezzel, én úgy gondolom, a

politikának foglalkoznia kellene, hogy egy teljesen más szemlélet alakuljon ki mind a sportolóról, mind a sportról, mind a sport fontosságáról, és hogy minél több embert tudjunk arra ösztönözni, hogy a hétköznapokban sportoljon, bármilyen sporttevékenységet végezzen, mert ennek egészségügyi hatásai vannak, de a lelkükre is nagyon jó hatással van az embereknek, ha sportolnak, és élményeket élhetnek meg, és nagyon fontos egyébként, hogy milyen programokat indítunk el.

Tényleg nem szeretném tovább húzni az időt, én azt mondom, hogy örülök neki, hogy ez van, képviselő asszonynak, elnök asszonynak köszönöm, az összes pártnak köszönöm a támogatást, köszönöm, hogy így együtt lehetett egy ilyen javaslatot végigvinni. Én azt mondom, fontos javaslatról beszélünk, de ne felejtjük el, hogy van bőven tennivalónk a magyar sportért, hiszen a magyar sport nagyon fontos Magyarország számára. És ha Orbán Viktor nem vitte volna el ezt a szlogent, akkor most mondanám azt, hogy „hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!”, mert az én véleményem szerint ennek egy nagyon fontos szempontnak kell lenni az egész magyar társadalomban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Tapolczai Gergely képviselő úr. Megadom a szót.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány gondolat, és szeretném lezárni legalábbis a magam részéről ezt a vitát. Igen, én is figyeltem, és tudom, hogy Szilágyi képviselőtársam elmondta azt is, hogy megoldódott a mezügy, mégis fontosnak tartottam bővebb információval tájékoztatni képviselőtársaimat.

Elfogadom és természetes, hogy a Jobbiknak szakmai érvei vannak bármivel is kapcsolatban, most a sport területével kapcsolatban, de szerintem a sporttörvény módosításával vagy a sporttörvénnyel kapcsolatos vitában inkább helye lett volna ennek, mint ezen javaslat kapcsán. Én úgy gondolom, kár volt elrontani a jó hangulatot. Ha nem úgy kezdte volna képviselőtársam, hogy ha a Jobbik kormányra kerül, akkor szerintem nem kapott volna politikai felhangot a hozzászólása. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Dúró Dóra képviselő asszonyt mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Képviselő asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszö-

nöm mindannyiuknak a hozzászólását és a támogató véleményét. Örülök neki, hogy egy ilyen hangulatú vitával, illetve beszélgetéssel tudtuk ennek a javaslatnak az általános vitáját lefolytatni.

Ahogy az előterjesztői expozéban is jeleztem, egy kicsit furcsa helyzetben vagyok, mert egy ötpárti előterjesztésnek vagyok a képviselője, és ilyen értelemben nem tudok érdemben válaszolni azokra a felvetésekre, amelyek elhangzottak, néhányra azért mégis engedjek meg, hogy válaszoljak anélkül, hogy az előterjesztőtársaim nevében nyilatkoznék.

Tapolczai képviselő úrnak köszönöm, hogy felhívta a figyelmet arra, hogy módosító javaslattal kíván élni, illetve ki kívánja egészíteni a javaslatot. Természetesen érdemben nyilatkozni még nem tudok az előterjesztők nevében arról, hogy ezt fogjuk-e tudni támogatni vagy nem, ugyanakkor azt szeretném elmondani képviselő úrnak, hogy amikor a javaslatot megalkottuk, akkor kifejezetten szempont volt az, hogy ne csak a parasportolók, hanem minden fogyatékossgal élő sportoló magáénak tudja érezni ezt a napot, ezért erre figyelmet fordítottunk, és ezért is egyébként az eredetileg tervezett dátumhoz képest más került be a javaslatba, mint amit eredetileg terveztünk. Tehát ez a szempont egy támogatható szempont az előterjesztők részéről is. Hogy a konkrét javaslatát támogatjuk-e, az még egyeztetést igényel részemről a többi előterjesztővel.

Szintén Tapolczai képviselő úrnál éreztem egy picit úgy, hogy az egészséges gyerekek kifejezést az én expozémban elmondottak alapján egy picit mintha úgy érezte volna képviselő úr, hogy a fogyatékos gyerekekkel állítom szembe, természetesen nem, és nem volt erre... (*Dr. Tapolczai Gergely jelzésére:*) Nem, nem érezte így, rendben, köszönöm szépen képviselő úr. Természetesen nem így értettem, amikor a gyerekek egészségéről beszéltem.

Varga László képviselő úr vetette fel a jutalmazás kérdését. Bár ez ennek az előterjesztésnek nem része, ugyanakkor azt szeretném jelezni, hogy Szabó László szintén a Paralimpiai Bizottság elnökeként ugyanezen a bizottsági ülésen, amikor ezt a parasport napjára vonatkozó javaslatot megfogalmazta, egy konkrét javaslatot tett a jutalmazás kérdésére is, és én szeretném, ha abban is sikerülne egy konszenzust kialakítanunk, természetesen a Paralimpiai Bizottság bevonásával és az ő javaslatukat alapul véve. Én most nagyon felbuzdultam ezen az előterjesztésen, úgyhogy szeretném, ha a többi javaslatában is elindulna egy egyeztetés, és valamilyen konszenzusra tudnánk jutni e tekintetben is, hiszen látom azt, hogy a parasportban ez egy igen fontos kérdés, és nagyon sokszor vita tárgyát képezi közöttünk is. Eddig nem tudtunk nyugvópontra jutni. Most magától a bizottságtól érkezett egy konkrét javaslat. Én bízom benne, hogy az elfogadható lesz akár az Országgyűlés többi pártja, illetve a kormányzat számára is. Úgyhogy ha ezt a javaslatot sikerül elfogadnunk, akkor természetesen ezzel a munka nem fog megállni.

Még egyszer mindannyiuknak köszönöm a részvételt a vitában, a hozzászólásaikat. Államtitkár asszonynak is köszönöm szépen, hogy itt volt a javaslat tárgyalásakor, főtitkár asszonynak is köszönöm szépen a kitartását, illetve azt, hogy megtisztelte a parlament plenáris ülését a jelenlétével. Köszönöm szépen mindannyiuknak a támogatást. (*Taps.*)

ELNÖK: A magam nevében szintén megköszönöm valamennyiüknek a részvételt, a vitát, és kívánom, hogy tegyenek meg mindent a sportolókért, a sportért. Köszönöm. Ennyi lehetőségem talán levezező elnökként is megadatik, nem tudtam ezt szó nélkül hagyni. Köszönöm szépen még egyszer.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalás** következik. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy másik nap, a magyar nyelv napja készített arra, hogy napirend után szót kérjek az Országgyűlés mai ülésén, hiszen november 13-án ünnepeljük a magyar nyelv napját, amelynek a jelentőségét, úgy gondolom, hogy nem tudjuk eléggé hangsúlyozni.

E tekintetben szeretném egy kicsit áttekinteni azt, hogy a kormányzatban milyen intézkedések történtek az elmúlt időszakban, illetve arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy milyen további intézkedésekre lenne még szükség, illetve hogy milyen civil aktivitás zajlik Magyarországon, milyen példaértékű a civilek munkája ezen a területen is.

A kormány létrehozta a Magyar Nyelvstratégiai Intézetet, amelyet én magam is nemcsak a Kulturális bizottság elnökeként, hanem személyes meggyőződésemből is rendkívül előremutató és fontos társadalmi kezdeményezésnek tekintettem akkor, és tekintem még most is, bár egy kicsit szomorúbb már a helyzet, úgy gondolom, mint a kezdeményezés elindításakor volt. Maga a kormányrendelet is akár jó lett volna, és azok a feladatok, amelyeket a Magyar Nyelvstratégiai Intézetre rótt a jogalkotó, jók lehetnek volna, ugyanakkor ennek a fontos társadalmi ügynek véleményem szerint a kisiklása történt meg.

(14.40)

Az, hogy a kormány hivatalaként jött létre, és úgy gondolom, nem volt megfelelő a vezetése sem a MANYSI-nak, mára talán nyilvánvaló, ezért is volt szükség vezetőváltásra. Úgy gondolom, az lenne kívánatos, ha egy független, tudományos alapú és a társadalmat szolgáló intézmény jönne létre és működne, azonban a mostani Nyelvstratégiai Intézet sokkal inkább láthatatlan, inkább támogat más kezdeményezéseket, semmint hogy maga élne ilyenek-

kel, nyelvstratégiát pedig, ahogy mondani szokták, nyomokban sem tartalmaz.

A civilek munkássága mindezzel párhuzamosan példaértékű, és azért is vérzik az ember szíve, mert meg lenne az a tudás, az a tudományos teljesítmény, az a társadalmi szemlélet, ami szükséges lenne ahhoz, hogy ezt a Nyelvstratégiai Intézetet hatékonyan tudjuk működtetni, és úgy, hogy a saját társadalmi szerepét be tudja tölteni, azonban még sincsen együttműködés a Nyelvstratégiai Intézet és akár a Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoport között. A Nyelvstratégiai Kutatócsoport ugyanis ötévente készít egy nagyon komoly, átfogó, tudományos igényességgel megírt jelentést a magyar nyelvről. Ez alapvetően lehetne magának a kormány által létrehozott intézménynek a feladata, mégsem teszi ezt meg, és nem is kereste a kapcsolatot a Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoporttal.

2006 óta már működött Magyarországon a MANYSI-hoz hasonló nevű MANYSZI, a Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda, amely szintén rendkívüli mértékben hozzá tud járulni ahhoz, hogy a nyelvet, a nyelvtudatosságot, a magyar nyelv ápolását társadalmasítsuk. Például az egyik ilyen szolgáltatás egy 24 órában elérhető nyelvi tanácsadás az enylv.hu-n; én magam is nagyon sokszor igénybe szoktam venni például a jogszabályalkotás során is, így ezúton is köszönöm a Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda munkatársainak. De például a különböző egyetemi tanszékkel sem kerestem kapcsolatot a Magyar Nyelvstratégiai Intézet. Bőven lenne tehát teendő azért, hogy nyelvünk értékeit ápoljuk, megtartsuk, és a nyelv előtt álló XXI. századi kihívásokkal minél erőteljesebben, minél könnyebben meg tudjunk birkózni, ehhez pedig elengedhetetlen lenne például a szakterületek nyelvi áttekintése rendszeresen.

Itt a határon túli magyarok kérdésével nem is szeretnék ebben a felszólalásban foglalkozni, mert ez

még sokkal bonyolultabb, mégis rendkívüli erőforrásokat rejtő területe a magyarságnak, hogy mennyi kétnyelvű szakembert tudnánk kiképezni a határon túli magyarok körében, ha erre fordítana figyelmet a kormányzat.

A közérthető kommunikációért szintén nagyon fontos az a tevékenység, oktatótevékenység, amit a civilek folytatnak; és itt elég a média nyelvhasználatára gondolni, hiszen például a közmédia esetében talán annyi baki és annyi helytelenség nem nagyon fordult elő, mint az elmúlt időszakban, pedig ennek rendkívül fontos szerepe van a társadalmi szemlélet formálásában is.

A magyar nyelv hete rendezvénysorozatát most már 52 éve rendezik meg folyamatosan civil kezdeményezésre, ami szintén rá tudja irányítani a figyelmet ennek a területnek a fontosságára, de természetesen számos civil kezdeményezés van a magyar nyelv napján is.

Tehát az, hogy a jogalkotó elismerte azt, hogy a magyar nyelv napja igenis létezzen, létrejöjjön, és létrehozta a Magyar Nyelvstratégiai Intézetet, ez mind helyes volt; ugyanakkor a szakmai megvalósításban nagyon sok hibát vétettek, nagyon sok hibát követtek el, ezáltal érdemi előrelépésre az én meglátásom szerint sajnos vajmi kevés lehetőség volt az elmúlt években. Köszönöm a figyelmet. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Köszönöm.

(Az ülésnap 14 óra 43 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)